

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športno treniranje
Teorija in metodika košarke

**ANALIZA NAPADALNE IN OBRAMBNE TAKTIKE MOŠTEV UNIONA
OLIMPIJE IN KRKE V FINALU KOŠARKARSKEGA DRŽAVNEGA
PRVENSTVA 2012/13**

DIPLOMSKO DELO

MENTOR:

dr. Frane Erčulj, izr. prof.

AVTOR:

Sebastjan Krašovec

RECENZENT:

dr. Goran Vučković, doc.

KONZULTANT:

dr. Marko Zadražnik, asist.

ANALIZA NAPADALNE IN OBRAMBNE TAKTIKE MOŠTEV UNIONA OLIMPIJE IN KRKE V FINALU KOŠARKARSKEGA DRŽAVNEGA PRVENSTVA 2012/13

UNIVERZA V LJUBLJANI, FAKULTETA ZA ŠPORT

Strani: 80, slike: 67, preglednice: 6, literatura: 11

Ključne besede: košarka, finale, slovenska liga, Union Olimpija, Krka, taktika, analiza

IZVLEČEK

Z analizo sestave ekip in taktičnih različic obrambe ter napada obeh moštev, ki sta nastopali v finalu državnega prvenstva, so v diplomskem delu predstavljene trenutne smernice nosilcev kakovostne košarke v Sloveniji (Union Olimpija in Krka), in sicer z vidika sestave moštva in prilagajanja taktičnih zamisli moštvu in nasprotniku.

Predstavljene so prednosti in slabosti posameznega moštva ter taktične rešitve posameznega trenerja pri izkoriščanju prednosti in izničevanju slabosti.

Moštvo Krke je zaslužno osvojilo naslov državnega prvaka, predvsem zaradi prevlade v skoku in individualne kakovosti izkušenih nosilcev igre (Smodiš, Vladović, Lorbek, Pavič, Klobučar), ki so v ključnih trenutkih prevzeli odgovornost in odločili finale državnega prvenstva v košarki.

KAZALO

1	UVOD	3
2	PREDMET IN PROBLEM	6
	2.1 SESTAVA MOŠTEV	6
	2.2 TAKTIKA V NAPADU IN OBRAMBI.....	9
3	CILJI	23
4	METODE DELA	24
	4.1 VZOREC EKIP IN TEKEM	24
	4.2 METODE ZBIRANJA IN OBDELAVE PODATKOV	24
5	REZULTATI IN RAZLAGA	25
	5.1 ANALIZA SESTAVE MOŠTVA UNIONA OLIMPIJE	25
	5.2 SEZNAM IGRALCEV UNIONA OLIMPIJE	25
	5.3 ZNAČILNOSTI POSAMEZNIH IGRALCEV UNION OLIMPIJE	26
	5.4 ANALIZA SESTAVE MOŠTVA KRKE	29
	5.5 SEZNAM IGRALCEV KRKE	30
	5.6 ZNAČILNOSTI POSAMEZNIH IGRALCEV	30
	5.7 PREDNOSTI IN SLABOSTI GLEDE NA SESTAVO MOŠTEV UNIONA OLIMPIJE IN KRKE	34
	5.8 ANALIZA NAPADALNE TAKTIKE MOŠTVA UNION OLIMPIJE	35
	5.9 ANALIZA NAPADALNE TAKTIKE MOŠTVA KRKE	51
	5.10 ANALIZA OBRAMBNIH RAZLIČIC UNION OLIMPIJE	64
	5.11 ANALIZA OBRAMBNIH RAZLIČIC KRKE	65
	5.12 ANALIZA POSAMEZNE TEKME GLEDE NA IZKORIŠČANJE PREDNOSTI MOŠTVA.....	67
	5.13 ANALIZA SPREMEMBE TAKTIKE PORAŽENCA GLEDE NA PREDHODNO TEKMO	73
	5.14 ANALIZA KLJUČNIH STATISTIČNIH ELEMENTOV NA POSAMEZNIH TEKMAH	75
6	SKLEPI	77
7	LITERATURA	80
8	SLOVAR UPORABLJENIH IZRAZOV	82
9	LEGENDA UPORABLJENIH ZNAKOV NA SLIKAH IN TABELAH	83

1 UVOD

Za temo diplomske naloge sem si izbral taktično analizo finala državnega prvenstva v košarki med ekipama Uniona Olimpije in Krke. Razlog za izbiro te teme je dejstvo, da sta obe najkvalitetnejši moštvi in narekujeta smernice razvoja klubske košarke v Sloveniji. V zgodovini samostojne Slovenije so do sedaj trije klubi osvojili naslov državnega prvaka. Največ naslovov je zbrala Olimpija, ki jih je šest osvojila kot Smelt Olimpija do leta 1997, po tej sezoni se je preimenovala v Union Olimpijo. Skupno so osvojili šestnajst naslovov. Krki je to uspelo šestkrat, vendar je osvojila zadnje štiri naslove. Kluba, ki jima je še uspelo osvojiti naslov državnega prvaka, sta Helios Domžale (v sezoni 2006/2007) in Tajfun (v sezoni 2014/15). Olimpija je devetnajstkrat osvojila Pokal Slovenije, dvakrat je to uspelo Krki, po enkrat je to uspelo Polzeli, Zlatorogu in Heliosu.

V prvih sezonah po osamosvojitvi je bila Olimpija klub, ki je z dolgoročnim projektom, s stabilnim finančnim zaledjem in načrtno selekcijo igralcev dominirala v domačem prvenstvu ter zelo uspešno nastopala v evropskih pokalih. Leta 1994 je osvojila pokal Saporta, leta 1997 je osvojila tretje mesto na zaključnem turnirju Evrolige v Rimu. V prvi sezoni Jadranske lige 2001/2002 je osvojila naslov prvaka tega tekmovanja.

To so izjemni dosežki, zaradi katerih je ime Union Olimpija še vedno zelo cenjeno v Evropi.

Zaradi finančnih težav, s katerimi se klub sooča v zadnjih sezonah, rezultati niso več primerljivi s tistimi iz naštetih sezon, posledično je tudi Olimpija izgubila mesto v najmočnejšem evropskem klubskem tekmovanju - v Evroligi.

KK Krka se je šele leta 1997 uvrstila v prvo slovensko ligo, vendar ji je s podporo generalnega sponzorja v relativno kratkem času uspelo klub organizacijsko dvigniti na evropski nivo. Leta 2000 so prvič osvojili naslov državnega prvaka. Posledično je Krka v naslednji sezoni zaigrala v Suproligi, ki je bila takratna različica evropske lige pod okriljem FIBE, od katere so se nekateri najmočnejši evropski klubi, med njimi tudi Olimpija, odcepili in ustanovili svoje združenje ULEB ter tekmovanje - sedanjo Evroligo.

Krka je v teh tekmovanjih dosegala odlične rezultate, v naslednji sezoni je igrala v finalu Jadranske lige, finalu državnega prvenstva, v sezoni 2002/2003 je drugič osvojila naslov državnega prvaka in zaigrala v finalu pokala ULEB, kar ji je omogočilo nastopanje v Evroligi v sezoni 2003/2004.

Sezona 2003/2004 je bila za KK Krka neuspešna, saj so izpadli iz Jadranske lige in zašli v finančne težave, v naslednjih sezonah pa so ob rednih menjavah trenerjev izvedli sanacijo kluba in se skušali uvrstiti v Jadransko ligo.

Dokončno jim je uspelo ponovno stabilizirati klub v sezoni 2009/2010, ko so osvojili tretji naslov državnega prvaka in se uvrstili v pokal Eurochallenge in Jadransko ligo.

Po tej sezoni so prevzeli mesto vodilnega kluba v Sloveniji, kljub temu da je bila Olimpija še vedno klub, ki je nastopal v Evroligi. Krka je osvojila Pokal Eurochallenge in štiri zaporedne naslove prvaka Slovenije, v zadnjih dveh sezonah je osvojila tudi Pokal Slovenije.

Z močno Krko je slovenska košarka dobila rivalstvo med dvema kluboma, ki se sicer razlikujeta po tradiciji v evropskih tekmovanjih, vendar je Krka uspela v relativno kratkem časovnem obdobju doseči zavidljive rezultate in je trenutno klub z izredno urejenimi finančnimi pogoji.

V uvodu ne morem mimo dejstva, da je slovenska klubska košarka v krizi, ki je povezana z ekonomskimi razmerami v svetu in posledično manjšim vlaganjem v šport pri nas, kar se predvsem kaže v slabših rezultatih slovenskih klubov v mednarodnih tekmovanjih in nekonkurenčnosti pri poskusih, da bi mlade oziroma nadarjene igralce zadržali v domačih klubih, kar bi tem omogočilo načrtno delo za daljše obdobje, kjer bi jedru ekipe vsako sezono dodali enega ali dva kvalitetna igralca ter držali kontinuiteto rezultatov na mednarodnem nivoju. Tako pa se dogaja, da se na začetku vsake sezone ekipa na novo sestavi in potrebuje veliko časa, da se uigra, kar še dodatno oteži doseganje vidnejšega rezultata.

Vedno večja je vloga agentov v športu, ki z nadarjenimi igralci in njihovimi starši relativno zgodaj podpišejo pogodbe o zastopanju in za svoje varovance iščejo najboljše materialne pogoje. To v zadnjem obdobju pomeni odhod mladih igralcev v bogatejše klube od slovenskih. Na ta način so slovenski klubi prisiljeni podpisovati okrepitve iz tujine, s katerimi dopolnijo igralna mesta, za katera ne najdejo ustreznih rešitev med slovenskimi igralci. Najpogosteje so te okrepitve visoki igralci, pogosto tudi organizatorji igre. Pritisk takojšnjega rezultata brez dolgoročnega projekta je eden od glavnih razlogov, da je v slovenskem prvenstvu relativno veliko število tujcev, ki niso vedno izjemno kvalitetni, zato mladi igralci dobivajo manj priložnosti.

V zadnjem obdobju je za slovenske klube, tudi Krko in Olimpijo, praktično nemogoče podpisati dolgoročno pogodbo s katerim od slovenskih reprezentantov, saj klubi ne morejo konkurirati finančnim razmeram na trgu. Izjema so starejši igralci, nekdanji

reprezentanti, ki po uspešni mednarodni karieri želijo zaključiti z aktivnim igranjem v klubu, kjer so začeli svojo športno pot, oziroma v Sloveniji. V tem finalu je bil tak primer Matjaž Smodiš, ki je KK Krka pomagal do naslova prvaka, nato pa zaključil z aktivnim igranjem. Matjaž Smodiš je bil tudi izbran za najboljšega igralca finala.

2 PREDMET IN PROBLEM

2.1 SESTAVA MOŠTEV

Moštva v košarki so sestavljena iz različnih tipov igralcev, ki se med seboj razlikujejo glede na njihove igralne vloge, sposobnosti in lastnosti.

Temeljni tipi igralcev so branilci, krila in centri. Med seboj se ločijo po določenih značilnostih, lastnostih in znanju. Poleg omenjenih temeljnih tipov igralcev je vse več večstranskih ali polivalentnih (visoki branilec, krilni center) ter vsestranskih ali univerzalnih tipov igralcev (Ožbej, 2007).

IGRALNA MESTA IN ZNAČILNOSTI POSAMEZNIH TIPOV IGRALCEV

BRANILEC

Branilci hitro prenašajo žogo iz obrambe v napad. V protinapadu sodelujejo v zaključku napada. Če ga niso uspeli izvesti, organizirajo zgodnji ali postavljeni napad. Z uspešnim preigravanjem ali z izkoriščanjem blokade soigralca prebijajo prvo linijo obrambe, prodirajo v vrzeli pod koš, kjer zaposlujejo centre ali zunanje igralce, lahko pa sami zaključijo napad. Uspešno se odkrivajo ob blokadi soigralca ali sami (predvsem branilci strelci, »dvojke«) in mečejo na koš z razdalje ali polrazdalje. V obrambi pokrivajo nasprotno branilce in jim preprečujejo organizacijo napada.

Branilci so zelo hitri, z izredno tehniko in z visoko razvitim taktičnim mišljenjem. Imeti morajo tudi vodstvene sposobnosti (Dežman, 2005; Dežman in Trninić, 2005).

KRILO

Krilo, ki uspešno skoči za žogo v obrambi, poizkuša hitro podati branilcu v protinapad, nato teče za napadom in prevzame vlogo sledilca. Če krilni igralec ne ujame žoge, steče hitro v protinapad. S svojimi postavljanji in gibanji ustvarjajo širino napada (veliko se gibljejo brez žoge – vtekajo), se odkrivajo ob blokadi soigralca ali sami. Na koš mečejo z vseh razdalij, imajo dober prodor z mesta, znajo reševati igralne situacije na vseh položajih in sodelujejo s centrom. V obrambi največkrat pokrivajo nasprotnikove

krilne igralce in poizkušajo blokirati ali ovirati mete nasprotnikov. Po njihovem metu jim zaprejo pot do koša.

Krila so hitri in vitki igralci z zelo dobro tehniko. Njihova igralna vloga je podobna kot pri visokih branilcih (Dežman, 2005; Dežman in Trninić, 2005).

CENTER

Center, ki je uspešno ulovil žogo v obrambi, poizkuša podati žogo branilcu ali krilu v protinapad, nato pa teče za napadom in prevzame vlogo varovalca. S svojim postavljanjem in gibanjem ob raketi ustvarjajo predvsem globino napada. Centri postavljajo čvrste blokade zunanjim igralcem ali drugim centrom. Mečejo iz neposredne bližine koša, s polrazdalje ter prodirajo pod koš. Vedno več centrov je tudi sposobnih uspešno metati od daleč. V obrambi centri pokrivajo nasprotnikove centre, lahko pa tudi krilne igralce. V postavljeni obrambi ovirajo podajo napadalnemu centru. Po metih zaprejo pot do koša in skočijo za odbito žogo. Centri morajo imeti dober nadzor nad sredino rakete.

Center mora obvladati širok obseg tehnično-taktičnih znanj in jih znati uporabljati proti ostri in tesni obrambi v bližini koša. Posebno pomembna znanja so tista, ki jih izvaja s hrbtom obrnjen proti košu (Dežman, 2005; Dežman in Trninić, 2005; Ožbej, 2007).

Večstranski igralci imajo širok obseg osnovnih in specialnih tehnično-taktičnih spretnosti ter znanj v napadu in v obrambi. To jim omogoča igranje na različnih igralnih mestih. Danes se večstranski igralci kažejo predvsem kot kombinacija dveh tipov igralcev (npr. krilo - center ali branilec - krilo, pogosto tudi organizator igre - branilec strelec). Redki igralci so sposobni uspešno igrati na dveh ali celo treh igralnih mestih. Taki igralci morajo imeti ustrezno telesno višino, ustrezne sposobnosti in odlično usvojene tehnično-taktične spretnosti. Večstranski igralci se v napadu znajdejo na različnih mestih in se velikokrat vključujejo v netipične igralne situacije, kar nasprotnikovi obrambi velikokrat predstavlja težave (Ožbej, 2007).

Ekipe z več polivalentnimi igralci v zasedbi imajo večji izbor taktičnih različic in lažje ustvarjajo priložnost za uspešen zaključek v napadu in uspešnejšo igro v obrambi.

V napadu proti nižjim branilcem iščejo prednost v višini, in sicer s hrbtno igro krilnega igralca pod košem. Proti visokim igralcem iščejo prednost v hitrosti. Gibljivi krilni center

z dobrim metom za tri točke, ki igra na položaju centra, tako napada nasprotnega centra z zunanjih položajev (»mismatch«).

Podobno je v obrambi, kjer s prevzemanji med obrambnimi igralci onemogočajo uspešno izvajanje uigranih napadalnih kombinacij, hkrati pa napadalcem ne dovolijo velike prednosti za prodor z zunanjih položajev ali v višini pod košem.

Igralci se po igralnih vlogah v košarki delijo glede na antropometrične značilnosti, motorične sposobnosti, osebnostne lastnosti in specifične kognitivne sposobnosti. Pri razvrščanju igralcev po igralnih vlogah morajo trenerji upoštevati tudi specifične potrebe posamezne ekipe (Ožbej, 2007).

Klasično delitev igralnih mest označujemo s številkami od 1 do 5 (Pavlovič, 2006):

- številka 1 – prvi branilec (organizator igre, graditelj igre, angleško: »playmaker«);
- številka 2 – drugi branilec (branilec strelec, branilec realizator, visoki branilec, angleško: »shooting guard«);
- številka 3 – nizko krilo (angleško: »small forward«);
- številka 4 – krilni center (krilni igralec, visoko krilo, angleško: »power forward«);
- številka 5 – center (nizki, srednji in visoki post, angleško: »center«).

Sestava ekip glede na število igralcev določenega tipa je pogosto različna. Odvisna je od nivoja tekmovanja, v katerem ekipa nastopa, finančnih in materialnih zmožnosti kluba in tudi sistema igre, ki ga želi postaviti trener ekipe.

Tudi med ekipami, ki nastopajo v istem tekmovanju, so lahko razlike v sestavi ekipe, predvsem v številu igralcev istega tipa.

Primer so reprezentance Grčije, ZDA, Španije in Slovenije, ki so nastopale na svetovnem košarkarskem prvenstvu na Japonskem leta 2006.

Reprezentanci Grčije in ZDA sta bili sestavljeni iz štirih branilcev, štirih krilnih igralcev in štirih centrov. Špansko reprezentanco je sestavljalo šest branilcev, dva krilna igralca in štirje centri. Slovenska reprezentanca se je prvenstva udeležila s petimi branilci, z dvema krilnima igralcema in s petimi centri. Bistvenih razlik v višini med reprezentancami ni bilo (Ožbej, 2007).

2.2 TAKTIKA V NAPADU IN OBRAMBI

Pavlovič (2006) definira taktiko košarkarske igre kot »skupek posamičnih in skupinskih akcij igralcev, razumno organiziranih in enotno koordiniranih v mejah pravil igre in športne etike s ciljem zmagati«.

Dežman (2000) pa definira taktiko kot »smotrno izbiranje in uporabljanje posameznih, skupinskih in skupnih igralnih dejavnosti v igri s tekmečem, proti kateremu želimo doseči čim boljši izid«.

Uspeh v košarki je praviloma odvisen od sodelovanja celotne peterke. Izbira taktike je odvisna od velikega števila nadzorovanih in še večjega števila naključnih vplivov. Pri tem so odločilne intelektualne sposobnosti igralcev, in sicer tako v taktiki obrambe kot tudi napada, ko je igra prostorsko in časovno omejena (Pavlovič, 2006).

Kot vidimo, je v košarki taktika zelo bogata. Delimo jo na taktiko napada in taktiko obrambe. Obe pa na posamično, skupinsko in skupno (moštveno) (Dežman, 2000; Ožbej, 2007).

Posamična taktika zajema taktične elemente, ki jih izvaja v igri posamezni igralec brez neposredne pomoči soigralcev. To lahko stori v okviru skupinskih ali skupnih taktičnih nalog. Ta taktika je zajeta v igri 1 : 1.

Skupinska taktika zajema taktične elemente, v katerih sodelujejo dva ali trije igralci. Z njimi želijo rešiti del skupne taktične naloge. Ta taktika je zajeta v igri 2 : 2 in 3 : 3.

Skupna (moštvena) taktika zajema delovanje in sodelovanje vseh igralcev v igri v okviru izbranega taktičnega sistema in taktične kombinacije (Dežman, 2005; Ožbej, 2007).

Za uspešno delovanje znotraj moštvene taktike mora igralec najprej dovolj dobro razumeti in obvladati posamično ter skupinsko taktiko. Nivo izvedbe posameznih elementov posamične taktike v obrambi in napadu je pomemben pokazatelj individualne kvalitete igralcev moštva. Individualna kvaliteta je zelo pomembna za uspeh moštva, saj sta izbira in uspešna izvedba skupinske in moštvene taktike odvisni od kvalitetne izvedbe individualnih taktičnih elementov.

Na izbiro skupinske in moštvene taktike poleg individualnega taktičnega znanja vpliva tudi stopnja tehničnega znanja in motorične sposobnosti.

Pri izbiri moštvene taktike za posamezno ekipo in pripravi na nasprotnika želi trener prikriti lastne slabosti in hkrati slabosti nasprotnega moštva uporabiti proti njim.

Ne obstaja univerzalna napadalna ali obrambna taktika, ki bi na enak način delovala v vsaki situaciji. Moštva lahko igrajo osebne, conske ali sestavljene (kombinirane) prehodne ali presing obrambe. Napadalna kombinatorika mora biti zato prilagojena spremembam obramb, pripraviti je potrebno tudi več različnih napadalnih kombinacij za posamezen način obrambe. Napadalci morajo v dani situaciji prepoznati rešitev za določen način obrambe. To moštva dosežejo s številnimi skupnimi treningi in s točno določenimi pravili, in sicer kaj posameznik v določenem trenutku počne na igrišču. Na ta način se znanje individualne taktike preplete v celoto moštvene taktike, kjer so gibanja z in brez žoge podrejena ustvarjanju prednosti za napadalca, in sicer s prepoznavanjem reakcij obrambe ter možnosti, ki jih ta dovoli napadu. Več kot imajo individualnega taktičnega znanja igralci nekega moštva, širši izbor rešitev lahko uporabljajo v tekmovalnih okoliščinah. Posledično takšno moštvo nasprotna obramba težko zaustavi.

Obrambna taktika je usmerjena v onemogočanje napadalnih zamisli in zaustavljanje napadalcev pri doseganju košev. Moštvena obramba se pripravi na način, da se za določene situacije, ki se pojavljajo najpogosteje (blokade proti žogi (pick&roll), blokade centru za sprejem pod košem (box to box, box to elbow), vertikalne in horizontalne blokade za igralca brez žoge, zaporedne blokade, hrbtne blokade, igra 1 : 1 z zunanjih položajev ali igra 1 : 1 s hrbtom proti košu), v začetku sezone določijo osnovna pravila branjenja. S situacijsko vadbo jih je treba na treningih ponavljati. Na posebne situacije, ki se pojavljajo samo pri določenih nasprotnikih ali samo na določene napadalne kombinacije, se pripravlja neposredno pred tekmo.

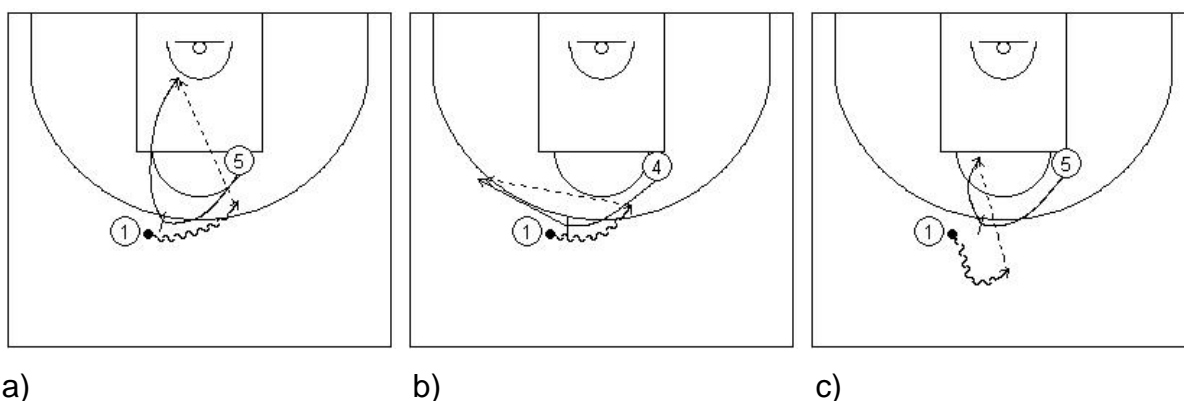
Med pripravo na nasprotnika, ne glede na obliko treninga, vsebino vsaj delno prilagodimo taktičnemu načrtu. Z izbiro vaj želimo simulirati situacije, v katerih se bodo igralci znašli na tekmi. V zaključnem delu treningov pa v počasni hitrosti (v hoji) demonstriramo izbrane igralne situacije »walk through« (Vodenik, 2012).

SKUPINSKA TAKTIKA V NAPADU IN OBRAMBI

V tem poglavju bom predstavil situacije skupinske taktike (4 : 4, 3 : 3, 2 : 2), ki so bile uporabljene v moštveni kombinatoriki Krke in Uniona Olimpije, ki sta se pomerili v finalu. Te situacije so na različne načine uporabljene v moštvenih napadih obeh ekip. Uporabljene so kot vhod v napad, glavni del napada ali v zaključku napada.

BLOKADE PROTI ŽOGI IN UPORABLJENA OBRAMBA PROTI NJIM

Obe moštvi sta uporabljali precej podobne taktične elemente. Taktični element, ki je uporabljen najpogosteje, je blokada proti žogi (ball screen), iz katere sledi odkrivanje igralca, ki je blokado postavljal, večinoma so to centri in krilni centri. Odkriva se lahko proti košu (pick & roll), kot je prikazano na sliki 1 a, ali v širino za met z razdalje (pick & pop), prikazano na sliki 1 b. V primeru zelo agresivnega podvajanja obrambnih igralcev na branilcu z žogo se uporablja kratko odvajanje do višine črte prostih metov (short roll), kot vidimo na sliki 1 c.

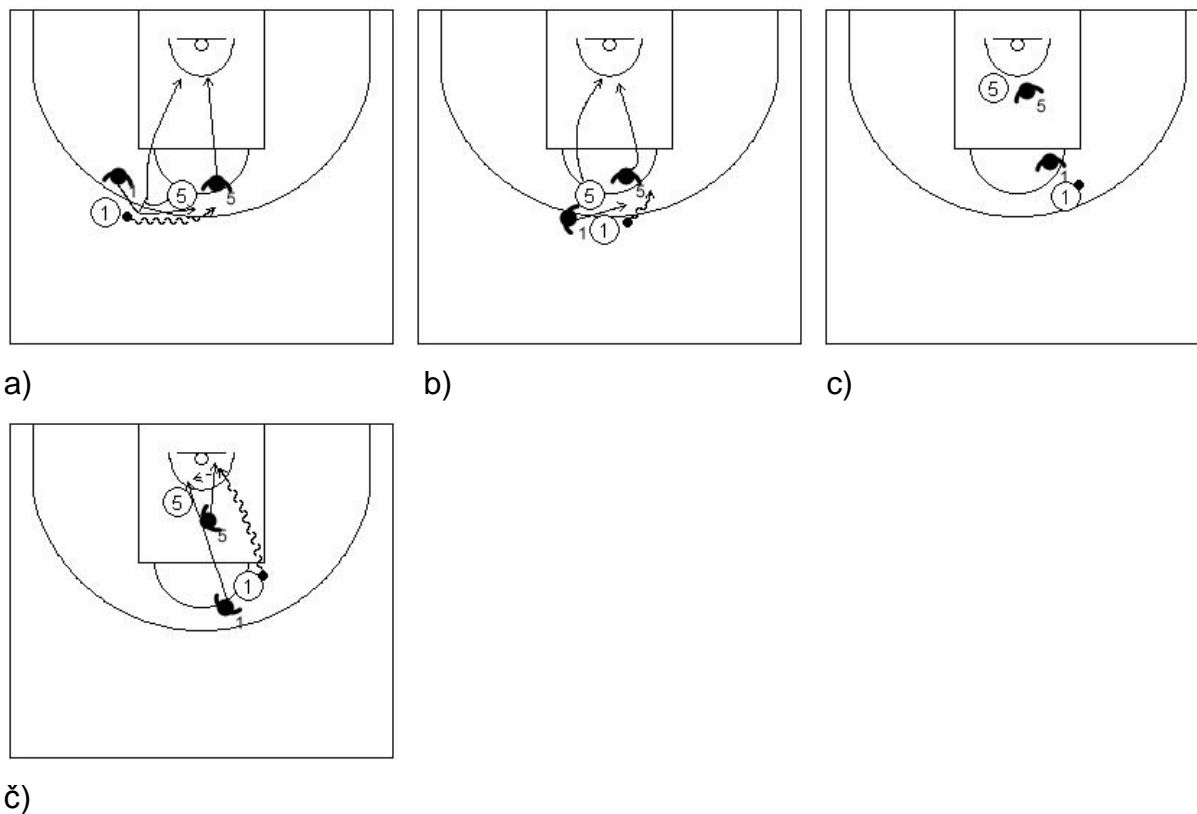

Slika 1. Blokada proti žogi (legenda znakov uporabljenih na slikah je v poglavju 9).

Ta element poenostavljeno imenujemo tudi igra 2 : 2, vendar je za uspešno izvedbo potrebno usklajeno sodelovanje vseh petih napadalcev.

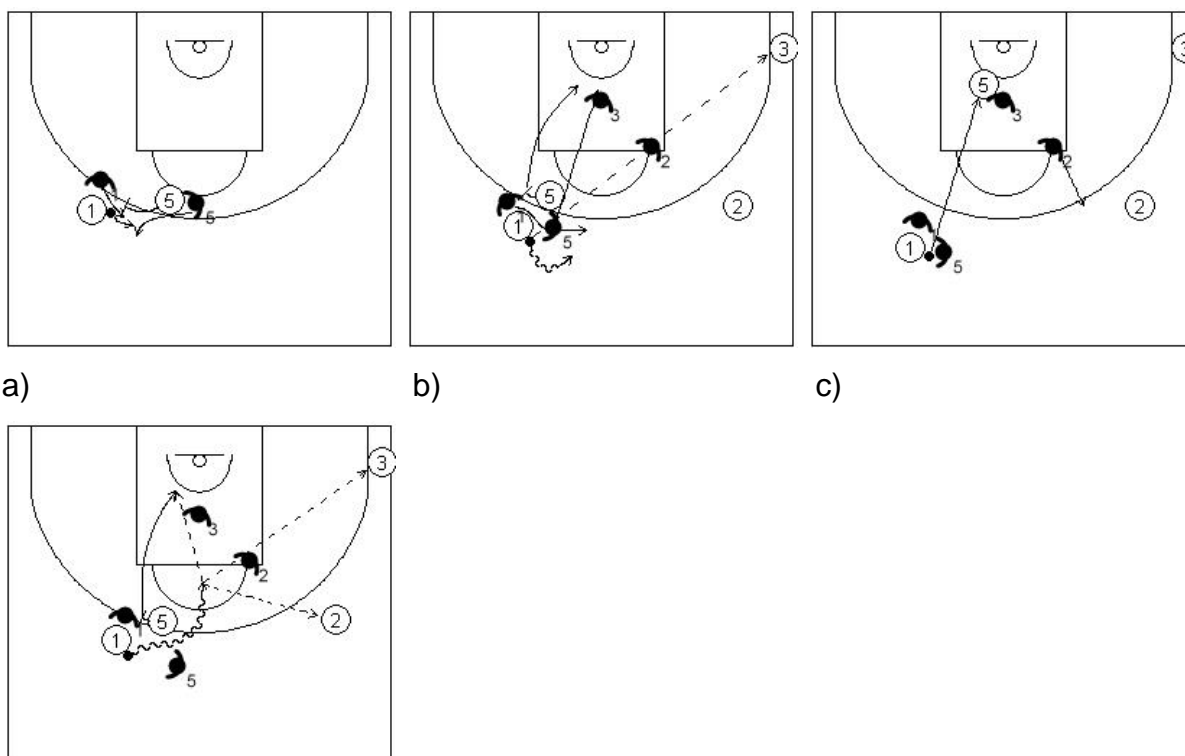
V obrambi se uporablja več različnih načinov branjenja blokad proti žogi. Prvi način, ki sta ga uporabljali obe ekipi v finalu, je **napadalno vrivanje** (zoniranje, drop), kjer se obrambni igralec na napadalcu z žogo poskuša vriniti med postavljeno blokado in napadalca z žogo. Če mu to ne uspe, ga sledi mimo blokade in ga skuša usmeriti v širino. Obrambni igralec, ki pokriva centra, ki postavlja blokado, se postavi v višini postavljene blokade, kratko pomaga branilcu, da zavzame položaj med napadalcem in košem, nato se hrbtno vrača na svojega centra. V primeru, da branilec nadaljuje s

prodorom proti košu, mora center prevzeti branilca in skušati blokirati met. Obrambni igralec, ki v tem primeru zamuja, pa mora preprečiti podajo branilca centru oziroma poskrbeti za zapiranje centra v primeru zgrešenega meta (late switch, slika 2).

Slika 2. Branjenje blokade proti žogi z napadalnim vrivanjem.

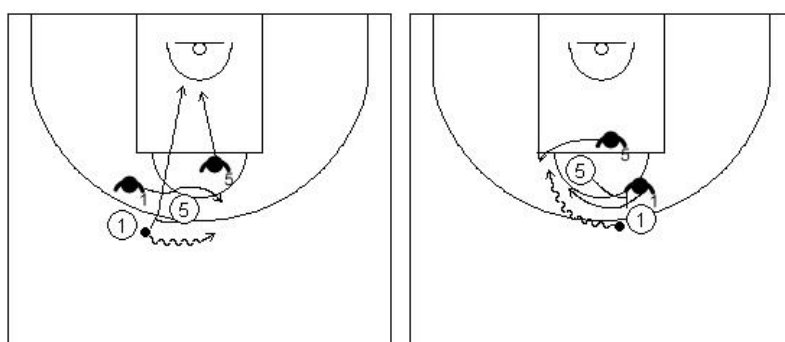
Naslednji način, ki sta ga moštvi Olimpije in Krke uporabljali, je **izstopanje centra (show)**, ki je prikazan na slikah 3 a in 3 b, v določenih situacijah tudi **izstopanje centra s podvajanjem (trap)**, ki ga prikazuje slika 3 c. Razlika med obema je predvsem v tem, kako dolgo obrambni center ostane na branilcu z žogo. Pri osnovnem izstopanju je pomoč kratka, branilca prisili, da upočasni ali spremeni smer gibanja, nato se vrača nazaj na svojega centra. Pri podvajanju ostane center na branilcu, dokler ta ne poda žoge. Enako sledi vračanje nazaj na centra. Pri obeh oblikah obrambe so zelo pomembni ostali obrambni igralci, saj morajo preprečiti direktno podajo napadalnemu centru, ki vteka proti košu, in hkrati preprečiti odprte podaje ostalim igralcem, ki so dobri strelci z razdalje. Obrambni igralec na branilcu z žogo v obeh primerih igra agresivno in poskuša z vrivanjem oziroma s sledenjem onemogočiti, da bi napadalec pobegnil med blokado in obrambnim centrom (split, slika 3 č).

č)

Slika 3. Branjenje blokade proti žogi z izstopanjem centra in podvajanjem.

Proti branilcem s slabšim metom za tri točke sta obe moštvi uporabljali obrambo s **prepuščanjem**, pri kateri se branilec izogne blokadi po spodnji strani in s tem prepreči prodor branilca. Obrambni center stoji pod nivojem blokade in kontrolira gibanje centra, ki je postavljaj blokado (slika 4 a). V primeru ponovne blokade (re-screen, re-pick), ki je navadno postavljena bližje košu, se ponavadi uporablja način napadalnega vrivanja (slika 4 b). Na enak način moštva branijo tudi vročanja.

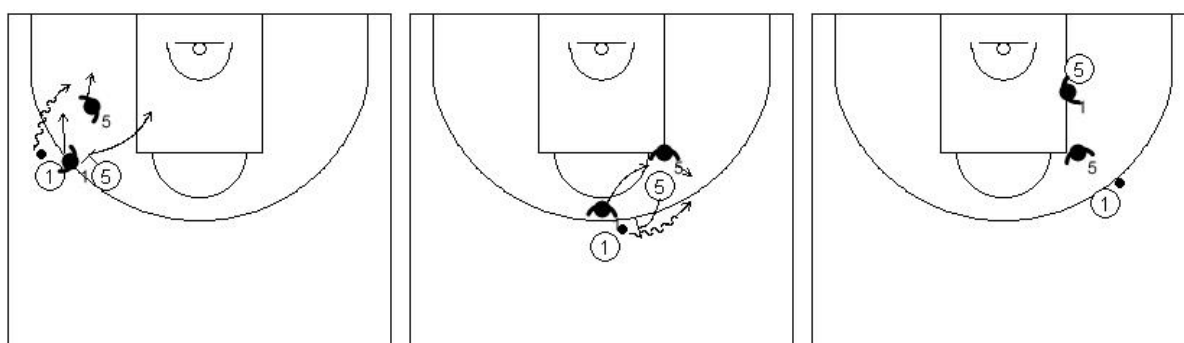

a)

b)

Slika 4. Branjenje blokade proti žogi s prepuščanjem.

Nekoliko manj so uporabljali načina z usmerjanjem proti čelni črti in s prevzemanjem. Pri prvem načinu napadalca z žogo njegov obrambni igralec usmeri proti čelni črti, center, ki pokriva igralca, ki postavlja blokado, pa pod nivojem blokade pomaga in zapira prodor proti košu (slika 5 a). Pri prevzemanju pride do zamenjave obrambnih igralcev, kjer branilec ob blokadi prevzame visokega igralca in obratno (slika 5 c).

a)

b)

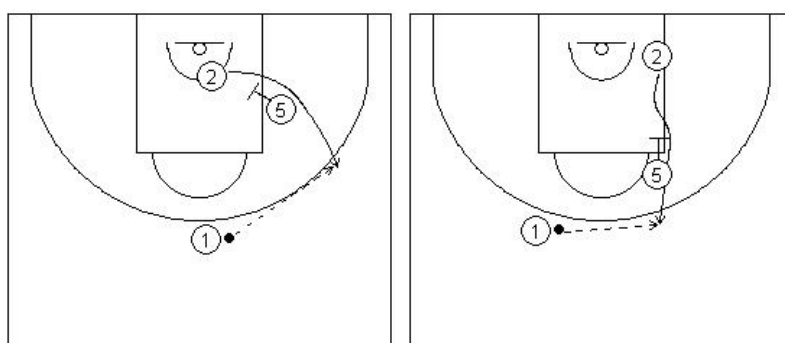
c)

Slika 5. Branjenje blokade proti žogi z usmerjanjem proti čelni črti in s prevzemanjem.

OSTALE VRSTE BLOKAD OD ŽOGE IN OBRAMBA PROTI NJIM

Poleg blokade proti žogi sta obe moštvi v svojem napadalnem sistemu uporabljali tudi različne načine postavljanja blokade igralcu brez žoge.

Prvi način postavljanja blokade od žoge je blokada proti čelni črti (down screen, single screen, vertical down), kjer igralec, ki postavlja blokado, gleda v smeri čelne črte. Igralec, ki blokado prejema, pa se giblje v smeri od čelne črte proti črti za tri točke. Koti izhoda napadalca izza blokade in blokade same so odvisni od načina branjenja. Na sliki 6 sta prikazana osnovna načina, ki sta ju moštvi uporabljali v finalu.

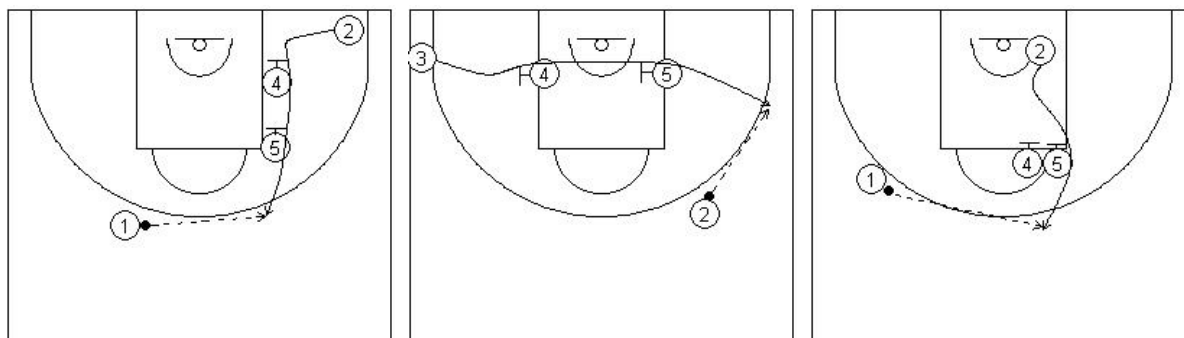

a)

b)

Slika 6. Postavljanje blokade proti čelni črti.

Podoben način uporabe blokade od žoge so zaporedne blokade (staggered screens) in dvojne blokade (double screens), kjer po navadi oba visoka igralca postavita blokadi. V prvem primeru zaporedno, v drugem primeru skupaj (slika 7).

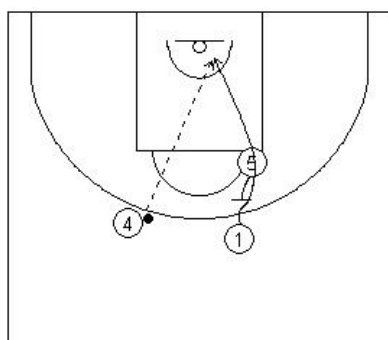
a)

b)

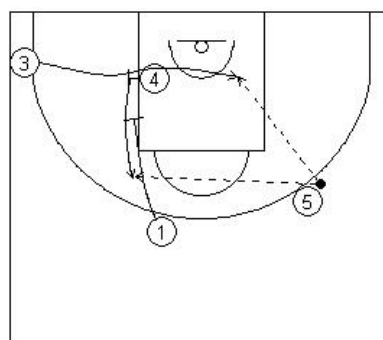
c)

Slika 7. Zaporedne blokade in dvojna blokada

Zelo učinkovit način postavljanja blokade, posebej v kombinaciji z blokado proti žogi, je hrbtna blokada (back screen), kjer se igralec, ki postavlja blokado, giblje stran od koša, napadalec, ki prejema blokado, pa ob blokadi vteka proti košu (slika 8).

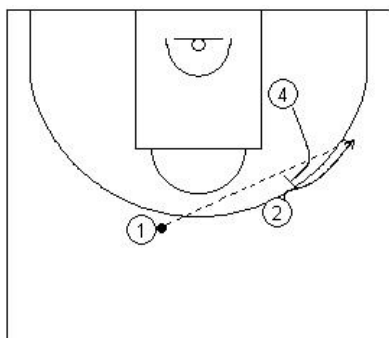
Slika 8. Hrbtna blokada.

Slika 9. Flex vtekanje.

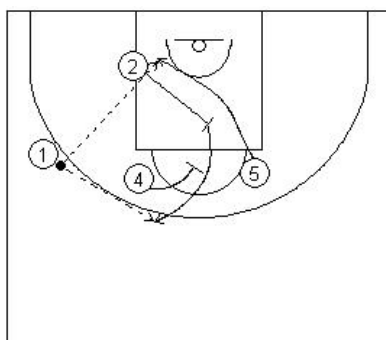
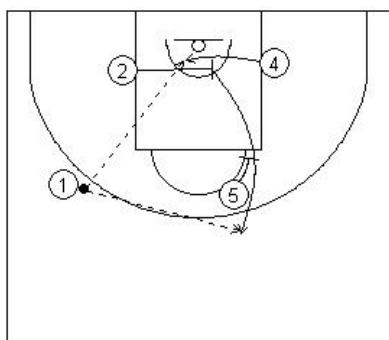
Poseben način postavljanja in vtekanja ob hrbtni blokadi je tako imenovano Flex vtekanje (cut), ki je osnovni element taktične sestave, imenovane Flex. Pri Flex vtekanju je značilno, da napadalec, ki je postavljaj blokado v horizontalni smeri glede na čelno črto, prejme blokado v vertikalni smeri (slika 9).

Še en način postavljanja blokade je flare, kjer se napadalec po prejeti hrbtni blokadi giblje proč od igralca z žogo v širino (slika 10).

Slika 10. Flare blokada.

Posebej bom predstavil način postavljanja blokad branilcev za visoke igralce. Moštvi sta uporabili več načinov. Prvi je blok za blokerja (screen for screener), kjer branilec postavlja blokado centru in potem prejme blokado od drugega visokega igralca (slika 11).

a)

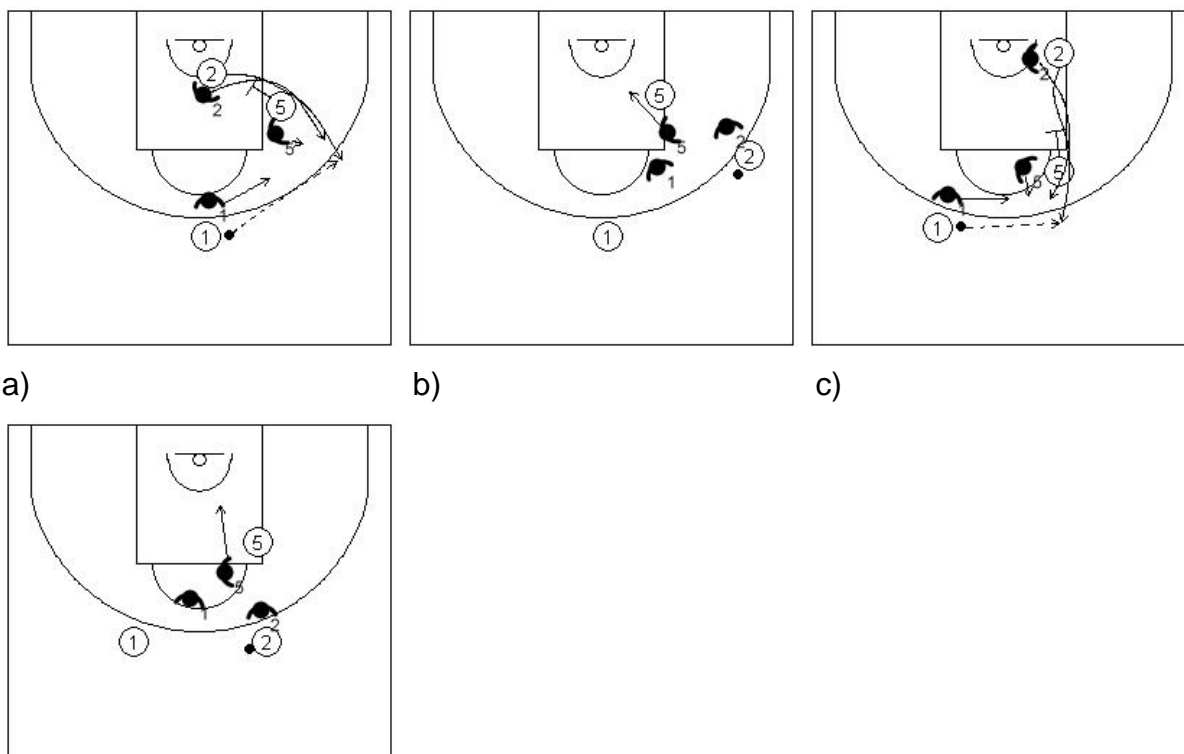
b)

Slika 11. Blok za blokerja.

Obe moštvi sta navedene oblike postavljanja blokad uporabljali v svojih taktičnih sestavah. V sestavah so ti načini povezani v različne kombinacije, končna izvedba sestave pa je odvisna od načina, kako v določenem trenutku reagira obramba. Pogoji za uspešno prepoznavanje in uspešno napadanje različnih načinov branjenja je visok nivo poznavanja posamične taktike. Časovna usklajenost in pravilna izvedba taktične sestave glede na orientacijo v prostoru sta pokazatelja uigranosti moštva. Izbira pravilne posamične taktike znotraj taktične sestave in posledično ustvarjena določena prednost za napadalca oziroma njegovo moštvo sta pokazatelja kvalitete posameznika. Bolj kvalitetni posamezniki potrebujejo manj kompleksne sestave, da v napadu ustvarijo prednost zase ali za moštvo. Na najvišjem tekmovalnem nivoju, ob

pogosto zelo podobnih moštvenih sistemih in sestavah, prednost prinesejo vrhunski posamezniki.

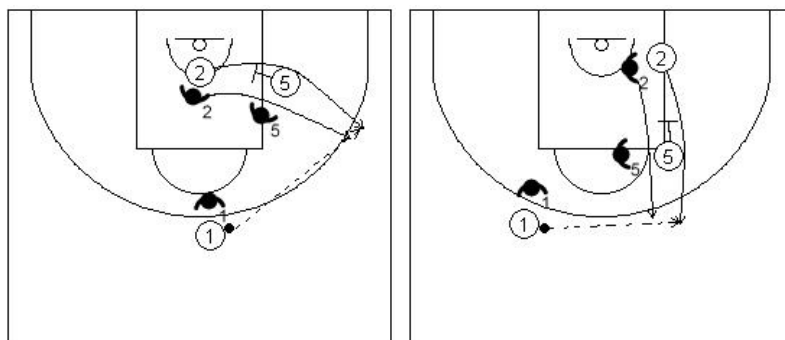
Moštvi sta proti naštetim blokadam uporabljali različne načine branjenja. Osnovni način pri blokadah proti čelni črti, zaporednih blokadah in dvojnih blokadah je bil sledenje napadalca, kratko izstopanje centra ob blokadi in odskok od podajalca za žogo (slika 12).

č)

Slika 12. Branjenje blokad od žoge s sledenjem.

Drugi način, ki sta ga moštvi uporabljali, je obramba s prepuščanjem, pri katerem obrambni igralec ob blokadi naredi prostor za prehod obrambnega igralca, ki prejema blokado. Ta se giblje po bližnjici (shortcut) in skuša sekati podajo (slika 13).

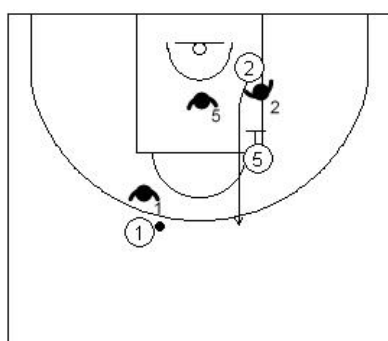

a)

b)

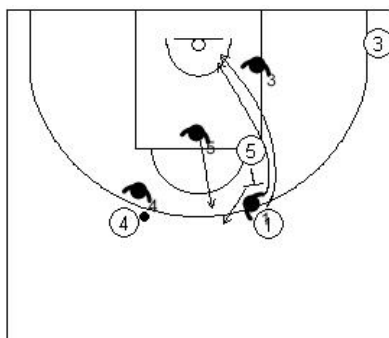
Slika 13. Branjenje blokad od žoge s prepuščanjem.

Uporabljali sta tudi način, ko se obrambni igralec, ki prejema blokado, postavlja na smer iztekanja napadalca, s tem ga prisili, da izbere drugačno smer izteka. Obrambni igralec na blokerju pa mora pomagati v globino, da prepreči vtekanje pod koš (slika 14).

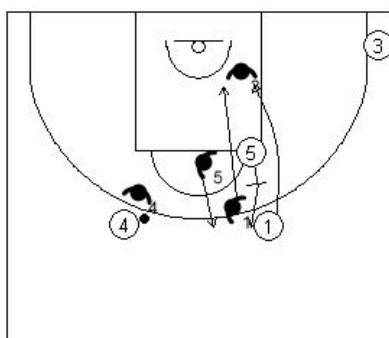

Slika 14. Branjenje blokade od žoge s postavljanjem na smer iztekanja.

Pri branjenju hrbtne blokade sta moštvi uporabljali dva načina. Prvi način je bil vrivanje med blokado in napadalca oziroma sledenje napadalca, če je ta dobro navedel na blokado. Visoki igralec je moral pomagati v globino, kar je omogočalo lahek sprejem žoge igralcu, ki je blokado postavljal (slika 15). Drugi način, ki so ga uporabljali, pa je bil s prepuščanjem in pomočjo obrambnega igralca iz kota na strani pomoči (slika 16).

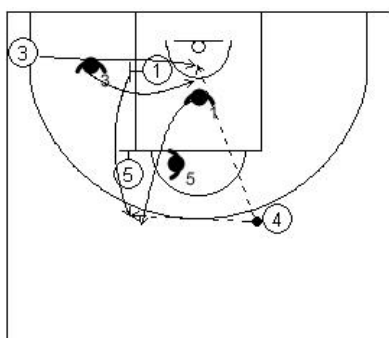

Slika 15. Branjenje hrbtne blokade s pomaganjem centra v globino.

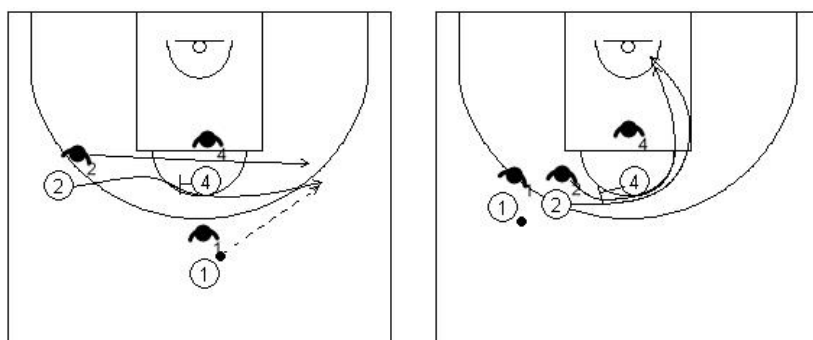
Slika 16. Branjenje hrbtne blokade s prepuščanjem.

Flex-vtekanje so branili z uporabo bližnjice in s pomaganjem obrambnega igralca na blokerju v sredini (slika 17).

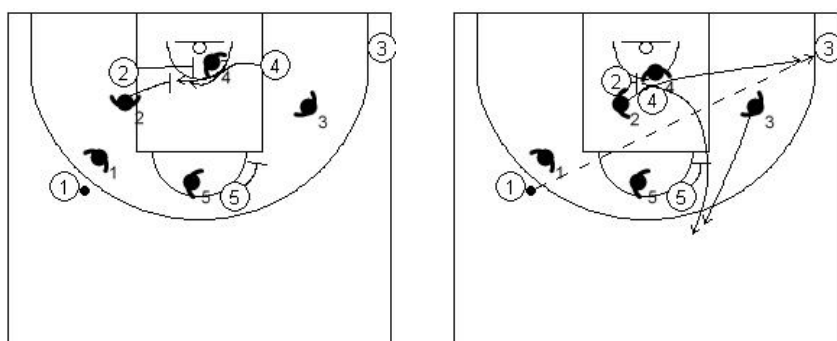
Slika 17. Branjenje flex vtekanja.

Način branjenja blokade flare je bil najpogosteje s prepuščanjem, v redkih primerih so branili z vrivanjem oziroma s sledenjem obrambnega igralca (slika 18).

a) b)
Slika 18. Branjenje flare blokade.

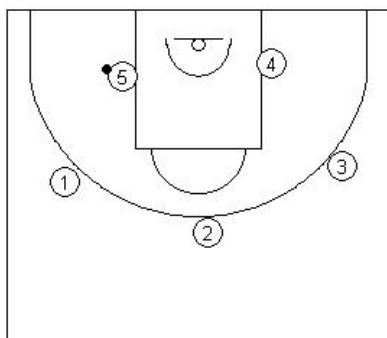
Pri obrambi sestav z blokom za blokerja sta obe moštvi uporabljali tako imenovani »bump«, kjer obrambni igralec, ki pokriva napadalca, ki postavlja blokado centru, napadalnega centra zaustavlja z obrambnim blokom. Temu sledi prevzemanje med branilcema s strani pomoči (slika 19).

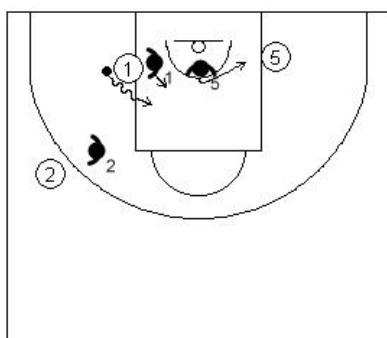
a) b)
Slika 19. Branjenje situacije blok za blokerja.

IGRA 1 : 1 S HRBTOM PROTI KOŠU IN OBRAMBA PROTI NJEJ

Obe moštvi sta pogosto igrali po globini na različne načine. Večinoma je bila to igra visokih igralcev, Krka pa je uporabila tudi igro po globini preko branilcev oziroma krila, kjer so imeli prednost v višini. Do igre 1 : 1 so prihajali v zaključku različnih napadalnih sestav. Osnovna postavitev na igrišču po podaji žoge pod koš je bila 3 : 2 (slika 19).

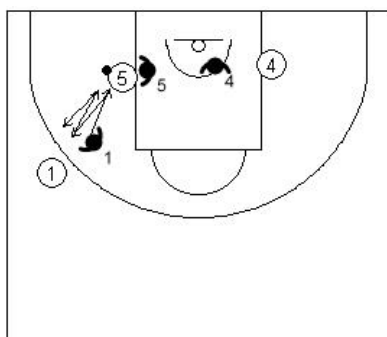
Slika 19. Osnovna postavitev na igrišču po podaji pod koš.

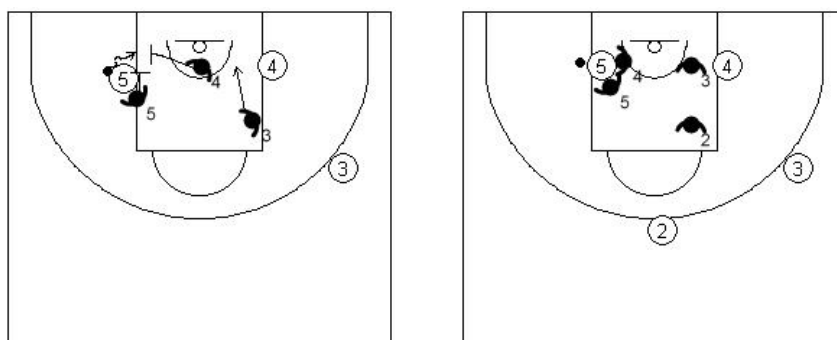
Slika 20. Branjenje igre s hrbtom proti košu brez pomaganja.

V obrambi sta moštvi uporabljali tri načine. Prvi je bil 1 : 1 , in sicer brez dodatne pomoči soigralcev, tega so uporabljali predvsem pri branjenju igre branilcev s hrbtom proti košu (slika 20).

Drugi način je bil uporaba varanja pomoči od podajalca, ko je napadalec pod košem začel z vodenjem žoge, in takoj vračanje na svojega igralca, ko je prijel žogo (yoyo, po otroški igrači na vrvici) (slika 21).

Slika 21. Branjenje igre s hrbtom proti košu z varanjem pomoči »yoyo«.

a)

b)

Slika 22. Branjenje igre s hrbtom proti košu z usmerjanjem proti čelni črti s podvajanjem.

Tretji način branjenja je usmerjanje napadalca proti čelni črti s podvajanjem. Podvajanje so izvajali različno. Včasih takoj po sprejemu žoge ali po prvem vodenju žoge napadalca. Ob tem je nujna rotacija igralcev na strani pomoči (slika 22).

Moštvi sta uporabili zgoraj navedene napadalne in obrambne elemente skupinske taktike, v kompleksnem taktičnem sistemu, ki bo predstavljen v tej diplomski nalogi.

3 CILJI

Cilji mojega diplomskega dela so bili:

- 3.1 Analiza sestave moštva Uniona Olimpije.
- 3.2 Analiza sestave moštva Krke.
- 3.3 Analiza napadalne taktike Uniona Olimpije.
- 3.4 Analiza napadalne taktike Krke.
- 3.5 Analiza obrambnih različic Uniona Olimpije.
- 3.6 Analiza obrambnih različic Krke.
- 3.7 Analiza posamezne tekme glede na izkoriščanje prednosti moštva.
- 3.8 Analiza spremembe taktike poraženca glede na predhodno tekmo.
- 3.9 Analiza ključnih statističnih elementov na posameznih tekmah.

4 METODE DELA

4.1 VZOREC EKIP IN TEKEM

Vzorec ekip predstavljata moštvi Uniona Olimpije in Krke, ki sta igrali v finalu košarkarskega državnega prvenstva 2012/2013.

- Moštvo Uniona Olimpije so sestavljali trije organizatorji igre, trije branilci strelci, en krilni igravec, dva krilna centra in dva centra.
- Moštvo Krke so sestavljali trije organizatorji igre, en branilec strelec, dva krilna igralca, trije krilni centri in trije centri.

V vzorec tekem sem zajel štiri tekme finala, ki sta jih ekipi odigrali med seboj.

- Prva tekma je bila odigrana 13. 5. 2013 ob 20.00 v ŠD Leona Štuklja v Novem mestu. Končala se je z zmago Krke (81 : 68).
- Druga tekma je bila odigrana 15. 5. 2013 ob 18.00 v ŠRC Stožice v Ljubljani. Končala se je z zmago Krke (77 : 79).
- Tretja tekma je bila odigrana 17. 5. 2013 ob 20.00 v ŠD Leona Štuklja v Novem mestu. Končala se je z zmago Uniona Olimpije (68 : 73).
- Četrta tekma je bila odigrana 20. 5 2013 ob 18.00 v ŠRC Stožice v Ljubljani. Končala se je z zmago Krke (61 : 71).

4.2 METODE ZBIRANJA IN OBDELAVE PODATKOV

- Analiza videoposnetkov tekem finala.
- Analiza statističnih podatkov tekem finala, ki sem jih pridobil na
- [http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/liga-telemach/rezultati/#mbt:33-300\\$f&group=161439:33-303\\$f&stage=140591](http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/liga-telemach/rezultati/#mbt:33-300$f&group=161439:33-303$f&stage=140591).
- Deskriptivna metoda.

5 REZULTATI IN RAZLAGA

5.1 ANALIZA SESTAVE MOŠTVA UNIONA OLIMPIJE

Union Olimpija je pred začetkom državnega prvenstva precej spremenila igralski kader v primerjavi s tistim, ki je igral na tekmah Evrolige in Jadranske lige.

Kot se je že dogajalo v preteklih sezonah, so po zaključku tekem v skupini Evrolige odšli trije tujci. Avstralski center Aaron Baynes, ki je bil nosilec igre in glavni igralec, je prestopil v ligo NBA k moštvu San Antonio. Krilni center Dylan Page se iz osebnih razlogov ni vrnil v Ljubljano, z organizatorjem igre Dominicom Watersom pa je klub prekinil pogodbo. Poškodba kolena je s parketa oddaljila Dina Murića.

Pred začetkom izločilnih bojov je uprava kluba razrešila glavnega trenerja Saša Filipovskega, na njegovo mesto pa imenovala dotedanjega pomočnika Mirsada Alilovića.

5.2 SEZNAM IGRALCEV UNIONA OLIMPIJE

V ekipi so bili štiri tuji igralci, in sicer Salin, Rannikko in Sulejmanović s finskim potnim listom ter Perković s hrvaškim.

Med igralci so bili trije mlajši od dvajset let in trije starejši od trideset let. Povprečna starost ekipe je bila 24 let, povprečna višina 195,5 cm.

Moštvo Uniona Olimpije je zaigralo v naslednji postavi (tabela 1):

Tabela 1

Seznam igralcev Uniona Olimpije

ORGANIZATOR IGRE	BRANILEC STRELEC	KRILO	KRILNI CENTER	CENTER
Jan Močnik	Sasu Salin	Jaka Blažič	Dražen Bubnić	Alen Omić
Teemu Rannikko	Klemen Prepelič		Jasmin Perković	Emir Sulejmanović
Luka Rupnik	Luka Kokol			

Glede na sestavo ekipe lahko vidimo, da sta na igralnem položaju organizatorja igre dva izkušena igralca: Rannikko in Močnik, prav tako na položaju krilnega centra: Perković in Bubnić. Na ostalih igralnih položajih so relativno mladi in neizkušeni igralci. Na položaju krila je v ekipi samo Jaka Blažič, ki je po antropometričnih značilnostih branilec strelec, kar pomeni, da je Union Olimpija ves čas igrala s tremi branilci. Takšna sestava ekipe je posledica poškodbe Dina Muriča, ki je pred tem igral na položaju krila. Zaradi pomanjkanja višine na krilnem položaju so imeli igralci Uniona Olimpije precej težav z branjenjem hrbtne igre Krke na tem igralnem položaju in z branjenjem skoka v napadu.

5.3 ZNAČILNOSTI POSAMEZNIH IGRALCEV UNION OLIMPIJE

20 Jan Močnik (1987, 178 cm):

Organizator igre, ki je vse tekme finala začel v peterki, povprečno je igral sedemnajst minut in deset sekund, v tem času je dosegal 5 točk, 1,75 asistenc in 2 skoka na tekmo. Je izjemno hiter branilec, s solidnim metom z razdalje, agresiven v obrambi, zelo dober v prehodnem napadu, ko s hitrim prenosom žoge v napadalno polovico ustvarja priložnosti zase in soigralce. Proti postavljeni obrambi je nekoliko manj nevaren, saj ga zaradi slabšega odstotka meta z razdalje nasprotniki v situacijah igre 2 : 2 branijo s prepuščanjem, visoki igralci pa ga čakajo v bližini obroča, zato se večinoma odloča za met s polrazdalje v višini črte prostih metov. V obrambi ima težave

z branjenjem visokih branilcev, ki ga pogosto napadajo z igro pod košem in tudi z branjenjem napadalnega skoka nasprotnikov.

9 Teemu Sakari Rannikko (1980, 188 cm):

Najbolj izkušen igralec v ekipi, dober strelec za tri točke, vodja na igrišču, igra racionalno, je slabše fizično pripravljen, ne igra agresivno niti v obrambi niti v napadu, zato tudi slabši učinek glede na minutažo.

Igral je povprečno dvajset minut in šestintrideset sekund. V tem času je povprečno dosegel 3,75 točke, 1 asistenco in en skok na tekmo.

5 Luka Rupnik (1993, 185 cm):

Relativno mlad igralec, reprezentant do dvajset let, brez vidnejše vloge v ekipi, z dobrim pregledom nad igro, s solidnim metom z razdalje, manjka mu fizična moč. Igral je povprečno šest minut in enainštirideset sekund, v tem času je povprečno dosegal 3 točke, nič asistenc in 0,25 skoka na tekmo.

10 Sasu Antreas Salin (1991, 192 cm):

Eden od nosilcev igre na položaju branilca strelca, finski reprezentant, odličen strelec za tri točke, nevaren pri izhodih izza blokade in v prehodnem napadu, kjer s hitrim metom za tri točke najpogosteje dosega koše. Redkeje se odloča za prodor, večinoma meče z razdalje ali iz zaustavljanja po enem vodenju. V obrambi je zelo agresiven, poleg Močnika je med branilci najboljši obrambni igralec. Podobno kot Močnik je za položaj branilca strelca fizično šibkejši in nižji od nasprotnikov, zato so ga pogosto napadali z igro po globini. Povprečno je igral petindvajset minut in osemnajst sekund, v tem času je povprečno dosegal 9,25 točke, 3 skoke in 0,25 asistenc na tekmo.

7 Klemen Prepelič (1992, 188 cm):

Med branilci najbolj vsestranski igralec, izjemen strelec z razdalje, odličen v prodoru, zelo dobro prepozna obrambo in kaznuje napake s podajo, prodorom ali z metom z razdalje. Manjka mu nekaj izkušenj, zato včasih odigra neracionalno, vendar mora biti obramba ves čas, ko je na igrišču, izjemno pozorna nanj. Tudi on je glede na igralno mesto nekoliko nižji in fizično šibkejši od nasprotnikov, zato se je pogosto znašel v situacijah, ko so ga napadali s hrbtno igro 1 : 1.

Povprečno je igral triindvajset minut in v tem času dosegal 7,25 točke, 3,5 asistenc in 3,25 skoka.

4 Luka Kokol (1995, 192 cm):

Član mladinske ekipe Uniona Olimpije, na tekmah finala ni dobil priložnosti za igro, mlad igralec z nevarnim metom z razdalje.

8 Jaka Blažič (1990, 196 cm):

Glavni igralec in nosilec igre v napadu. Ima izjemne atletske sposobnosti, vrhunski prodor, zelo dober met z razdalje. V igri 1 : 1 je nezaustavljiv, posebej nevaren je v protinapadu in v prehodnem napadu, ko obramba še ni postavljena. V finalu je bil prvi strelec in skakalec ekipe. Nekoliko več težav ima, ko napada ne more zaključiti sam, saj mu izbira podaje in kreacija igre v napadu za soigralce ni prva napadalna opcija. Povprečno je igral osemindvajset minut in devetnajst sekund, v tem času je povprečno dosegal 15 točk, 4,25 skoka in 1,75 asistenc na tekmo.

14 Dražen Bubnić (1986, 207 cm):

Med visokimi igralci je na igrišču prebil največ časa. Odličen atlet, zelo skočen, za položaj krilnega centra ima nekoliko slabši met z razdalje, kar je obramba Krke kaznovala s pomaganjem njegovega igralca pri zaustavljanju prodorov branilcev. Kljub temu da je bila igra postavljena zelo široko in je bil dostikrat v priložnosti za odprt met za tri točke, se je večinoma odločal za prenos žoge z ene strani napada na drugo, povsem pasivno in brez nevarnosti za koš, kar je še dodatno olajšalo delo obrambi. Povprečno je igral šestindvajset minut in devetinštirideset sekund na tekmo, v tem času je v povprečju dosegel 9 točk, 2,75 skoka in 1 asistenco.

17 Jasmin Perković (1980, 205 cm):

Najbolj izkušen med visokimi igralci. Igral je na obeh položajih, in sicer tako krilnega centra kot centra. Fizično močan, z odličnim metom s polrazdalje. Precej težav je povzročal ekipi Krke, ko je igral na položaju centra, saj lahko zadeva tudi za tri točke, zato so mu puščali manj prostora za met, kar je kaznoval s poskusi prodora in izsiljeval osebne napake centrov Krke. Kljub temu da v finalni seriji ni zadel niti enega meta za tri točke in se je relativno redko odločal za met z razdalje, je njegov skupni odstotek

meta za tri točke med sezono znašal 33 %, kar je za položaj centra zelo nevaren odstotek.

Povprečno je igral dvaindvajset minut in petdeset sekund, v tem času je dosegal po 8,25 točke, 3,5 skoke 1,5 asistenco.

23 Alen Omić (1992, 215 cm):

Najvišji igralec, ki igra na položaju centra. Manjka mu izkušenj, vendar je solidno odigral finale. Ne meče z razdalje, solidna igra s hrbtom proti košu, pogosto dobro poda branilcem za odprt met z razdalje, agresiven v napadalnem skoku, zaradi težav z odstotkom uspešnosti izvajanja prostih metov v finalni seriji (43,3) je bil njegov učinek precej nižji.

Povprečno je igral dvaindvajset minut in deset sekund, v tem času je zbral 7,75 točk, 4 skoke in 0,25 asistenc.

22 Emir Sulejmanović (1995, 205 cm):

Mlad in zelo nadarjen visoki igralec, ki ni dobil veliko priložnosti za igro. Fizično je močan, borben, manjka mu izkušenj. Njegova igra v napadu je temeljila na spremljanju branilcev pri prodorih oziroma odvajanju po blokadah proti žogi, kjer je po asistenci zaključeval iz neposredne bližine koša. V obrambi se je zelo čvrsto postavil po robu precej bolj izkušenim centrom Krke, nima posebnega spoštovanja do nasprotnikov, kljub temu da še ni dopolnil 18 let.

Povprečno je igral sedem minut, dosegel je 1,5 točke in 0,25 skoka.

5.4 ANALIZA SESTAVE MOŠTVA KRKE

V ekipi Krke je bilo manj sprememb kot pri Unionu Olimpiji. Podobno kot pri Olimpiji so tudi pri Krki menjali glavnega trenerja. Po porazu v polfinalu Pokala Spar je Aleksandra Sekulića zamenjal njegov takratni pomočnik Gašper Potočnik. Pri igralskem kadru odhodov ni bilo. Ekipi se je v februarju pridružil Matjaž Smodiš, pred začetkom lige za prvaka pa so se okrepili še z ameriškim branilcem Jerimom Anthonyjem Andersonom.

5.5 SEZNAM IGRALCEV KRKE

V ekipi Krke so zaigrali štiri tujci, in sicer dva organizatorja igre: Jakov Vladović s hrvaškim potnim listom, Jerime Anthony Anderson z ameriškim, krilni center Uroš Lučić s srbskim potnim listom in center Jure Lalić s hrvaškim.

V ekipi je bil en igralec mlajši od dvajset let in štiri starejši od trideset let.

Povprečna starost ekipe Krke je bila 26 let, vendar so večino časa na parketu odigrali igralci, starejši od povprečja. Med mlajšimi od 26 let je edino Edo Murić v povprečju dobil več kot deset minut na parketu. Povprečna višina ekipe je bila 200,5 cm.

Moštvo Krke je zaigralo v naslednji postavi (tabela 2):

Tabela 2

Seznam igralcev Krke

ORGANIZATOR IGRE	BRANILEC STRELEC	KRILO	KRILNI CENTER	CENTER
Jakov Vladović	Jaka Klobučar	Domen Lorbek	Matjaž Smodiš	Smiljan Pavić
Jerime Anthony Anderson		Edo Murić	Uroš Lučić	Jure Lalić
Matej Rojc			Marko Pajić	Tomaž Bolčina

5.6 ZNAČILNOSTI POSAMEZNIH IGRALCEV

5 Jakov Vladović (1983, 187 cm):

Prvi organizator igre, izkušen branilec, z dobrim metom z razdalje, vodja na igrišču. Dosegel je veliko ključnih košev in bil eden od najbolj zaslužnih za končno slavje Krke. Imel je precej težav v obrambi s hitrimi branilci Uniona Olimpije, vendar je racionalno uporabil osebne napake, hkrati pa so mu visoki igralci dovolj pomagali. Igralec, ki je na igrišču prebil največ časa. Povprečno devetindvajset minut na srečanje. V tem času je povprečno dosegal 10,75 točk, 4,75 asistenc in 4,25 skoka.

32 Jerime Anthony Anderson (1987, 187 cm):

Ekipi se je pridružil kot zadnji. Posledično ni bil dovolj uigran z ekipo, zato služil zgolj kot menjava za Vladovića. V napadu je bil precej zadržan, posledično so mu obrambni igralci Uniona Olimpije igro 2 : 2 branili s prepuščanjem. V zadnjih sekundah četrtin je bila žoga pogosto v njegovih rokah, vendar mu ni uspelo uspešno zaključevati. V obrambi je odigral solidno, kljub temu finalne serije ni odigral preveč prepričljivo. Temu primerno je dobival manj priložnosti za igro. V povprečju je igral deset minut in šestintrideset sekund. V tem času je povprečno dosegal 3,25 točke, 1 skok in 1 asistenco.

6 Matej Rojc (1993, 198 cm):

Izjemno visok za položaj organizatorja igre. Ima slabši met z razdalje, vendar s svojo nadpovprečno višino in dobrimi atletskimi sposobnostmi lahko uspešno igra. Zelo dober obrambni igralec, sposoben odigrati dobro v napadu s hrbtom proti košu in je izjemno agresiven v skoku v napadu. V finalu je dobil manj priložnosti, povprečno je igral deset minut in štirideset sekund. V tem času je povprečno dosegal 1,5 točke in 1 skok.

24 Jaka Klobučar (1987, 199 cm):

Zaradi svojih odličnih atletskih sposobnosti in prodornosti zelo uspešno igra na položaju branilca strelca in je bil eden ključnih igralcev Krke v obrambi in v napadu. Zelo dobro se znajde v prehodnem napadu, ko obramba še ni postavljena, pri blokadah proti žogi ima nekoliko težav, ko obramba odigra s prepuščanjem. Je najboljši obrambni igralec Krke. V povprečju je igral sedemindvajset minut in dosegal po 9,5 točk, 6 skokov in 3,25 asistenc.

4 Domen Lorbek (1985, 196 cm):

Odličen strelec za tri točke, nevaren pri izhodih izza blokade. Nekoliko slabši je v prodoru. Izkušen igralec, tudi reprezentant Slovenije. Nekoliko težav je imel v obrambi proti hitrim branilcem Uniona Olimpije, kar so morali s kolektivno obrambo kompenzirati. Bil je eden od nosilcev igre, predvsem na krilnem položaju, igral je tudi na položaju branilca strelca.

Povprečno je igral šestindvajset minut in dosegal 10,75 točke 2,25 skoka in 2 asistenci.

33 Edo Murić (1991, 202 cm):

Tudi on je reprezentant Slovenije. Mlad, nadarjen igralec, ki igra z veliko energije, borbeno. Je zelo agresiven v skoku v napadu, ima dober met z razdalje. Lahko uspešno igra s hrbtom proti košu. Je odličen v obrambnih nalogah.

Povprečno je igral sedemnajst minut in dvaintrideset sekund, v tem času je dosegal 7,5 točk, 4 skoke in 0,75 asistence.

8 Matjaž Smodiš (1979, 205 cm):

Najbolj zveneče ime tega finala. Dolga leta je bil najboljši krilni center v Evropi, osvajal je naslove v Italiji, Rusiji in Evroligi. Uspešno je nastopal za reprezentanco. V Krko se je po upokojitvi vrnil pred zaključnim turnirjem Pokala Spar, da bi pomagal osvojiti naslov prvaka ob zaključku svoje bogate kariere. To mu je tudi uspelo. Bil je tudi razglašen za najboljšega igralca finala. Zaradi prekinitve kariere, je bil nekoliko slabše telesno pripravljen, temu primerno je nekoliko manj igral, vendar pa je prevzemal odgovornost v trenutkih, ko so se tekme odločale. Je odličen strelec za tri točke, fizično izjemno močan, kar je uspešno izkoristil v tej finalni seriji. V povprečju je igral sedemnajst minut, v tem času pa je dosegal 10,75 točk, 3,25 skoke in 0,5 asistence.

11 Uroš Lučič (1983, 205 cm):

Odličen atlet, agresiven v skoku, borben. Ima dober met za tri točke, je močan v obrambi. Zaradi Smodiševe slabše telesne pripravljenosti je vse tekme začel v začetni peterki. Bil je eden ključnih igralcev Krke v finalu. Povprečno je igral petindvajset minut na tekmo, v tem času je dosegal 8,5 točk, 5 skokov in 0,75 asistence.

12 Marko Pajić (1992, 204 cm):

Mlad igralec, ki je pred sezono prestopil iz Slovana, kjer je bil eden od nosilcev igre. V finalu je skupno odigral 26 sekund.

9 Smiljan Pavić (1980, 209 cm):

Izkušen center bil je prvi skakalec ekipe. Ima dober met s polrazdalje in dobro centrsko tehniko. Uspešno je zaključeval z metom preko glave. Odigral eno ključnih vlog v finalni seriji. Povprečno je igral devetnajst minut, v tem času je dosegal 7 točk, 6,5 skokov in 1 asistenco.

7 Jure Lalić (1986, 209 cm):

Izjemno čvrst v igri 1 : 1 pod košem. Uspešno zaključuje mete preko glave. Pomemben igralec v rotaciji. Povprečno je igral šestnajst minut, v tem času je dosegal 5,25 točk, 2,25 skoka in 0,75 asistence.

15 Tomaž Bolčina (1994, 206 cm):

Mlad igralec, še mladinec Krke, fizično močan, vendar precej neizkušen. Povprečno je igral minuto in petinštirideset sekund, v tem času je povprečno dosegel 0,75 skoka.

5.7 PREDNOSTI IN SLABOSTI GLEDE NA SESTAVO MOŠTEV UNIONA OLIMPIJE IN KRKE

Prednosti v igri Uniona Olimpije proti Krki so bile v hitrih branilcih, ki so izjemno nevarni pri metu z razdalje, kar jim odpira veliko prostora za tranzicijsko igro, prodor in tudi potrebno širino za centrsko igro 1 : 1.

Slabost je pomanjkanje višine, predvsem na krilnem položaju in položajih branilcev, kar je prineslo nekaj težav v obrambi proti višjim branilcem Krke, ki so jih napadali s hrbtno igro pod košem, in pa težave pri obrambnem skoku. Ena od slabosti je bila gotovo tudi neizkušeni nekaterih igralcev, kar se je pokazalo pri nekaterih odločitvah v napadu in napakah v obrambi, ki so prinesle razliko v korist Krke.

Po odhodu Dylana Pagea so izgubili tudi potrebno širino v napadu, saj so ostali brez izrazitega strelca z razdalje na položaju krilnega centra. Tako Bubnić kot Perković sicer lahko zadeneta za tri točke, vendar njun odstotek meta in samozavest nista bila na nivoju, ki bi Krki v obrambi otežil zapiranje prostora pod obročem oziroma olajšal branilec Olimpije napadanje s prodorom iz situacij blokade proti žogi (pick&pop). V vseh teh situacijah je drugi visoki igralec lahko ozko pomagal pri pokrivanju centra, ki se je odvajal proti košu, ali pri zaustavljanju prodora branilca proti košu.

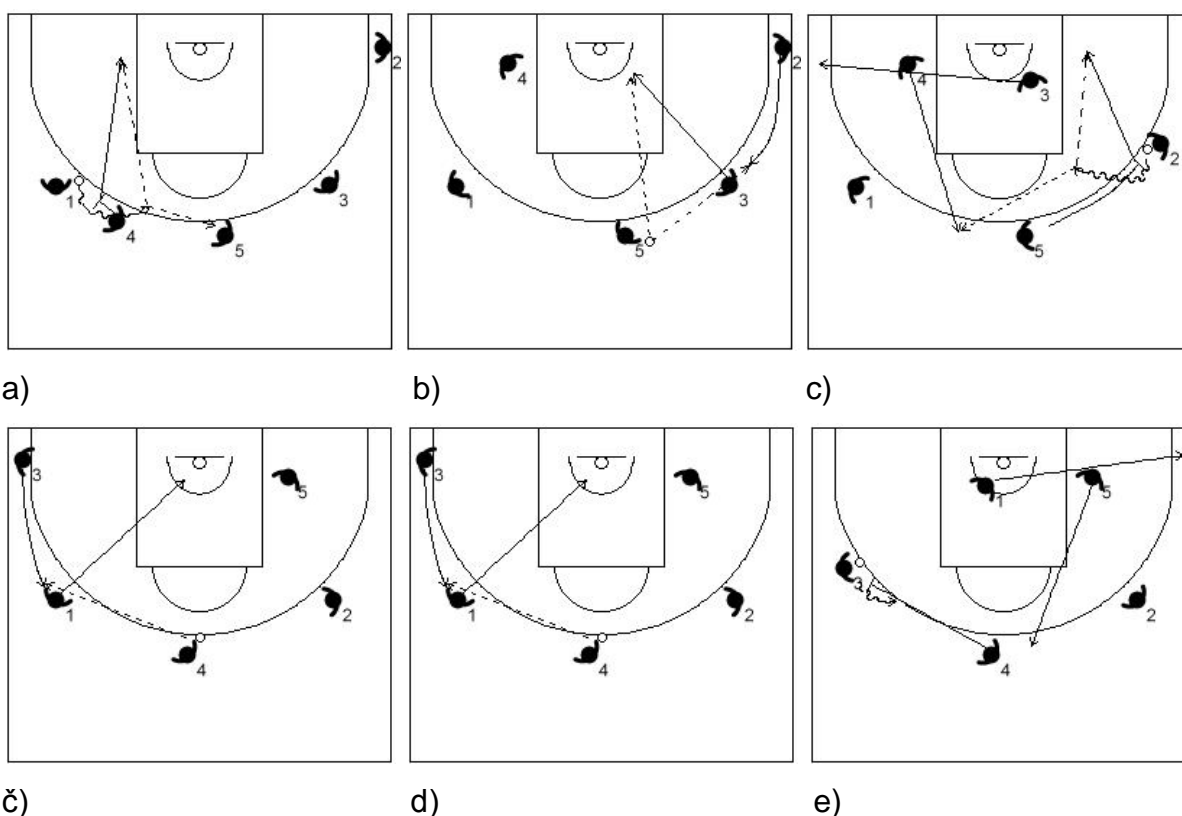
Prednosti Krke so bile v širšem izboru kvalitetnih igralcev na vsakem igralnem mestu, kar omogoča visok ritem skozi celotno srečanje, izkušeni posamezniki, ki se je v tem finalu pokazala kot ključna in prednost v višini, predvsem na zunanjih položajih in položaju krila, kar so izkoriščali za ustvarjanje prednosti z igro po globini na vseh tekmah finala. Širina izbora kvalitetnih igralcev je omogočila agresivno in čvrsto igro v obrambi, brez posebne obremenjenosti z osebnimi napakami.

Slabost je nekoliko starejša ekipa, predvsem počasnejši visoki igralci, kar je dajalo Union Olimpiji določeno prednost pri tranzicijski igri. Ena od slabosti je tudi manjša strelska učinkovitost z razdalje nekaterih zunanjih igralcev (Rojc, Anderson, Murić), kar je igralcem Olimpije v situacijah blokade proti žogi (pick&roll) dovolilo branjenje pod blokado s prepuščanjem. S tem je igralcem Krke onemogočilo ustvarjanje prednosti s tovrstnimi napadalnimi akcijami omenjenih igralcev. Takšni napadi so se po navadi končali s težkim metom v zadnjih sekundah napada.

5.8 ANALIZA NAPADALNE TAKTIKE MOŠTVA UNION OLIMPIJE

5.8.1 PREHODNI NAPAD »MEZINEC« (PINKY)

Na sliki 23 je prikazana napadalna sestava »mezinec«, ki je v prvi vrsti služila kot tranzicijski napad. Prenos žoge v napadalno polovico poteka po krilu, vhod v napadalno akcijo je blokada proti žogi prvega od visokih igralcev (4 za 1), ki priteče v napadalno polovico. Če po odvajanju proti košu ni možna direktna podaja temu igralcu, sledi prenos žoge z ene strani napada na drugo preko drugega visokega (5), ki se vključuje v napad. Sledi vtekanje krilnega igralca s prve podaje (3), da prisili obrambnega igralca v kotu (2), da pomaga na vtekanju, kar napadalcu 2 olajša sprejem žoge na krilu. Potem sledi ponovno blokada proti žogi (5 za 2), hkrati pa se prvi visoki igralec (4) dviguje izpod koša na položaj za prenos žoge, nato se celotna akcija ponovi, dokler ne najdejo dobre rešitve oziroma se napad 24 sekund ne izteče.

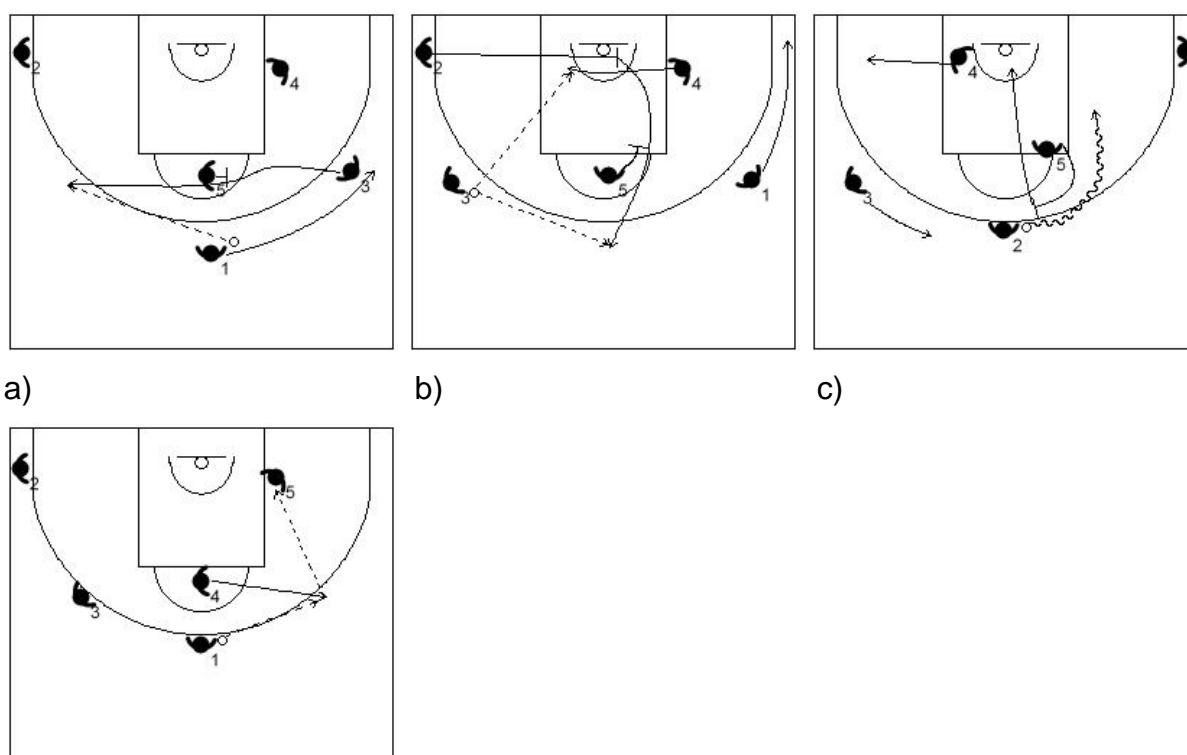

Slika 23. Prehodni napad »mezinec«.

5.8.2 POSTAVLJENI NAPAD »ŠTIRI DOL« ALI »PET DOL«

Najpogosteje uporabljena taktična sestava za igro po globini je bila štiri oziroma pet dol. Razlika je le v tem, kateri visoki igralec začne na položaju spodnjega centra.

Sestava se začne s flare blokado 5 za 3. Potem sledi blokada 2 za 4 (box to box) in blok za blokerja 5 za 2. Če žogo sprejme center pod košem, sledi igra 1 : 1 in vtekanje drugega visokega igralca pod koš. Če žogo sprejme branilec 2, sledi blokada proti žogi 5 za 2. Kadar podaja 3 ni možna, žogo sprejme 5 in poskuša podati pod koš 4 (slika 24).

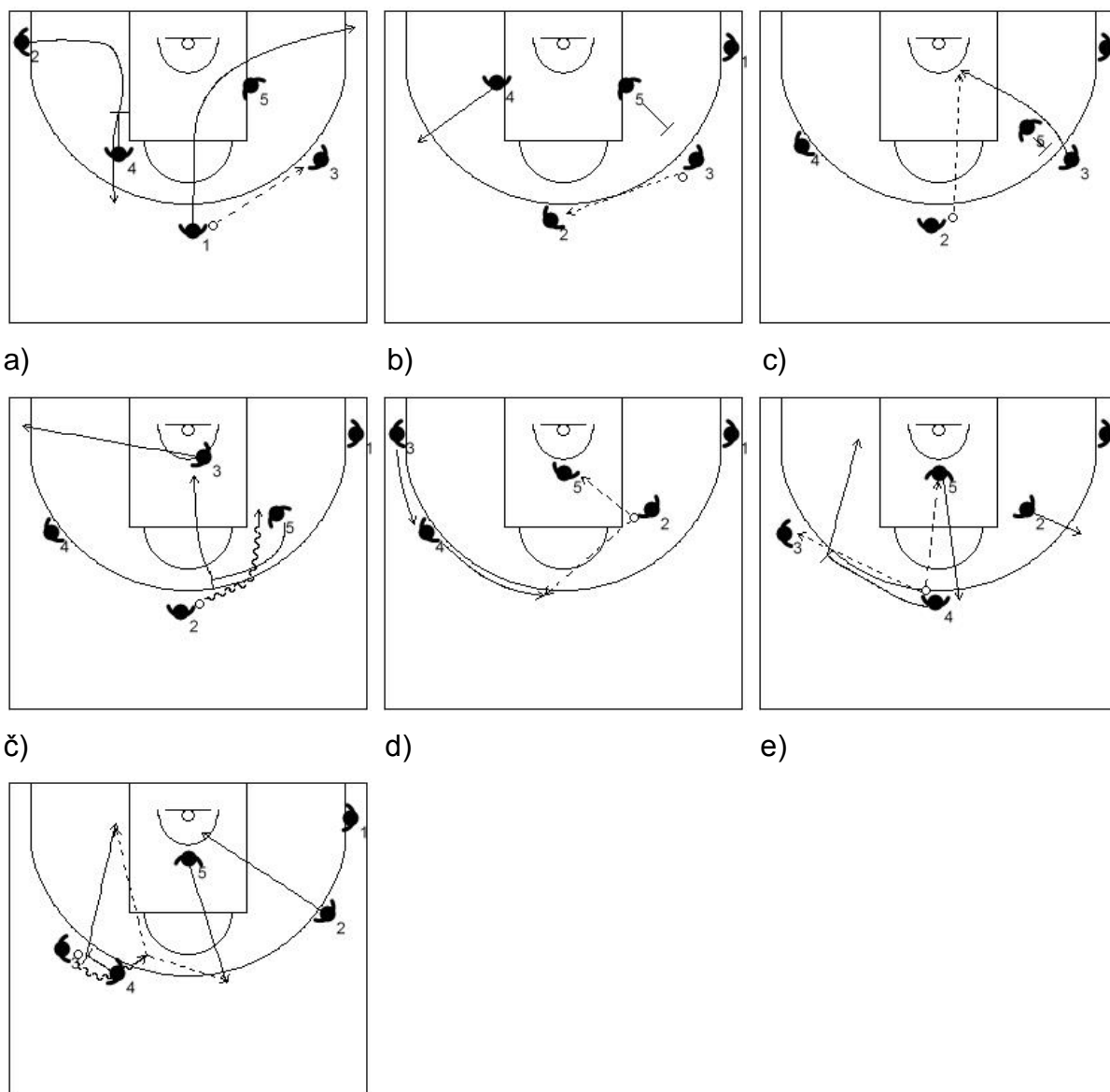
č)

Slika 24. Postavljeni napad »štiri dol« ali »pet dol«.

5.8.3 POSTAVLJENI NAPAD »ŠTIRI«

Sestava štiri je bila namenjena Jaki Blažiču. Po podaji na krilo sledi vtekanje 1 in odkrivanje 2 ob blokadi. 3 po podaji 2 dobiva hrbtno blokado 5 in vteka pod koš. Če ne sprejme žoge pod košem, nadaljuje z gibanjem v nasprotni kot. 5 takoj po hrbtni blokadi nadaljuje v blokado proti žogi za 2, kar ustvarja priložnost za odprt met 2 takoj izza

blokade oziroma prodor, če se obrambni igralec 5 pravočasno vrne v višino blokade. V primeru prenosa preko 4 je zaključek blokada proti žogi 4 za 3 (slika 25).

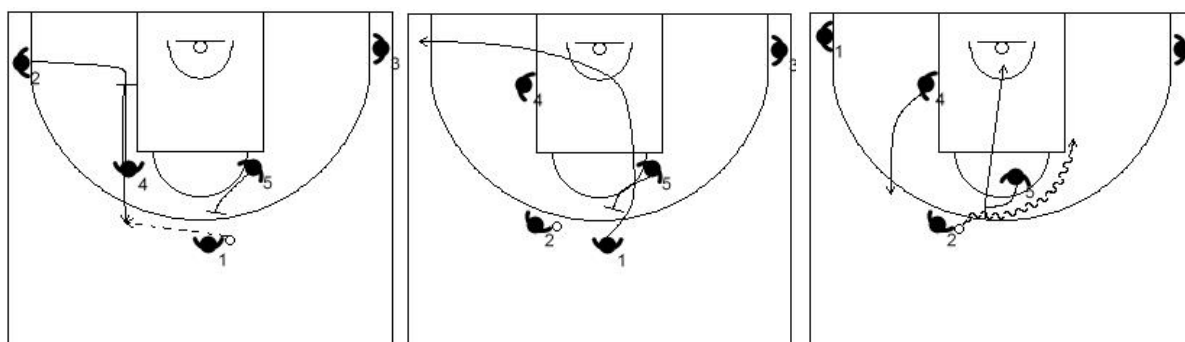

f)

Slika 25. Postavljeni napad »štiri«.

5.8.4 POSTAVLJENI NAPAD »ŠTIRI STRAN«

Podoben vhod v sestavo kot štiri je pri štiri stran, kar lahko sklepamo že iz imena. Glavna razlika je, da 1 direktno poda 2 in prejme hrbtno blokado, nato sledi blokada proti žogi 5 za 2 (slika 26).

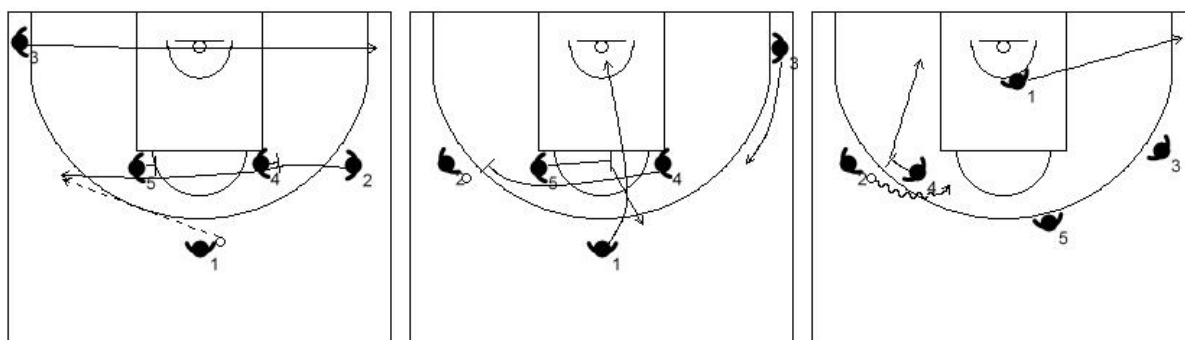

a) b) c)

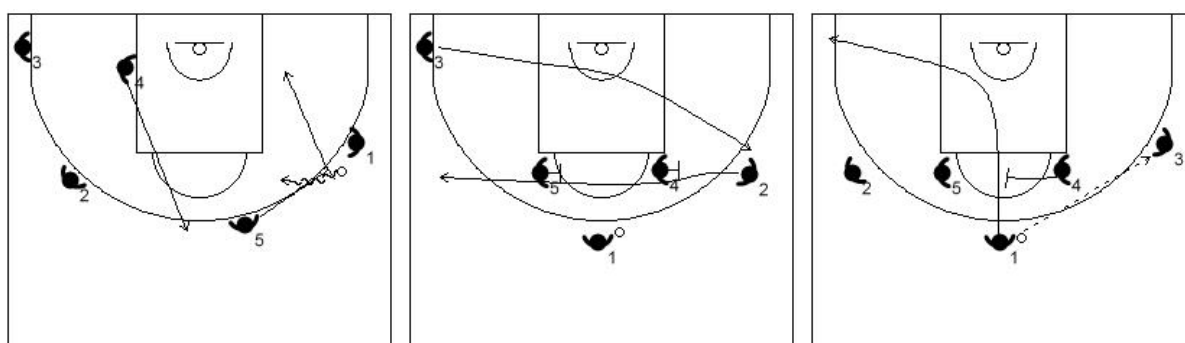
Slika 26. Postavljeni napad »štiri stran«.

5.8.5 POSTAVLJENI NAPAD »PET«

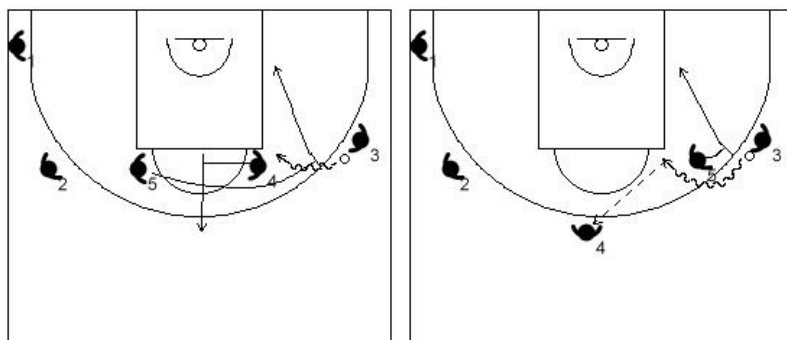
Pri sestavi pet sta vhod v akcijo dve zaporedni flare blokadi za 2. Po sprejemu žoge na krilu sledi blokada 5 za 4, ki nadaljuje gibanje v blokado proti žogi za 2. 1 preteče v nasprotni kot. Pri drugi možnosti gre prva podaja igralcu 3, ki preteka po spodnji strani blokad, sledi blokada proti žogi 5 za 3. Nadaljevanje in zaključek akcije je podoben kot pri tranziciji. Prenos in vtekanje s prve podaje (slika 27).

a) b) c)

č) d) e)

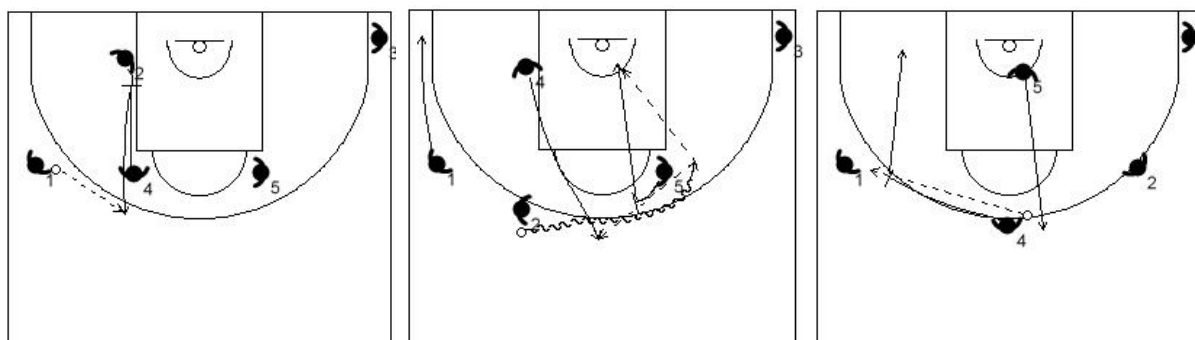
f)

g)

Slika 27. Postavljeni napad »pet«.

5.8.6 POSTAVLJENI NAPAD »TRI«

Sestava tri se začne tako, da 1 zavodi žogo na krilo, sledi vertikalna blokada od žoge 4 za 2 (zipper), 2 sprejme žogo, nato sledi blokada proti žogi 5 za 2 in odvajanje 5 proti košu, medtem ko se 4 dviguje na vrh rakete (slika 28).

a)

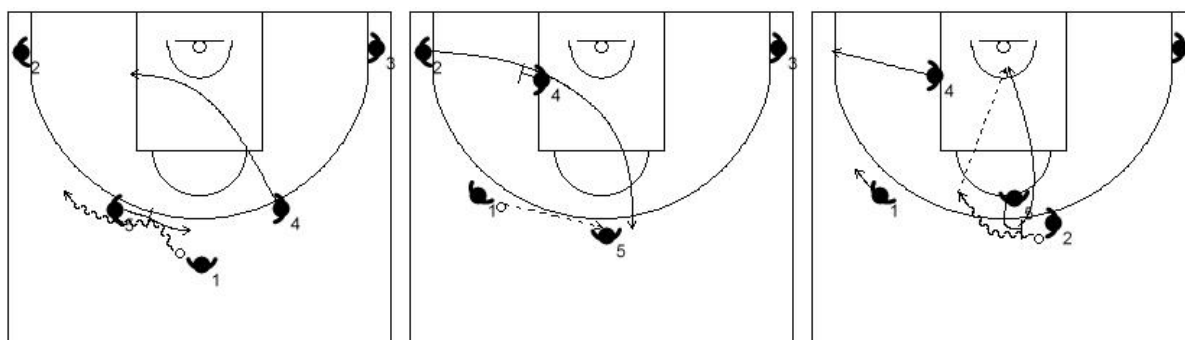
b)

c)

Slika 28. Postavljeni napad »tri«.

5.8.7 POSTAVLJENI NAPAD »PISTOL«

Sestava, kjer je vhod v akcijo postavitvev z dvema visokima igralcema v višini črte za tri točke (horns), z odvajanjem v širino (pick&pop), nato pa sledi prenos z vročanjem in blokada proti žogi 5 za 2 (slika 29).

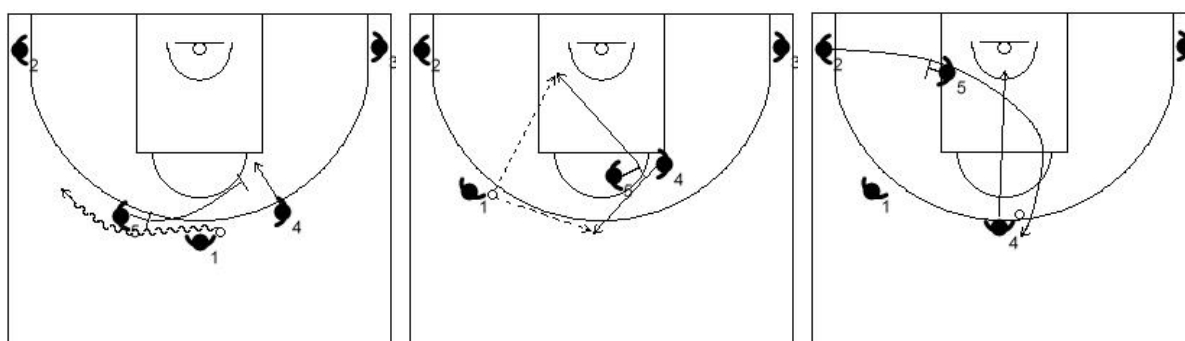

a) b) c)

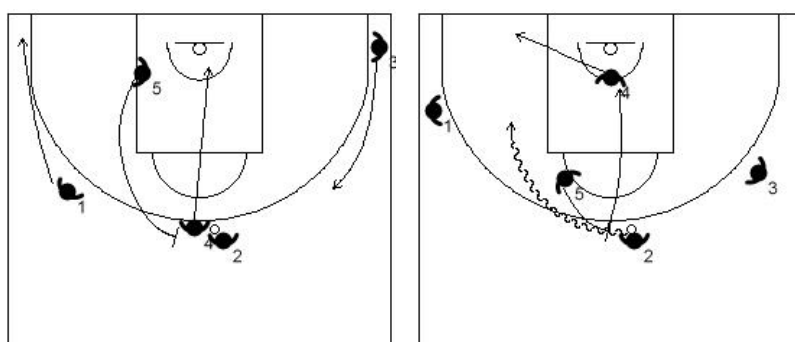
Slika 29. Postavljeni napad »pistol«.

5.8.8 POSTAVLJENI NAPAD »PISTOL SIDE«

Kot že ime pove, je sestava podobna prejšnji, razlika je v dodatni blokadi med visokima igralcema in vtekanju 4 po vročanju z 2, zaključek je enako blokada proti žogi 5 za 2 (slika 30).

a) b) c)

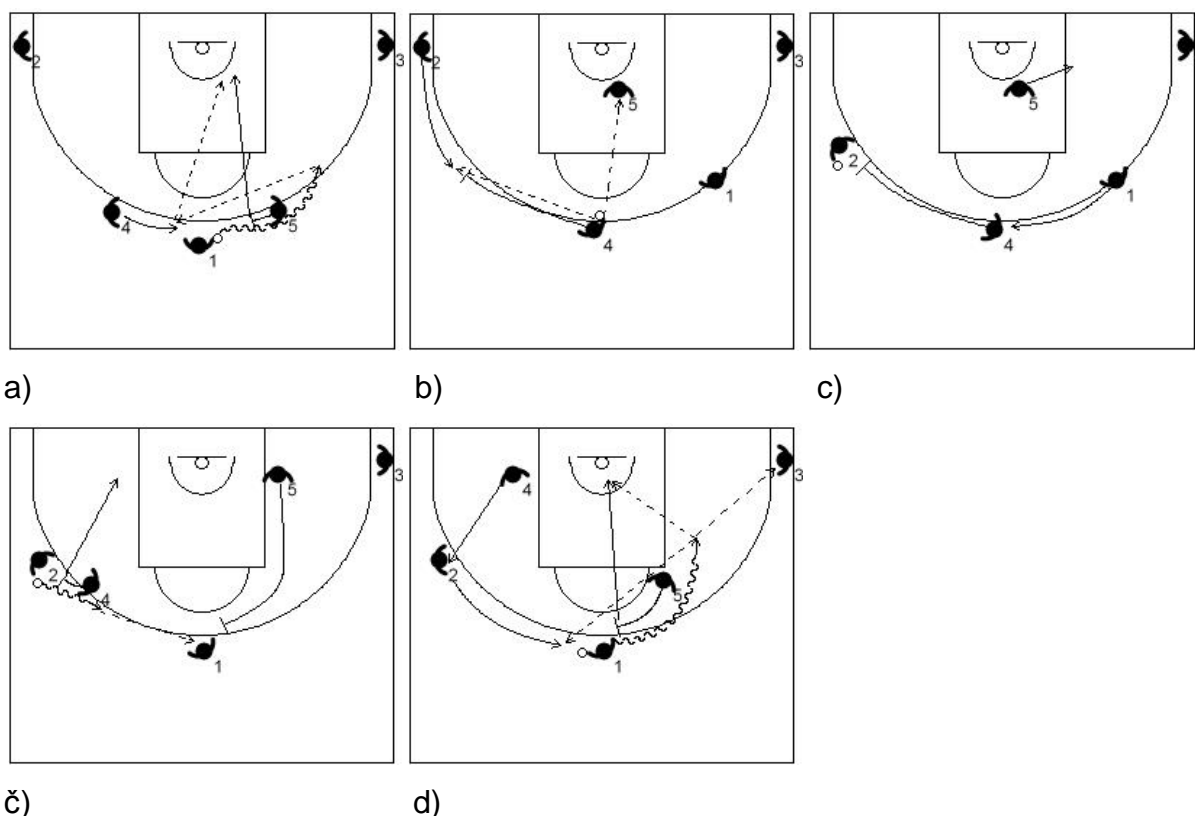

č) d)

Slika 30. Postavljeni napad »pistol side«.

5.8.9 POSTAVLJENI NAPAD »ENA VRTI«

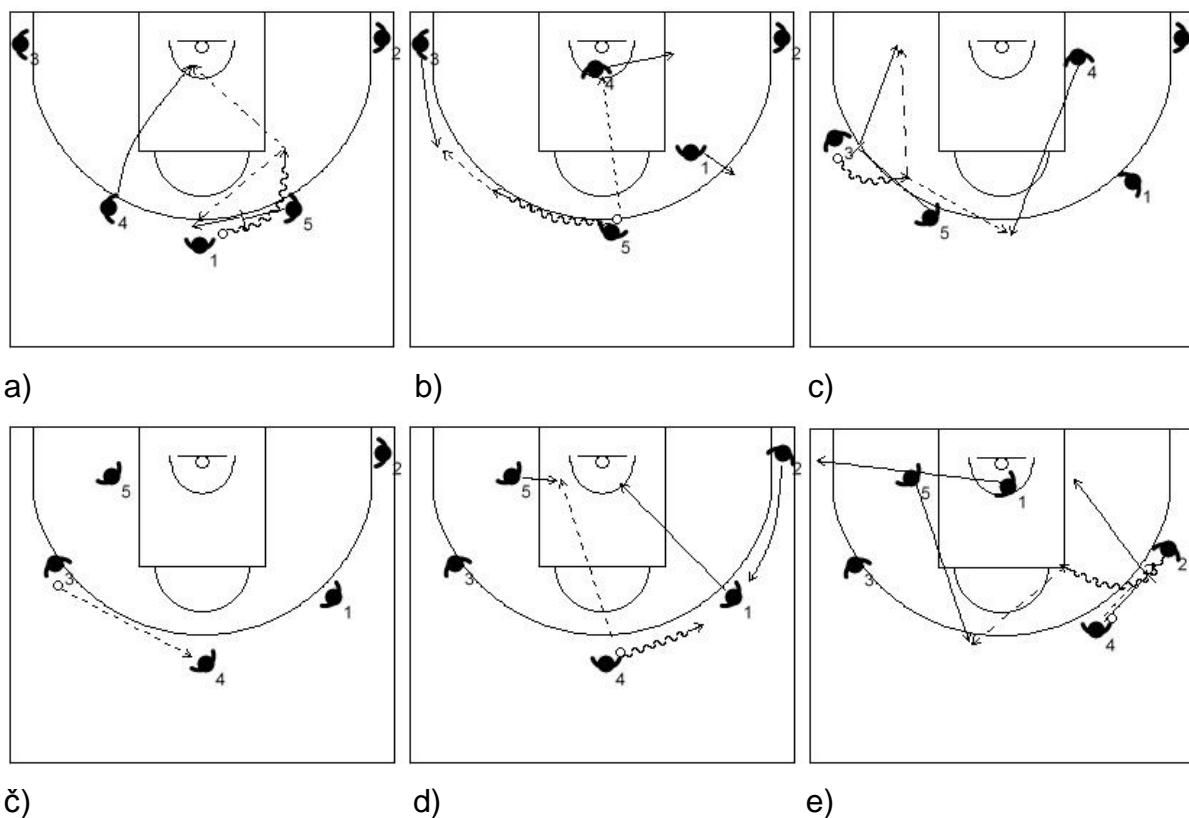
Pri tej sestavi je vhod z dvema centroma 4 in 5 visoko in blokado proti žogi z odvajanjem pod koš. Če ni direktne podaje 5, sledi prenos preko 4, temu sledi še ena blokada proti žogi na krilu 4 za 2, če iz te blokade ne najdejo ugodnega zaključka, sledi zaključna blokada 5 za 1, na sredini (slika 31)

Slika 31. Postavljeni napad »ena vrti«.

5.8.10 POSTAVLJENI NAPAD »ENA DOL«

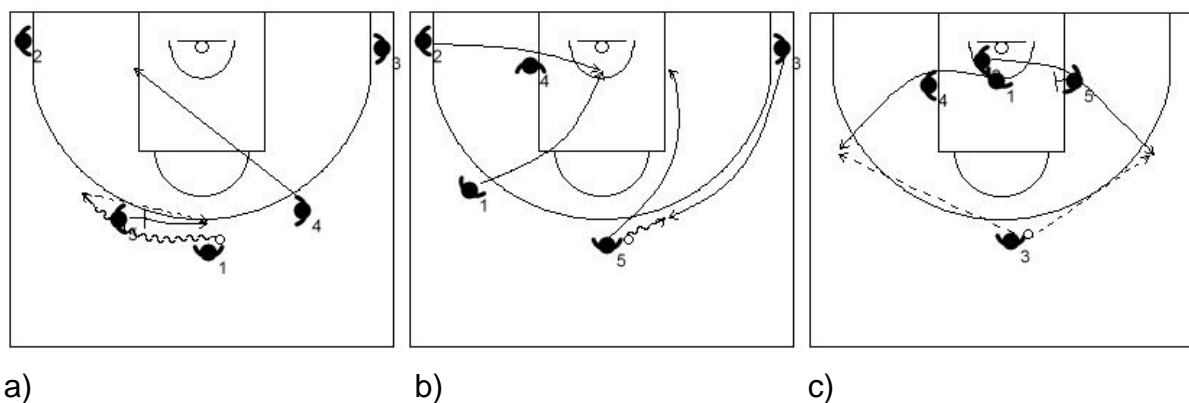
Ena dol je vhod »horns«, kjer branilec izbira, na katero stran bo izkoristil blokado proti žogi. Sledi odkrivanje centra v širino, drugi visoki se diagonalno spušča v raketo. Sledi prenos žoge in nova blokada proti žogi na krilu. Drugi visoki se iz rakete dviguje na vrh in sledi zaključek kot pri prehodnem napadu (slika 32).

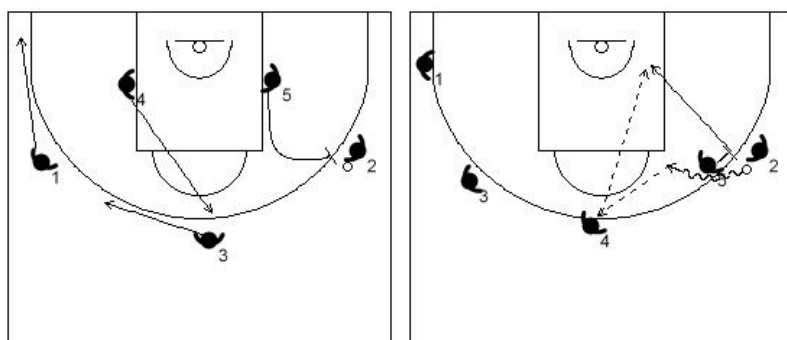

Slika 32. Postavljeni napad »ena dol«.

5.8.11 POSTAVLJENI NAPAD »ENA STRAN«

Ponovno vohod »horns« z odvajanjem centra v širino, sledi vročanje s 3, 1 in 2 vtekata v sredino rakete, 5 se po vročanju spusti na stran rakete, tako formirajo postavitev »diamant«, kjer branilca spodaj izbirata, na katero stran bosta pritekla izza blokade. Tisti branilec, ki sprejme žogo, dobi blokado proti žogi od visokega igralca na strani žoge (slika 33).

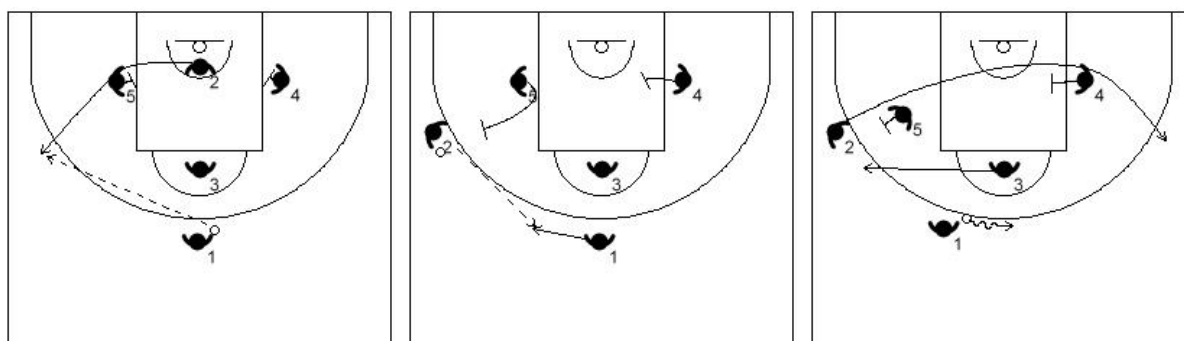
č)

d)

Slika 33. Postavljeni napad »ena stran«.

5.8.12 POSTAVLJENI NAPAD »DVA«

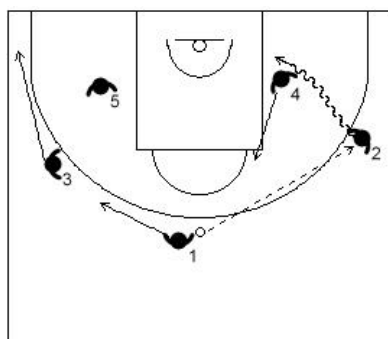
Dva je sestava z direktnim vhomom v postavitev »diamant«, kjer spodnji branilec izbira stran blokade, sprejme žogo, nato vrne podajo in dobiva zaporedne blokade. Igralec 3 v višini prostih metov čaka, katero stran bo izbral 2. Zaključek akcije je prodor na izpraznjeno stran ali blokada proti žogi na krilu (slika 34).

a)

b)

c)

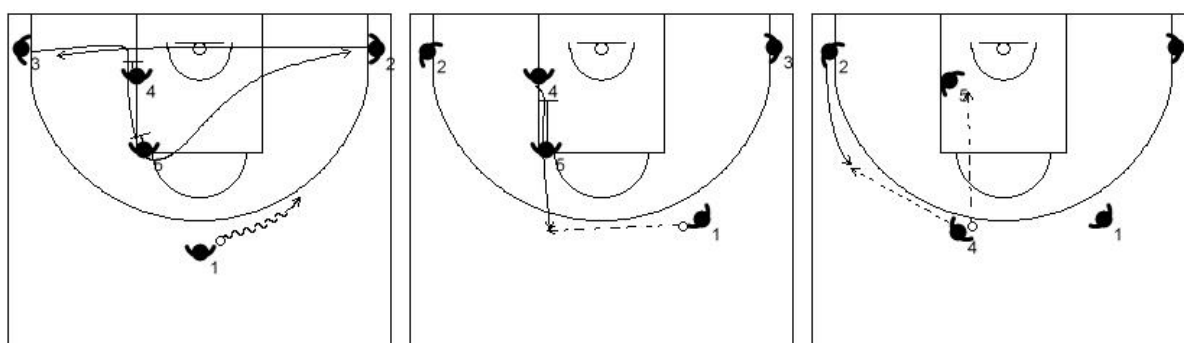

č)

Slika 34. Postavljeni napad »dva«.

5.8.13 POSTAVLJENI NAPAD »DVA DOL«

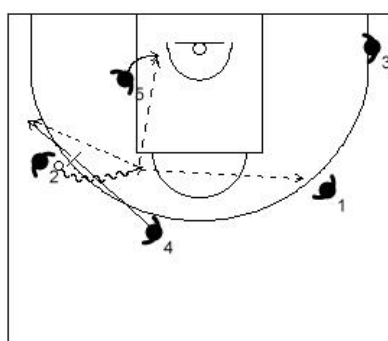
Kljub imenu sestava nima vhoda kot dva, ampak začne z zaporednimi blokadami za 3, potem pa sledi blokada 5 za 4, če ni odprtega meta, sledi podaja na krilo in blokada proti žogi z odvajanjem v širino (pick & pop), kot je prikazano na sliki 35.

a)

b)

c)

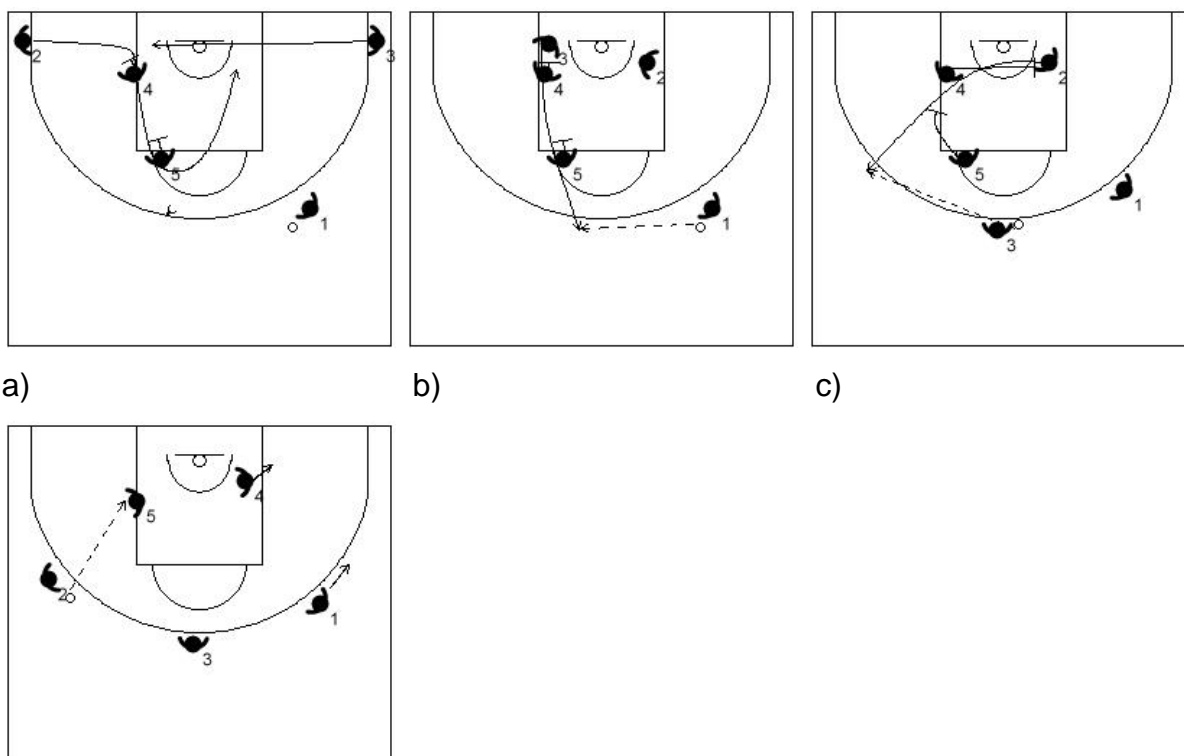

č)

Slika 35. Postavljeni napad »dva dol«.

5.8.14 POSTAVLJENI NAPAD »DVA STRAN«

Sestava z zaporednimi blokadami za strelce z razdalje, in sicer na položaju 2 in 3. Po prvih vertikalnih zaporednih blokadah branilec 2 zaokroži proti košu, nato sledita zaporedni blokadi za 3 in ponovno zaporedni blokadi za 2 (slika 36).

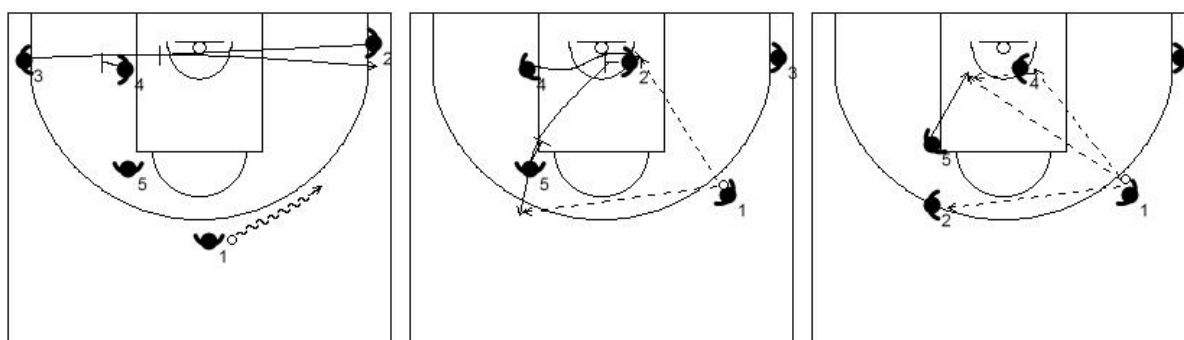

č)

Slika 36. Postavljeni napad »dva stran«.

5.8.15 POSTAVLJENI NAPAD »DVA DOL PO MINUTI ODMORA«

V minutah odmora so se pogosto dogovorili za način, ko so dva dol odigrali s križanjem branilcev ob čelni črti in hitro izvedeno akcijo bloka za blokerja (slika 37)

a)

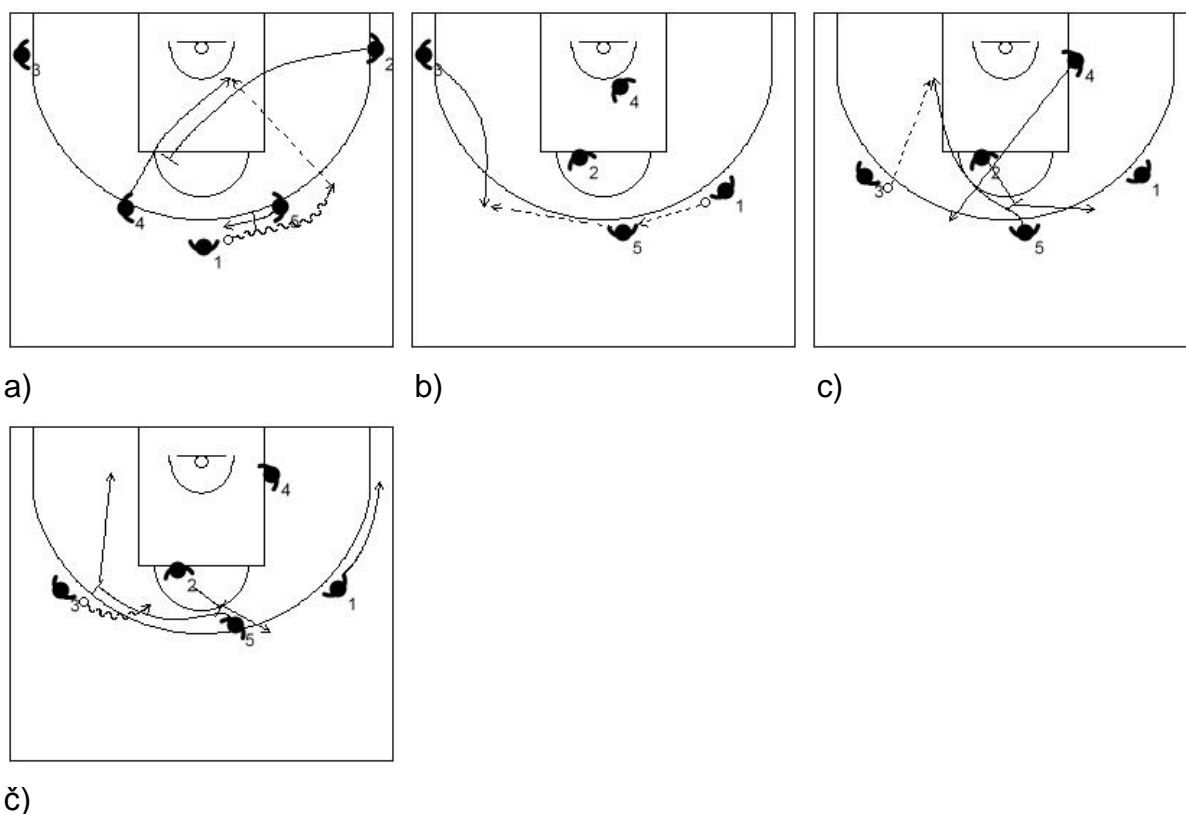
b)

c)

Slika 37. Postavljeni napad »dva dol po minuti odmora«.

5.8.16 POSTAVLJENI NAPAD »MAJICA«

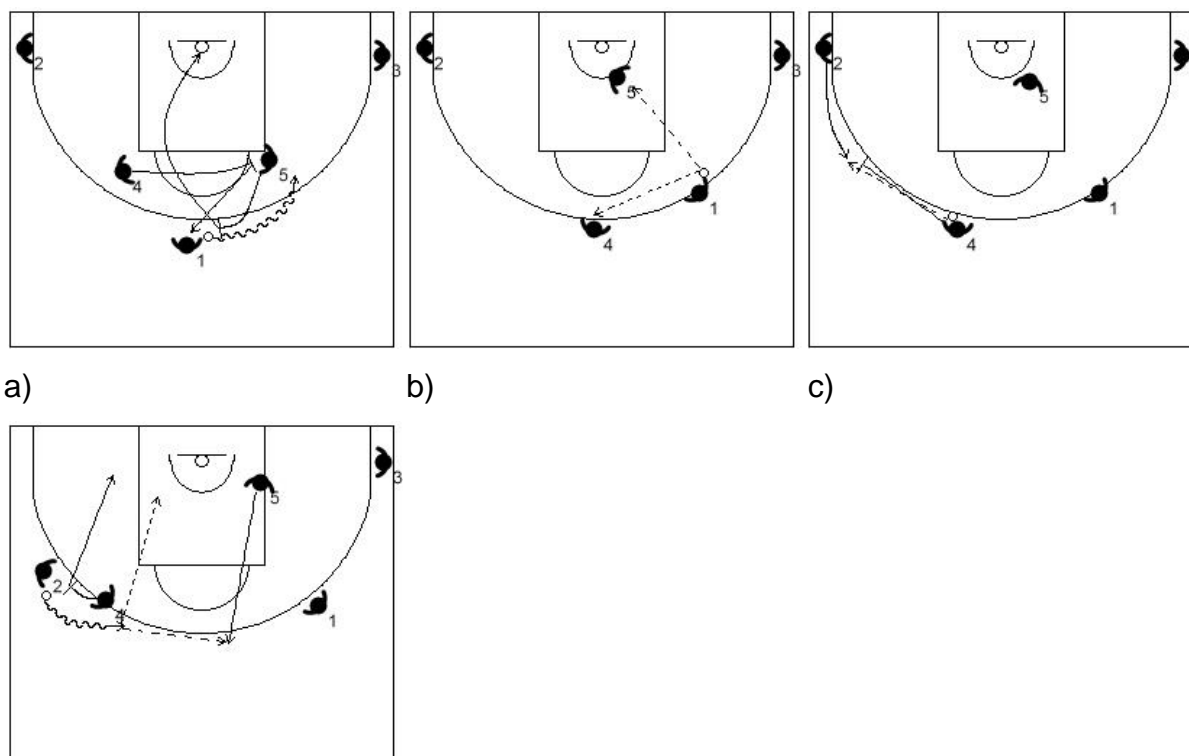
Sestava z diagonalno blokado branilca za centra, kjer iščejo igro po globini, če ne uspejo spraviti žoge pod koš na eni strani, sledi diagonalna blokada še na drugi strani. V primeru, da obramba izbere bližnjico in gre pod blokado, se lahko center odloči za blokado proti žogi (slika 38).

Slika 38. Postavljeni napad »majica«.

5.8.17 POSTAVLJENI NAPAD »PEST VRTI«

Pri sestavi pest vrti je namen blokade med 4 in 5, da bi obrambni igralec 5 zamujal pri branjenju blokade proti žogi oziroma v primeru prevzemanja, da bi dobili prednost v višini ali hitrosti (mismatch). Večinoma se 5 po blokadi odvaja proti košu, če je blokada s 4, je možno tudi odvajanje v širino (slika 39).

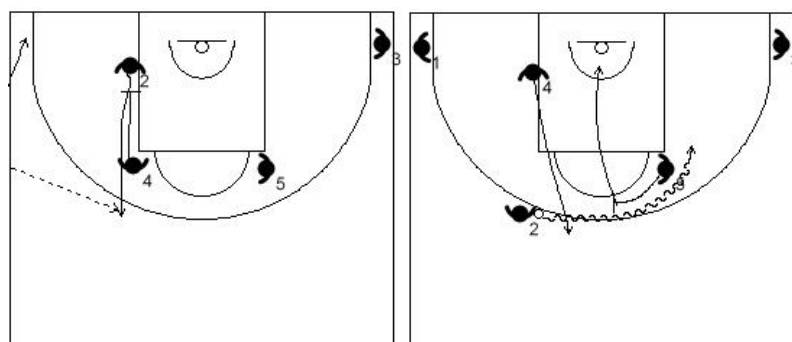

č)

Slika 39. Postavljeni napad »pest vrti«.

5.8.18 STRANSKI VNOS V IGRO »TRI«

Za vnos žoge v igro s strani so uporabljali dve sestavi. Prva je tri, ki je enaka kot sestava, ki so jo uporabljali v postavljenem napadu (slika 40).

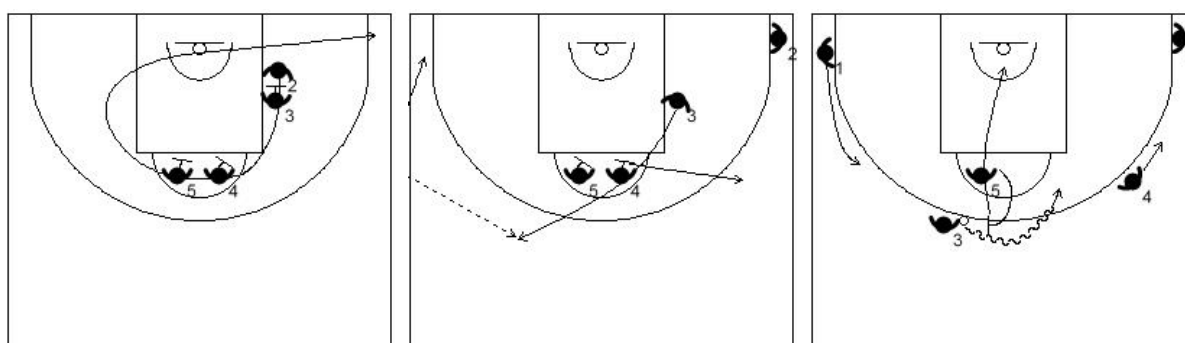
a)

b)

Slika 40. Stranski vnos v igro »tri«.

5.8.19 STRANSKI VNOS V IGRO »PEST«

Druga sestava za vnos žoge v igro s strani je pest. Oba visoka igralca postavita dvojno blokado v višini črte prostih metov. Prvi branilec zaokroži in se vrne v nasprotni kot od žoge, drugi branilec sprejme žogo in dobi blokado proti žogi od centra (slika 41).

a)

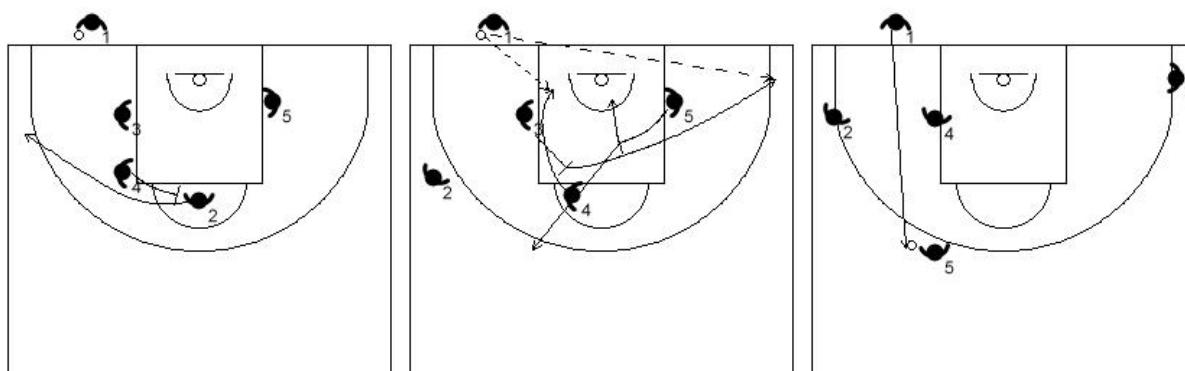
b)

c)

Slika 41. Stranski vnos v igro »pest«.

5.8.20 ČELNI VNOS V IGRO »ENA«

Za vnos žoge v igro izza čelne črte so uporabljali več sestav. Prva je ena. Izvajalec je 1, 2 začne na črti prostih metov, 3 in 4 na strani žoge na skakalnih položajih rakete, 5 na drugi strani rakete. Sledi blokada 4 za 2, nato takoj hrbtna blokada 3 za 4 in še blokada 5 za 3. Če nihče ni dovolj odkrit za sprejem žoge, se 5 odkrije na vrhu in sledi vročanje z 1, nato pa blokada proti žogi 5 za 1 (slika 42).

a)

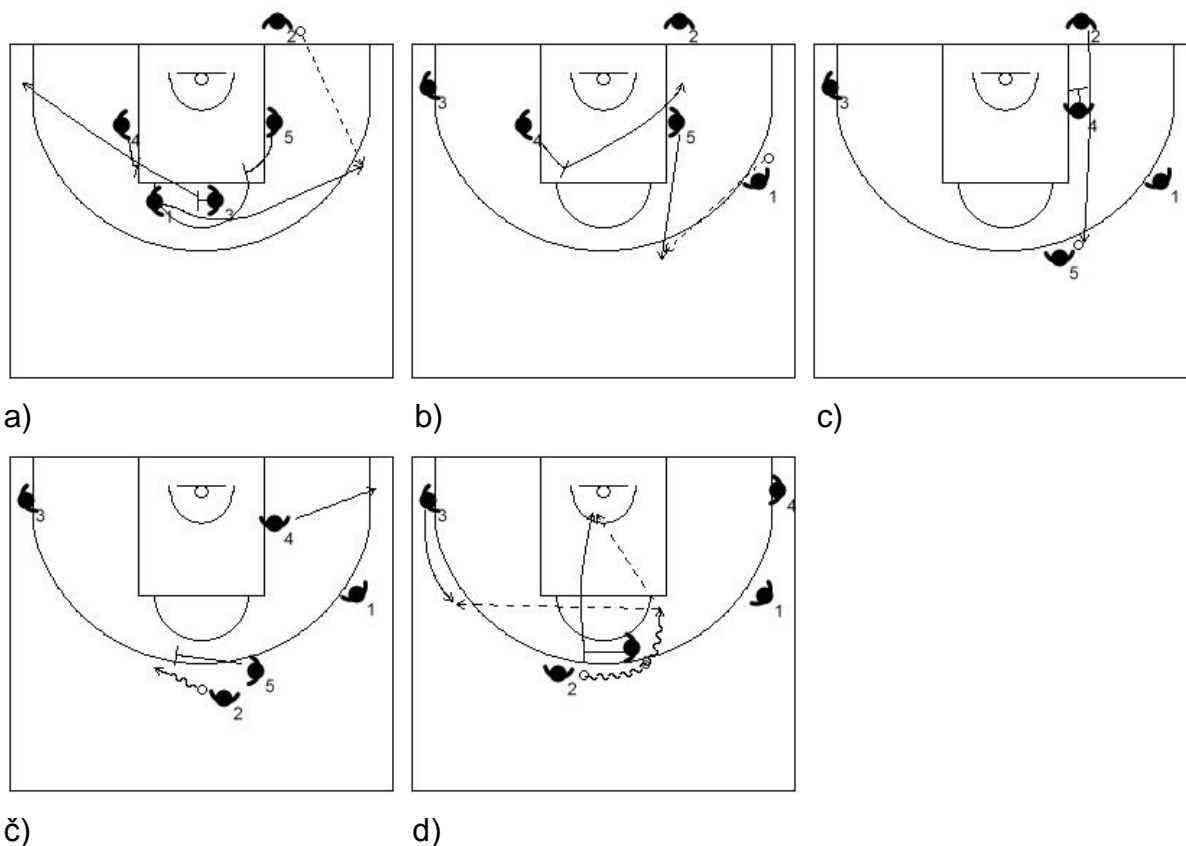
b)

c)

Slika 42. Čelni vnos v igro »ena«.

5.8.21 ČELNI VNOS V IGRO »PISTOL«

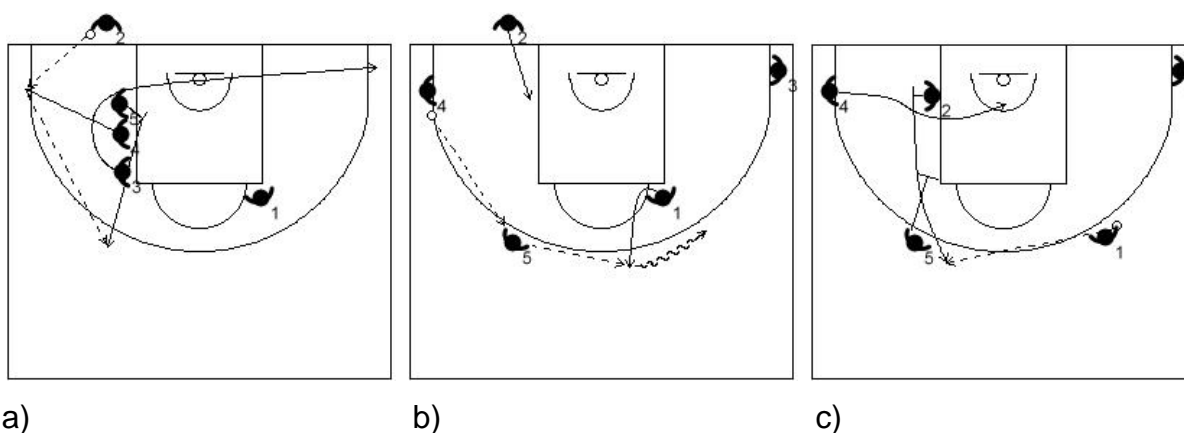
Pri sestavi pistol je izvajalec 2. 1 in 3 se postavita v višini prostega meta, sledi blokada 3 za 1, ki ji sledi blokada 5 za 1, na drugi strani 4 postavi blokado za 3. Če žogo sprejme 1, se 5 odkrije na črto za tri točke, sprejme žogo od 1, 4 postavlja blokado za izvajalca, ki steče na vročanje s 5. Potem sledi ponovno blokada proti žogi 5 za 2 (slika 43).

Slika 43. Čelni vnos v igro »pistol«.

5.8.22 ČELNI VNOS V IGRO »ŠTIRI«

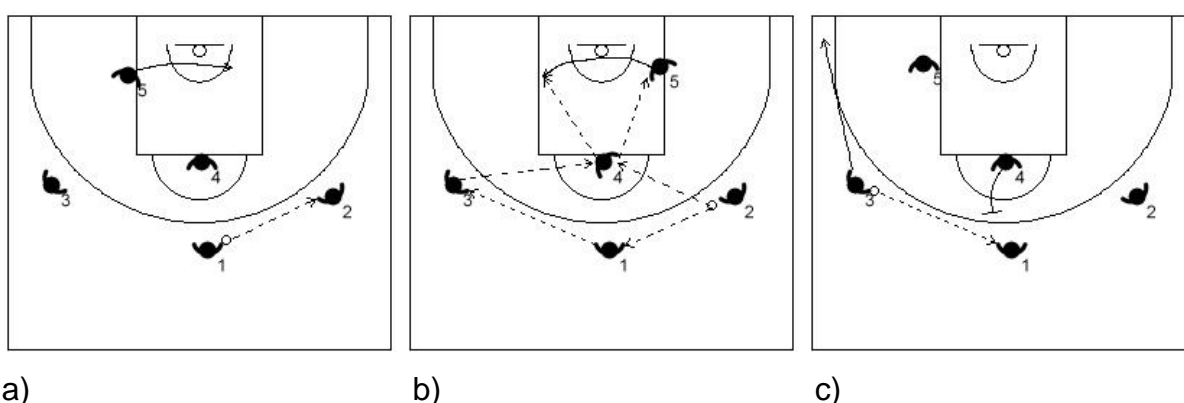
Izvajalec je 2, 3 zaokroži okrog blokade 4 in 5. Če ne sprejme žoge pod košem, nadaljuje z gibanjem v nasprotni kot. 5 postavi blokado za 4, da se odkrije in sprejme žogo, nato se 5 odkrije na črto za tri točke, sledi prenos do 1. 2 stopi v igrišče in postavlja hrbtno blokado za 4, ki se odkriva pod koš, hkrati 5 postavlja blokado za 2, za izhod na črto meta za tri točke (slika 44).

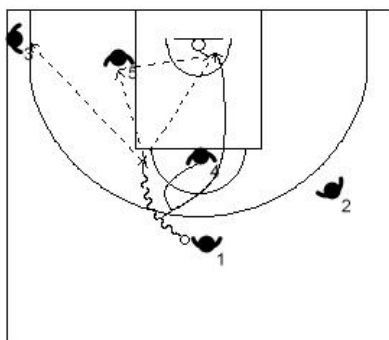

Slika 44. Čelni vnos v igro »štiri«.

5.8.23 POSTAVLJENI NAPAD PROTI CONSKI OBRAMBI »PET VRTI«

Moštvo Krke je redko uporabilo consko obrambo. Napadalna sestava, ki jo je Union Olimpija uporabila proti conski obrambi, je pet vrti. Začetna postavitev ja 1 : 3: 1, branilec na vrhu, 2, 3 in 4 v višini črte prostih metov in 5 na položaju spodnjega centra. Sledi prenos žoge z ene na drugo stran in iskanje priložnosti za podajo enemu od visokih igralcev v sredini conske obrambe. Če se ta podaja zgodi, potem drugi visoki spremeni položaj in vteka obrambi za hrbet. Če nobena od podaj ni možna, potem sledi blokada proti žogi zgornjega centra, drugi center odpira podajo v liniji z blokado (slika 45).

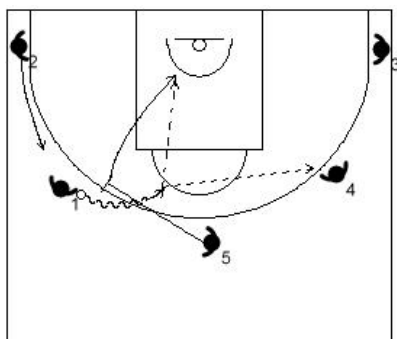
č)

Slika 45. Postavljeni napad proti conski obrambi »pet vrti«.

5.9 ANALIZA NAPADALNE TAKTIKE MOŠTVA KRKE

5.2.1 PREHODNI NAPAD

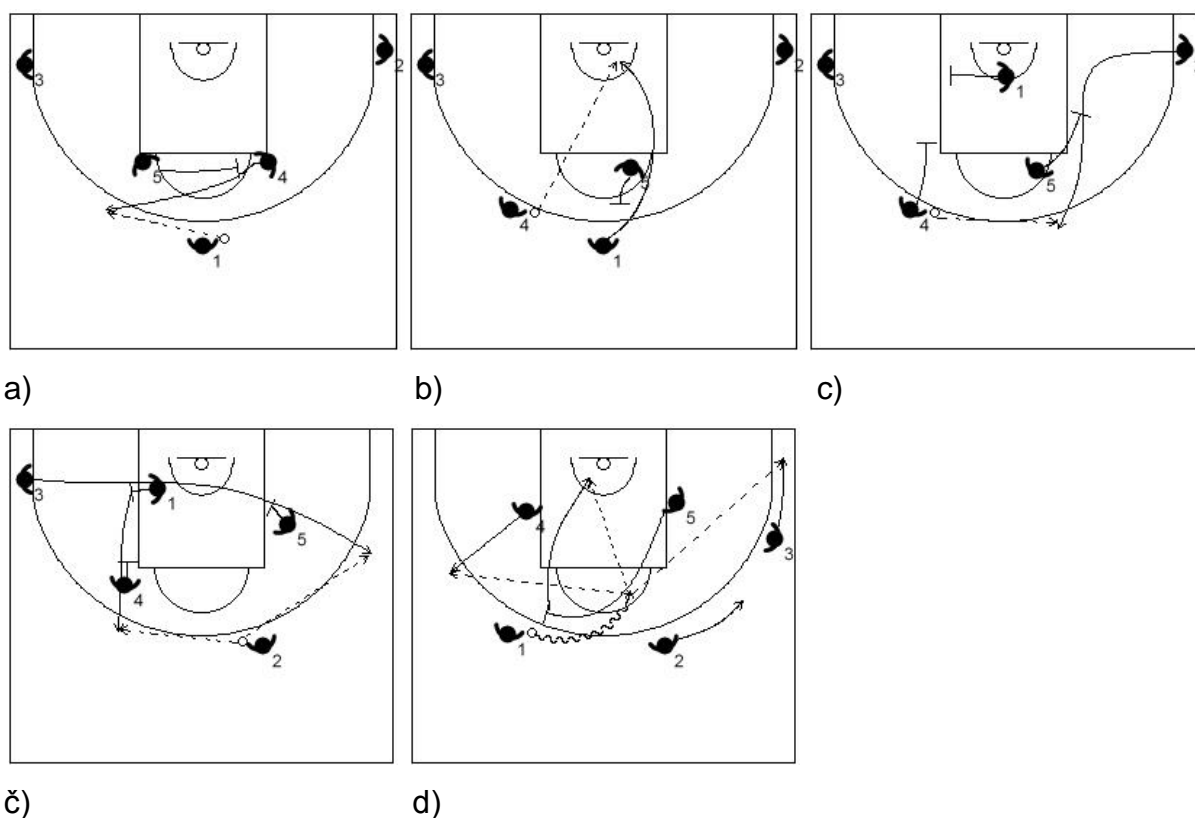
Tranzicijski napad moštva Krke je bil enostaven napad z zgodnjo blokado proti žogi na krilu. Prvi visoki igralec, ki je pritekel v napadalno polovico, je postavil blokado proti žogi in se odvajal proti košu (slika 46)

Slika 46. Prehodni napad.

5.9.2 POSTAVLJENI NAPAD »ENA«

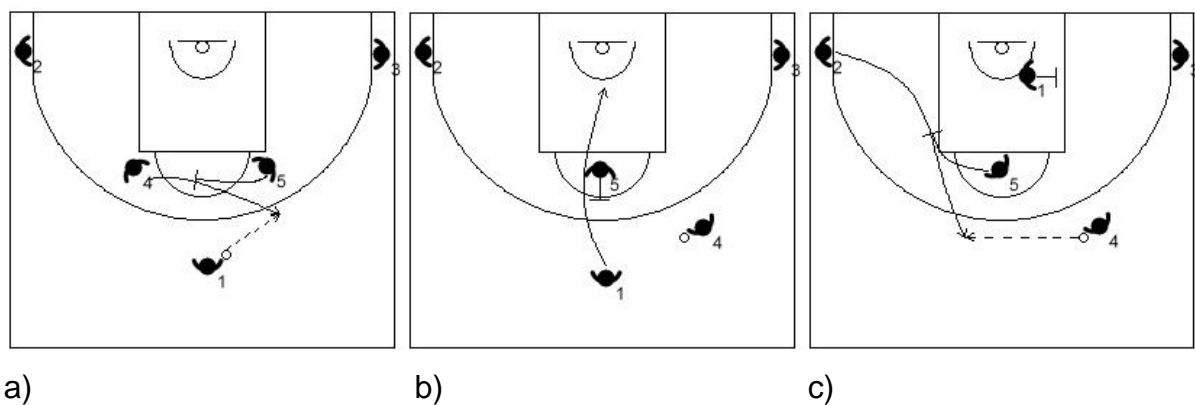
Sestava ena je tako imenovani flex napad iz box postavitve. Začetek napada je blokada 5 za 4, ki sprejme žogo, nato sledi hrbtna blokada za 1, ki vteka pod koš. Če ne sprejme žoge, postavlja blokado za 3. 5 po hrbtni blokadi za 1 postavlja vertikalno blokado za 2, ki sprejme žogo. Ko ima žogo 2, sledijo zaporedne blokade 1 in 5 za 3 in blok za 4 za 1 (slika 47).

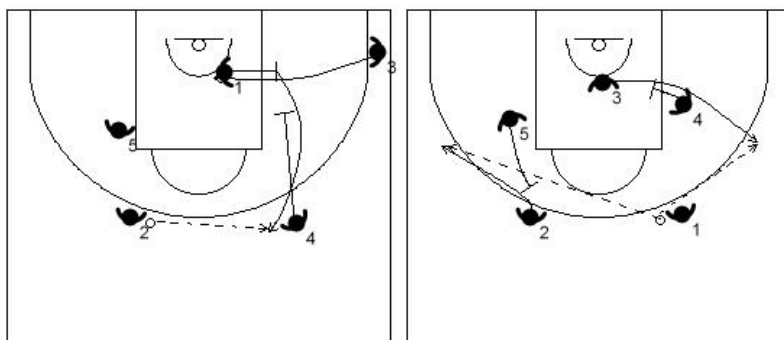

Slika 47. Postavljeni napad »ena«.

5.9.3 POSTAVLJENI NAPAD »ENA STRAN«

Podobno kot ena je tudi ena stran, in sicer flex napad iz box postavitve. Razlika med njima je v zaključku akcije, ko se 1 in 3 odkrivata na isto stran, 2 pa po podaji 1 dobiva flare blokado za met za tri točke (slika 48).

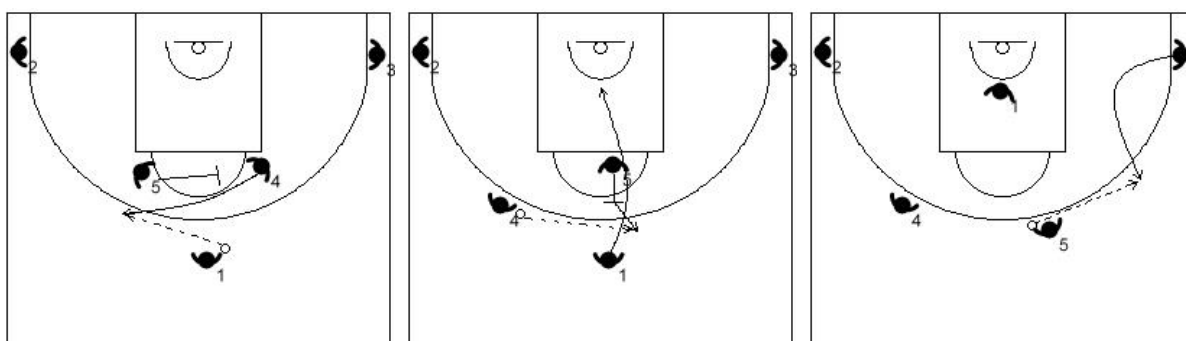
č)

d)

Slika 48. Postavljeni napad »ena stran«.

5.9.4 POSTAVLJENI NAPAD »ENA DOL«

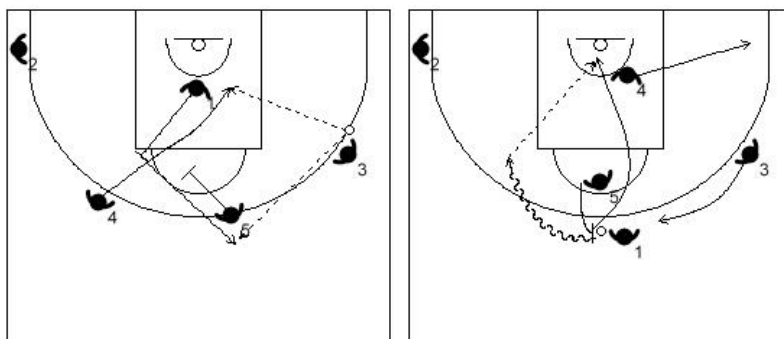
Pri sestavi ena dol je začetek enak kot pri ena in ena stran. Po hrbtni blokadi 5 za 1 se 5 odkrije po žogo in naredi prenos na krilo, 1 se obrne in postavlja diagonalno blokado za 4, nato dobi blokado od 5. Žogo skušajo podati pod koš, če ne uspe, je zaključek akcije blokada proti žogi 5 za 1 (slika 49).

a)

b)

c)

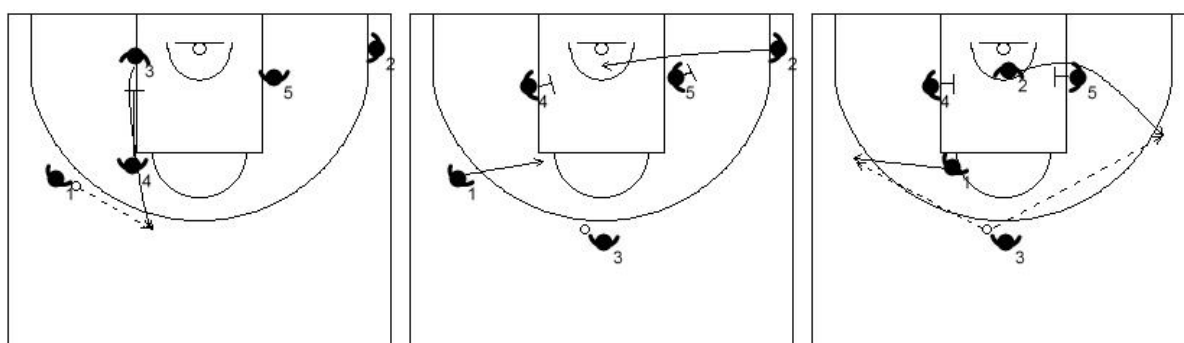
č)

d)

Slika 49. Postavljeni napad »ena dol«.

5.9.5 POSTAVLJENI NAPAD »DVA«

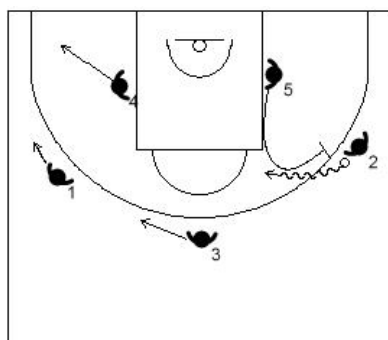
Dva je tako imenovani diamant napad, ki se začne z vertikalno blokado branilcu, nato drugi branilec izbira izhod iz dveh blokad. Sledi blokada proti žogi na krilu ali igra 1 : 1 pod košem (slika 50).

a)

b)

c)

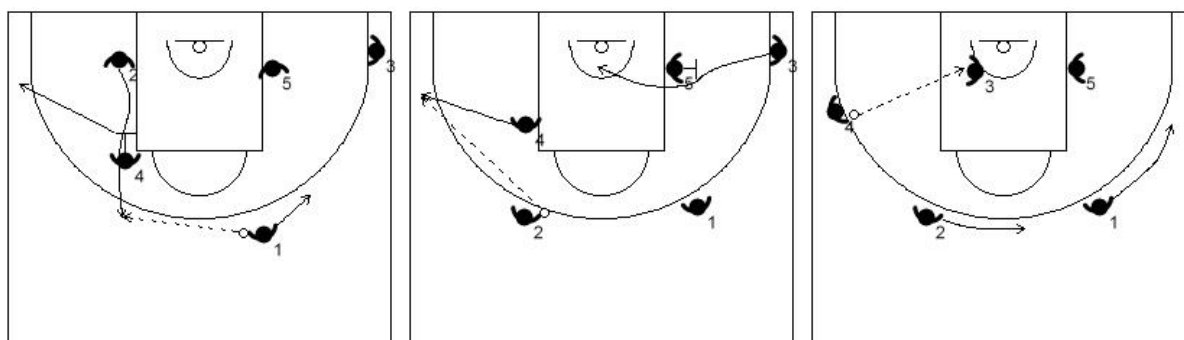

č)

Slika 50. Postavljeni napad »dva«.

5.9.6 POSTAVLJENI NAPAD »DVA DOL«

Pri dva dol je začetek sestave enak, in sicer z vertikalno blokado za 3, potem 4 namesto blokade, razširi na črto meta za tri točke. Sledi flex cut 3 za igro 1 : 1 pod košem (slika 51).

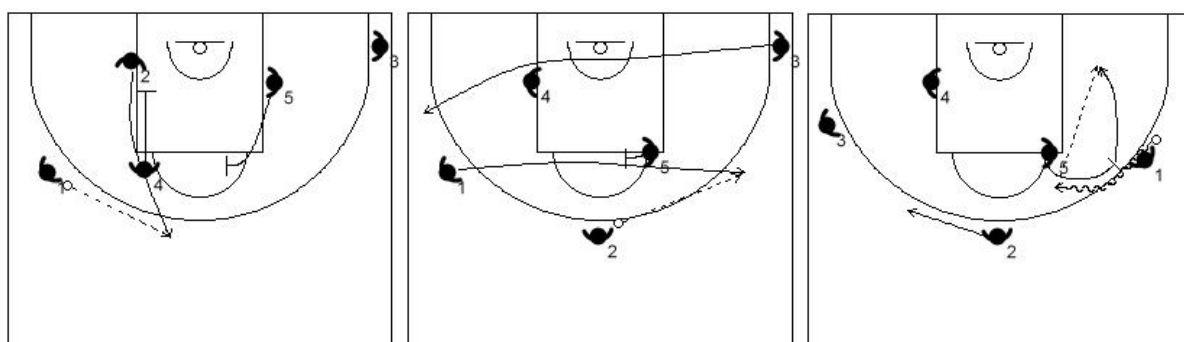

a) b) c)

Slika 51. Postavljeni napad »dva dol«.

5.9.7 POSTAVLJENI NAPAD »DVA STRAN«

Dva stran se začne enako kot dva in dva dol z vertikalno blokado, nato se nadaljuje s flare blokado za 1 in pretekanjem 3. 5 po flare blokadi sledi 1 in takoj postavlja blokado proti žogi (slika 52).

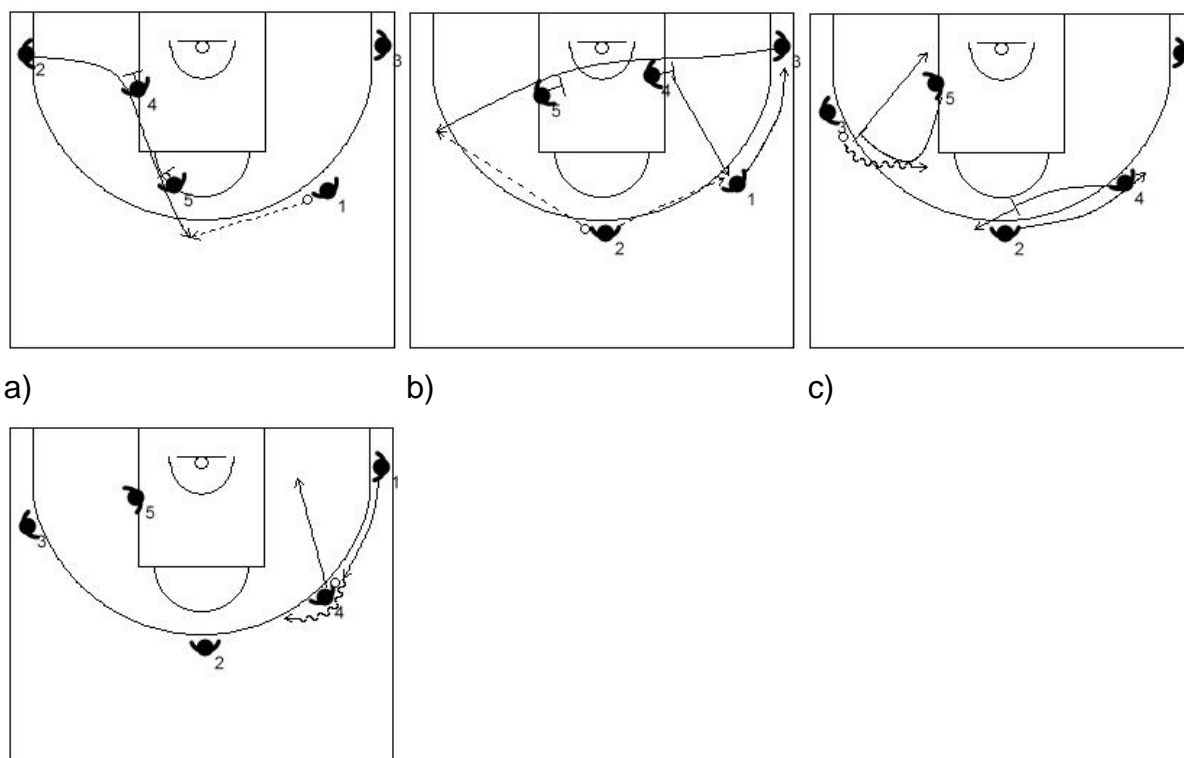

a) b) c)

Slika 52. Postavljeni napad »dva stran«.

5.9.8 POSTAVLJENI NAPAD »TRI«

Tri je sestava z zaporednimi blokadami. Začne se zaporednimi blokadami za 2, nato sledita še zaporedni blokadi za 3, po drugi blokadi se 4 dviguje v višino črte meta za tri točke, 1 se pomakne v kot. Po sprejemu žoge 3, sledi blokada proti žogi 5 za 3 (slika 53).

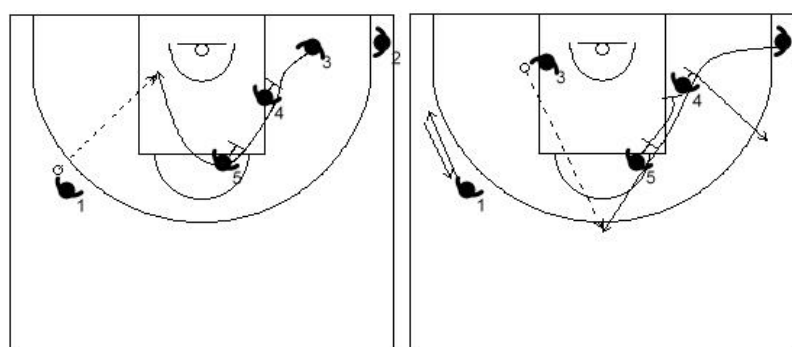

č)

Slika 53. Postavljeni napad »tri«.

5.9.9 POSTAVLJENI NAPAD »TRI STRAN«

Začetek sestave tri stran je enak kot pri tri, zaporedni blokadi. Razlika je v tem, da po teh blokadah 3 zakroži in skuša sprejeti žogo na položaju spodnjega centra. Če jo sprejme, sledi igra 1 : 1 (slika 54).

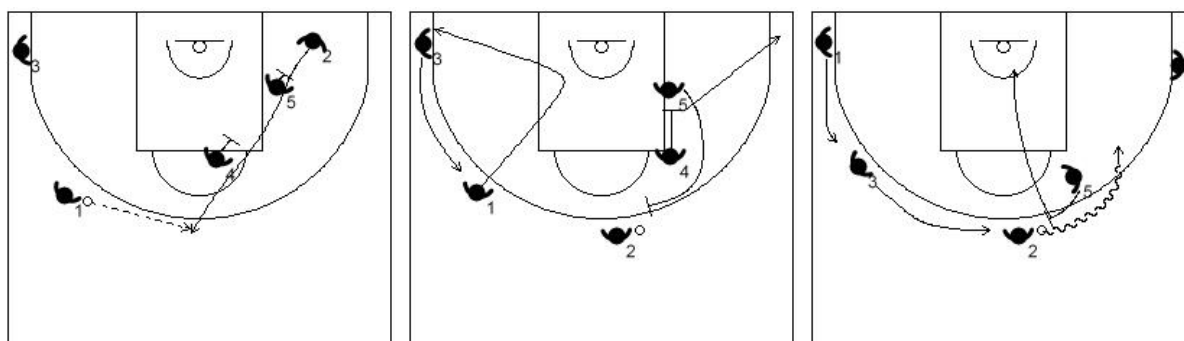
a)

b)

Slika 54. Postavljeni napad »tri stran«.

5.9.10 POSTAVLJENI NAPAD »TRI-DVA«

Enako kot pri tri se začne sestava z zaporednima blokadama za 2. Razlika je samo, da prvo blokado postavlja 5. Ko 2 sprejme žogo, 4 postavlja blokado za 5, ki nadaljuje gibanje v blokado proti žogi. 4 po blokadi razširi (slika 55).

a)

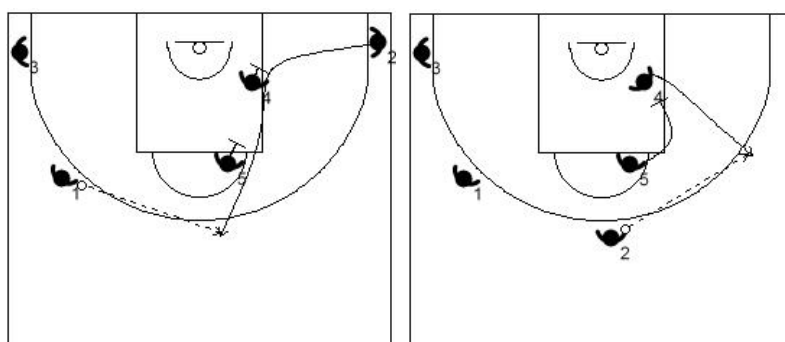
b)

c)

Slika 55. Postavljeni napad »tri dva«.

5.9.11 POSTAVLJENI NAPAD »TRI-ŠTIRI«

Zopet uvod enak kot pri tri. Zaporedni blokadi za branilca, a namesto, da bi visoka igralca ponovno postavila zaporedni blokadi, 5 postavi blokado za 4, ki se odkrije na črto meta za tri točke (slika 56).

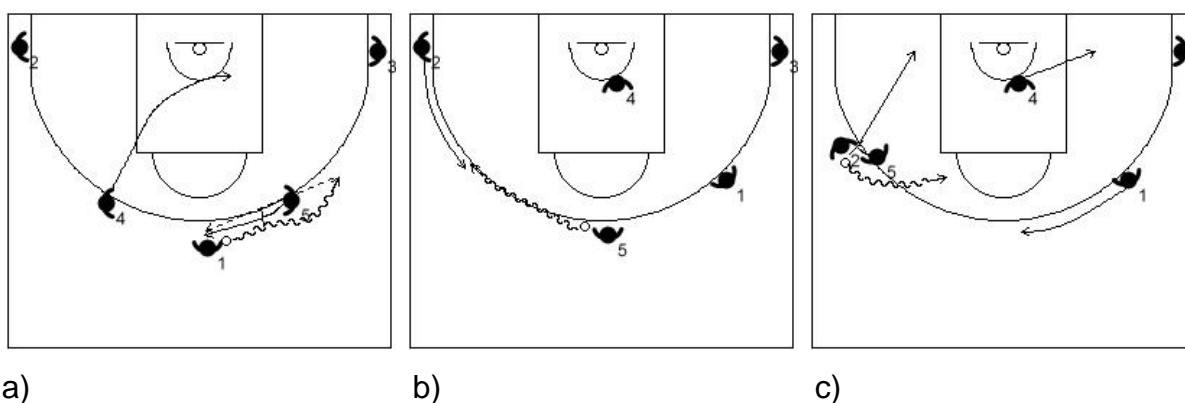
a)

b)

Slika 56. Postavljeni napad »tri - štiri«

5.9.12 POSTAVLJENI NAPAD »ROGOVI STRAN«

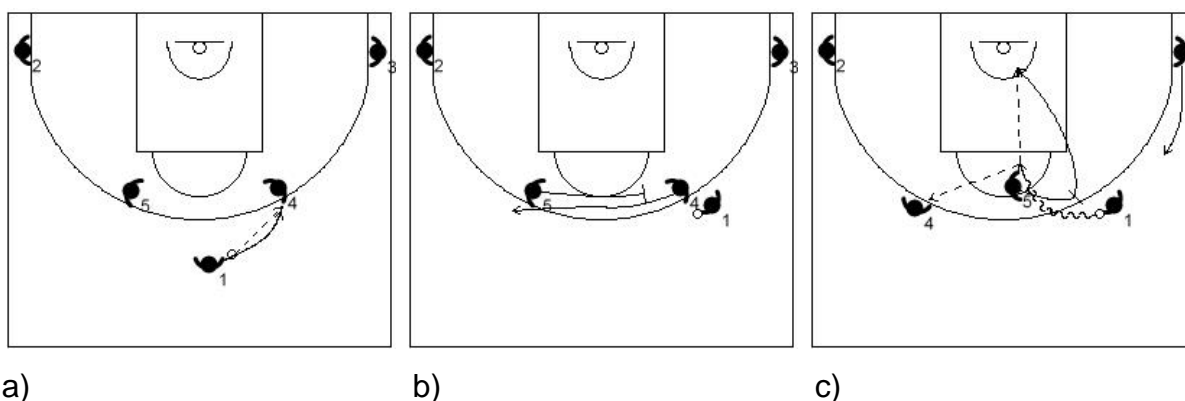
Rogovi stran je sestava z dvema blokadama proti žogi, oba visoka igralca se postavita na črto meta za tri točke, branilec z žogo nato izbira, na katero stran bo napadal. Za rogove stran je značilno, da branilec napada na stran 5, ki se odkriva v širino (pick & pop), nato sledi vročanje z branilcem na krilu in ponovna blokada proti žogi. Ali prenos in blokada proti žogi namesto vročanja (slika 57).

Slika 57. Postavljeni napad »rogovi stran«.

5.9.13 POSTAVLJENI NAPAD »ROGOVI VRTI«

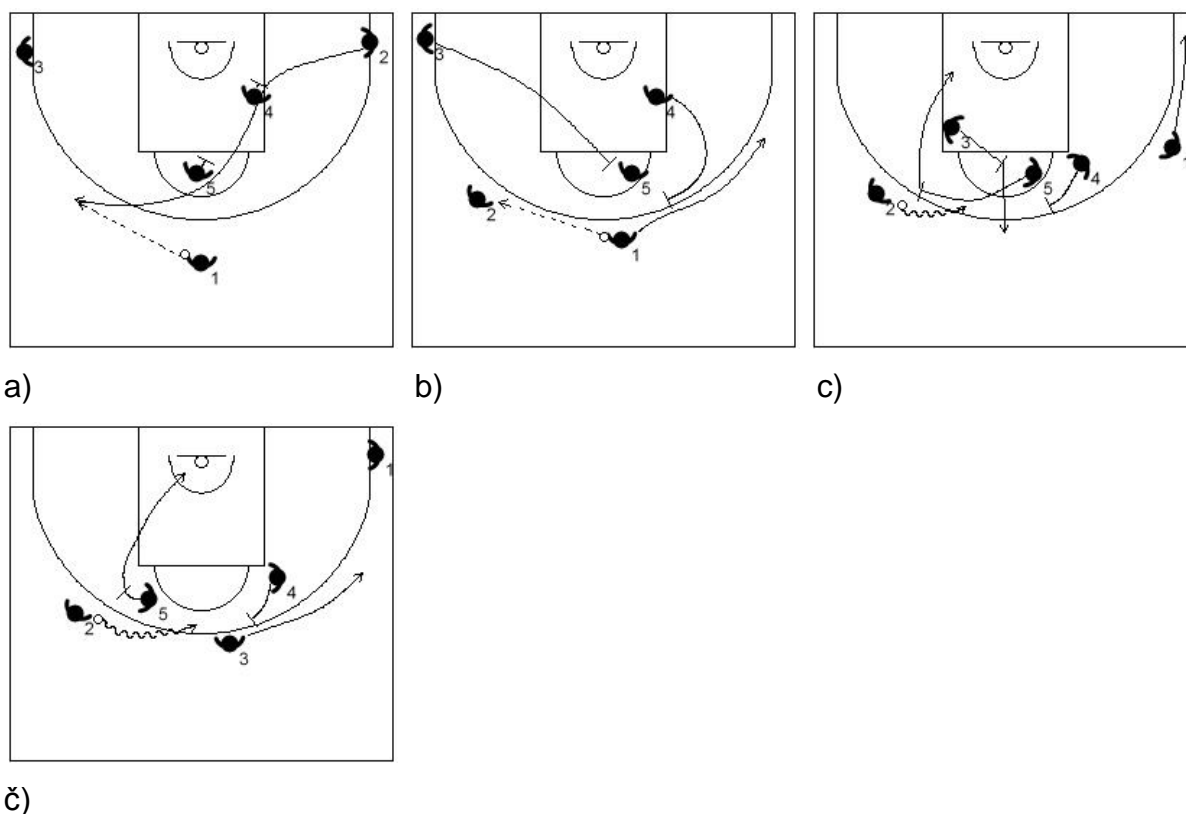
Začetna postavitev igralcev je pri sestavi rogovih vrta enaka kot pri rogovih stran. Sledi podaja branilca do 4, vročanje med tema dvema igralcema, 5 postavlja flare blokado za 4 in nato takoj blokado proti žogi za 1. Po blokadi proti žogi se 5 odvaja proti košu (slika 58).

Slika 58. Postavljeni napad »rogovi vrta«.

5.9.14 POSTAVLJENI NAPAD »L-5«

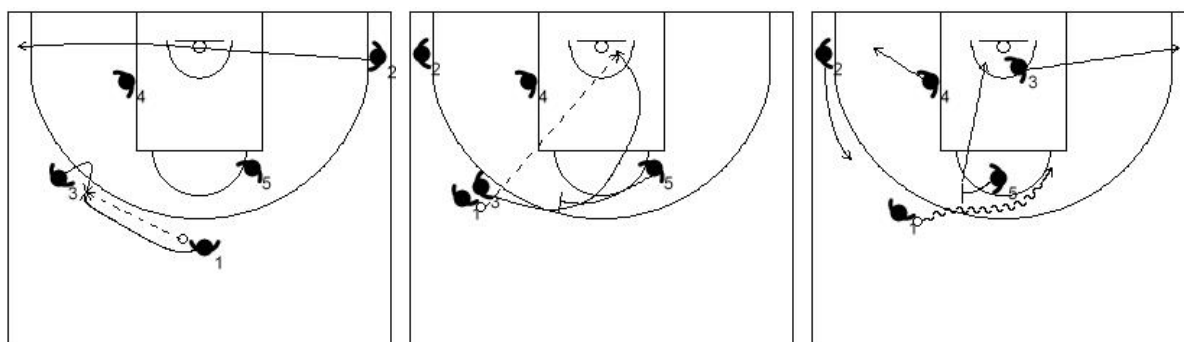
Začetek sestave L-5 sta diagonalni zaporedni blokadi za igralca 2. Ko ta sprejme žogo, sledi diagonalna blokada 3 za 5 in hkrati flare blokada 4 za 1. 5 po diagonalni blokadi postavlja blokado proti žogi, hkrati tudi 4 postavlja flare blokado za 3. 5 se po blokadi odvaja proti košu (slika 59).

Slika 59. Postavljeni napad »L-5«.

5.9.15 POSTAVLJENI NAPAD »ZIP-2«

Začetek sestave je vročanje med 1 in 3, ki se je odkril za sprejem žoge. Pri sestavi ZIP-2 je namen izprazniti stran za krilnega igralca, da lahko po flare blokadi, če obrambni igralec sledi, vteka pod koš. V primeru, da obrambni igralec izbere bližnjico pod blokado, se 3 odkriva za met za tri točke. Če nobena podaja 3 ni možna, sledi blokada proti žogi 5 za 1 (slika 60).

a)

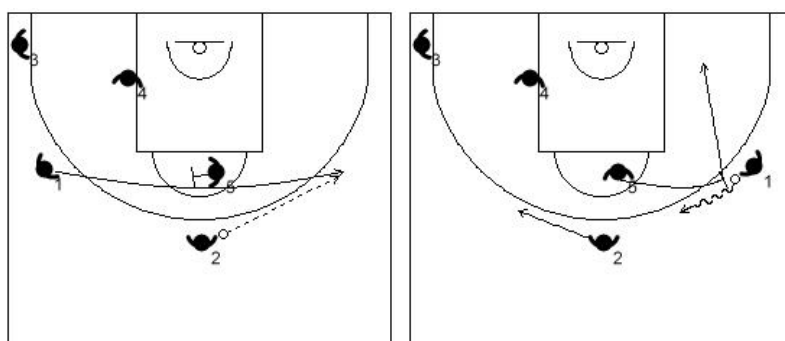
b)

c)

Slika 60. Postavljeni napad »ZIP-2«.

5.9.16 POSTAVLJENI NAPAD »L-4« PROTI CONSKI OBRAMBI

Proti conski obrambi so uporabljali več sestav. Prva je L-4, kjer obremenijo eno stran napada, nato 2 ob flare blokadi preteče na drugo stran. Sledi blokada proti žogi 5 za 2, ki je sprejel žogo (slika 61).

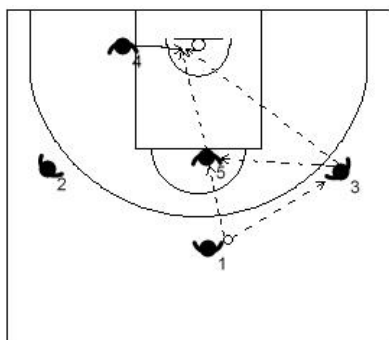
a)

b)

Slika 61. Postavljeni napad »L-4« proti conski obrambi.

5.9.17 POSTAVLJENI NAPAD PROTI CONSKI OBRAMBI »PEST«

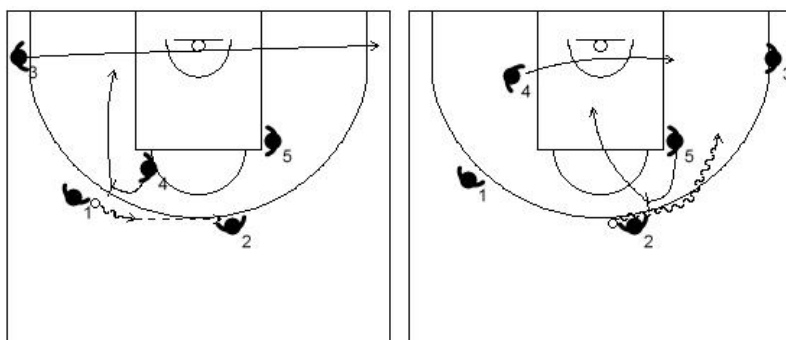
Druga sestava proti conski obrambi je pest, kjer osnovna postavitev 1 : 3 : 1. V tej sestavi s podajami in menjavo mest skušajo najti podajo na spodnjega centra ali posta (slika 62).

Slika 62. Postavljeni napad proti conski obrambi »pest«.

5.9.18 POSTAVLJENI NAPAD PROTI CONSKI OBRAMBI »PALEC«

Palec so uporabljali proti conski obrambi, ko podaja pod koš ali postu ni bila možna, sledila je blokada proti žogi 4 za 1. Po prenosu žoge 2 je 5 postavil še eno blokada proti žogi, med tem je 3 pretekel in menjal stran napada (slika 63).

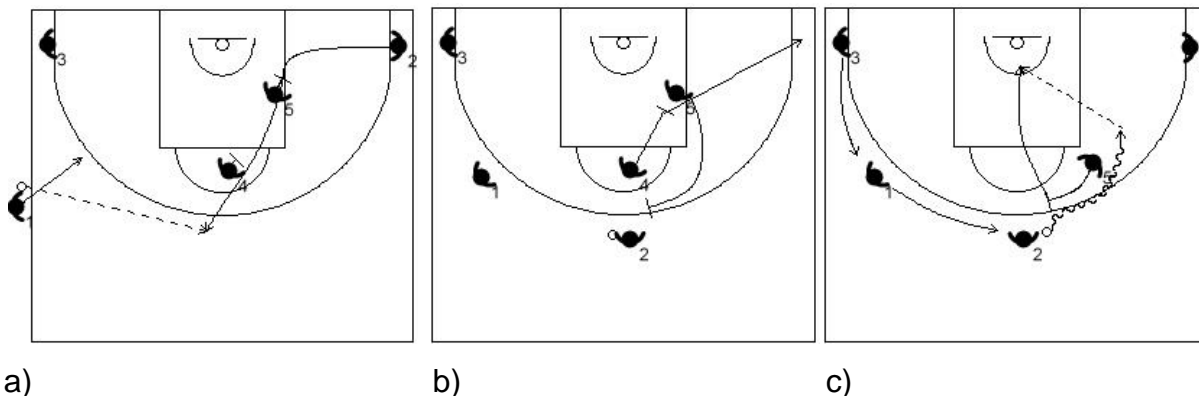
a)

b)

Slika 63. Postavljeni napad proti conski obrambi »palec«.

5.9.19 STRANSKI VNOS V IGRO »TRI-DVA«

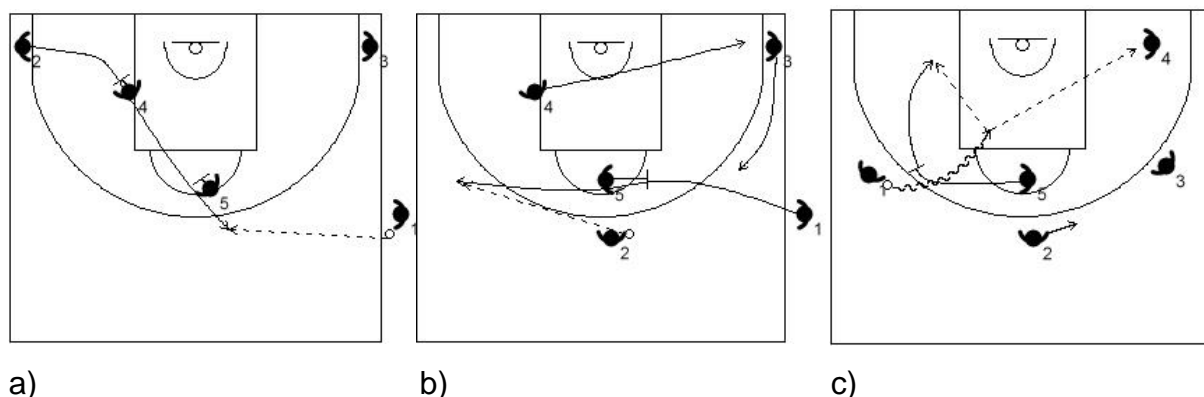
Za vnos žoge v igro s strani so uporabljali enako sestavo kot v igri. Tri – dva (slika 64).

Slika 64. Stranski vnos v igro »tri-dva«.

5.9.20 STRANSKI VNOS V IGRO »DVA STRAN«

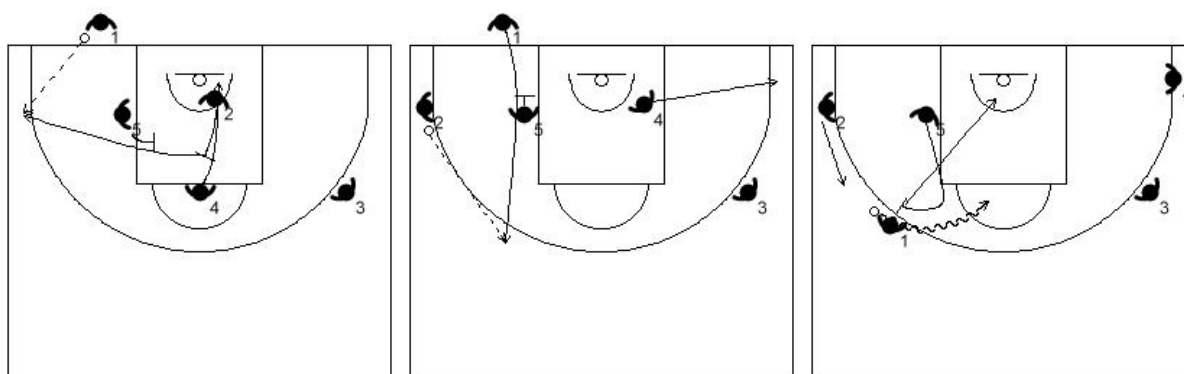
Tudi stranski out dva stran je enak kot sestava v igri dva stran (slika 65).

Slika 65. Stranski vnos v igro »dva stran«.

5.9.21 ČELNI VNOS V IGRO »ENA«

Prva sestava za vnos žoge izza čelne črte je ena. Izvajalec je 1, 2 začne sredi rakete, 5 na strani žoge, na prvem skakalnem mestu, 4 na črti prostih metov. Gibanje začne 2 s hrbtno blokado za 4, takoj prejme blokado od 5. Po podaji žoge 2 izvajalec 1 dobiva blokado od 5, ki mu sledi, in takoj po sprejemu žoge postavlja blokado proti žogi (slika 66).

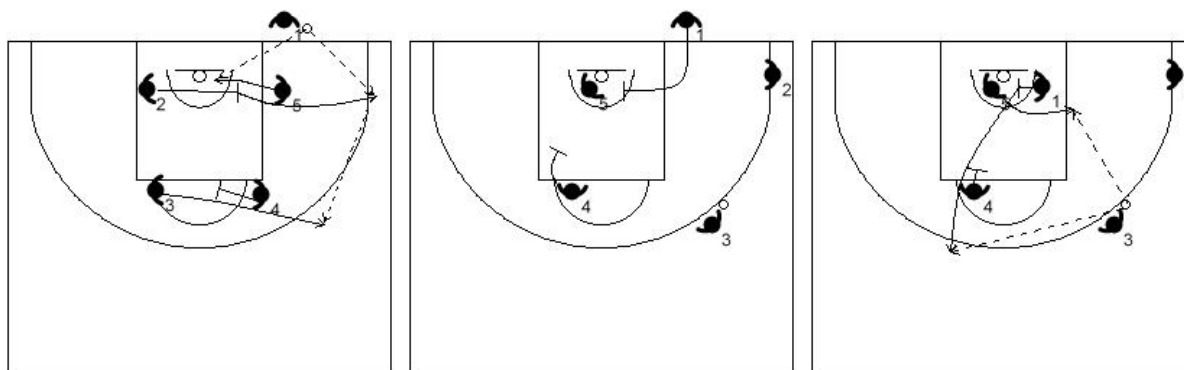

a) b) c)

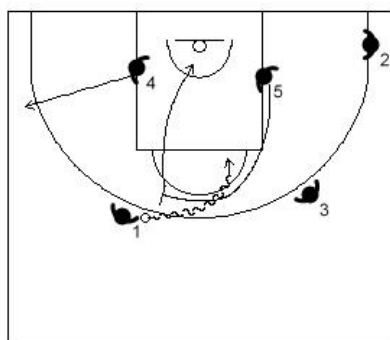
Slika 66. Čelni vnos v igro »ena«.

5.9.22 ČELNI VNOS V IGRO »ENA-PET«

Druga sestava za vnos žoge v igro izza čelne črte je 1-5. Začne se s hrbtno blokado 2 za 5 in blokado 4 za 3. Če ni podaje pod koš, dobi žogo 2, ki jo poda 3. Med tem 1 stopi v igrišče in postavlja blokado za 5, 4 postavi blokado za 1 (blok za blokerja). Če ni podaje pod koš 5, potem 5 postavi blokado proti žogi za 1, ki je sprejel žogo (slika 67).

a) b) c)

č)

Slika 67. Čelni vnos v igro »ena-pet«.

5.10 ANALIZA OBRAMBNIH RAZLIČIC UNION OLIMPIJE

BRANJENJE BLOKAD PROTI ŽOGI

Osnovni način branjenja blokad proti žogi, ki jo je moštvo Uniona Olimpije uporabljalo, je napadalno vrivanje (slika 2) s prevzemanjem v zaključku akcije (late switch), ta način so uporabljali predvsem takrat, kadar je bil obrambni igralec Omić, včasih tudi Perković. Kadar sta bila v obrambi Bubnić in Sulejmanović, so poskušali z izstopanjem centra (slika 3), če sta zamujala pri pomoči, so branili z vrivanjem.

Manj uporabljen način, predvsem pri blokadah proti žogi na krilnih položajih, je bilo usmerjanje proti čelni črti (slika 5). Kadar je moštvo Krke blokado proti žogi igralo z Rojcem, Andersonom, pogosto tudi Klobučarjem na branilskem položaju, je bil način branjenja Uniona Olimpije prepuščanje, v primeru ponovne blokade so branili z napadalnim vrivanjem (slika 4). V določenih situacijah, ko se je iztekal napad ali je obrambni igralec zamujal, so uporabili tudi prevzemanje (slika 5).

BRANJENJE BLOKAD OD ŽOGE

Pri branjenju blokad od žoge je bil osnovni način s sledenjem (slika 12). V določenih situacijah je predvsem Prepelič uporabljal bližnjico, torej branjenje s prepuščanjem (slika 13). Predvsem na sestavo Krke, in sicer ena in ena stran (sliki 47 in 48), so uporabljali način, da se je obrambni igralec branilcu postavil na smer iztekanja iz blokade (slika 14).

Pri branjenju hrbtne blokade so uporabljali dva načina – vrivanje s sledenjem in pomoč visokega igralca ter prepuščanje s pomočjo igralca iz kota (sliki 15 in 16).

Flex vtekanja so branili z uporabo bližnjice in s pomočjo visokega igralca v sredino (slika 17).

Pri flare blokadah so uporabljali oba načina – vrivanje s sledenjem in prepuščanje (slika 18). Prvega pri ZIP-2 (slika 60), drugega pri dva stran (slika 52).

Sestave z blokado za centra so branili s pomaganjem branilca, čigar igralec je postavljaval blok (bump) in prevzemanjem iz kota (slika 19).

BRANJENJE IGRE 1 : 1 POD KOŠEM

Kadar je napadalec sprejel žogo obrnjen s hrbtom proti košu, so uporabljali dve možnosti branjenja. Najprej so agresivno podvajali, takoj ko je napadalec sprejel žogo. Obrambni igralec ga je usmerjal proti čelni črti, s strani pomoči ga je drugi obrambni igralec podvojil. Sledila je rotacija ostalih obrambnih igralcev proti košu (slika 22). Uporabljali so tudi obrambo 1 : 1 in varanje pomoči od napadalca, ki je podal žogo (slika 21).

BRANJENJE VROČANJA

Vročanje so branili s prepuščanjem.

OSTALE RAZLIČICE OBRAMBE

Prehodna obramba, ki so jo uporabljali, je bila agresivna mož moža obramba po celem igrišču, pri kateri so oteževali sprejem žoge, nato je obrambni igralec vršil pritisk na branilca pri prenosu žoge.

Uporabljali so tudi consko obrambo 2 : 3.

5.11 ANALIZA OBRAMBNIH RAZLIČIC KRKE

BRANJENJE BLOKAD PROTI ŽOGI

Osnovni način branjenja blokad proti žogi, ki ja je moštvo Krke uporabljalo, je napadalno vrivanje (slika 2) s prevzemanjem v zaključku akcije (late switch). Podobno kot Union Olimpija je tudi Krka manj uporabljala usmerjanje proti čelni črti (slika 5).

Na Blažiču, ki jim je povzročal največ težav z izkoriščanjem blokade proti žogi, so poskušali z izstopanjem centra (slika 3), če sta zamujala pri pomoči, so branili z vrivanjem.

V določenih situacijah, ko se je iztekal napad ali je kateri od obrambnih igralcev zamujal, so uporabili tudi prevzemanje (slika 5).

Branjenje s prepuščanjem so uporabljali, kadar je blokado proti žogi dobil Močnik (slika 4).

BRANJENJE BLOKAD OD ŽOGE

Pri branjenju blokad od žoge je bil osnovni način sledenje z odskokom proti žogi (slika 12). Blokade med visokima igralcema so tudi prevzemali.

Sestave z blokado za centra so branili s pomaganjem branilca, čigar igralec je postavljaval blok (bump) in s prevzemanjem iz kota (slika 19).

Flare blokade so branili s prepuščanjem (slika 18 a).

BRANJENJE IGRE 1 : 1 POD KOŠEM

Edini način branjenja igre 1 : 1 pod košem, ki so ga uporabljali, je bil branjenje 1 : 1 z varanjem pomoči od napadalca, ki je podal žogo (slika 21).

BRANJENJE VROČANJA

Vročanje so branili s prepuščanjem.

OSTALE RAZLIČICE OBRAMBE

Prehodna obramba, ki so jo uporabljali, je bila agresivna mož moža obramba po celem igrišču, pri kateri so oteževali sprejem žoge, nato je obrambni igralec vršil pritisk na branilca pri prenosu žoge.

5.12 ANALIZA POSAMEZNE TEKME GLEDE NA IZKORIŠČANJE PREDNOSTI MOŠTVA

PRVA TEKMA

Prvo tekmo finalne serije sta moštvi odigrali v Novem mestu, saj je bila Krka po rednem delu prvenstva bolje uvrščena od Uniona Olimpije.

Tekmo je bolje začelo moštvo Uniona Olimpije. V napadu so uspešno igrali pod košem s sestavama pet dol in štiri dol ter s hitrim prenosom žoge v napad, kar jim je omogočilo lahke mete za tri točke in hitro vodstvo z 9 : 0. V obrambi so odigrali agresivno na organizatorju igre, po sprejemu žoge pod košem katerega od visokih igralcev Krke pa so takoj agresivno podvajali.

Moštvo Krke je tekmo začelo s počasno in disciplinirano igro, iskali so igro pod koš, vendar so imeli na začetku tekme precej težav s podvajanjem in postavljanjem napada, zato so zaključevali v zadnjih sekundah napada ali celo izgubljali žogo.

Zaradi nenehnega podvajanja pod košem, so imeli igralci Uniona Olimpije težave s kontrolo obrambnega skoka, saj so iz podvajanja zamujali v rotacijah in zapiranju napadalcev, s tem so igralci Krke držali priključek v prvi četrtini.

Po nekaj neuspešnih poskusih izpod koša so igralci Krke pospešili igro, odigrali tranzicijski napad in dosegli lahke koše. V obrambi so onemogočili sprejem žoge visokim igralcem. S tem so moštvo Uniona Olimpije prisilili v igro blokad proti žogi, kjer je zelo uspešno zaključeval Blažič.

Krka z branjenjem blokade proti žogi s prepuščanjem in z napadalnim vrivanjem ni mogla kontrolirati raznolike napadalne igre Blažiča, saj je uspešno prodiral in izsiljeval osebne napake. Lahko se je zaustavil in metal s polrazdalje ali zadel za tri točke. Prvo četrtino je dobilo moštvo Uniona Olimpije.

Krka je bila v nadaljevanju v določenih napadih uspešna, predvsem s prodori Vladoviča in s Smodiševimi meti za tri točke. Z boljšim vračanjem v obrambo in manj napakami v napadu je Krka upočasnila igro Uniona Olimpije. S čvrsto obrambo pod košem so jim onemogočili sprejem žoge in jih prisilili v igro daleč od koša, kjer je uspešno lahko igral le Blažič. Krka je napadala po globini z Murićem na poližaju krila, kar je moštvo Uniona Olimpije branilo z igro 1 : 1. Do polčasa je moštvo Krke prevzelo vodstvo.

V tretji četrtini se je nadaljevala podobna igra. Krka je poskušala z igro preko Smodiša in z vtekanji branilcev na sestavo ena dosegla nekaj lahkih košev. V obrambi so

nadaljevali z oviranjem sprejema žoge pod košem. Vse kombinacije blokad od žoge so uspešno kontrolirali in niso dovolili Unionu Olimpiji, da pridobi prednost. Težave so imeli z branjenjem blokade proti žogi, kjer je Blažič nadaljeval z dobro igro v napadu. V obrambi je moštu Uniona Olimpije uspelo z agresivno igro Smodišu onemogočiti met za tri točke. Ko je skušal s prodorom, so izsilili dve osebni napaki v napadu. Po menjavi Smodiša, je Union Olimpija skušala z igro po globini s štiri dol napadati Lučiča. Onemogočili so sprejem žoge organizatorju igre, kar je otežilo organizacijo napada Krke. Blokade proti žogi z Vladovičem so branili s podvajanjem in tako otežili organizacijo napada Krke.

Krka je z Lučičem pridobila agresivnost v skoku v napadu, ponovno so začeli z igro po globini preko centra. Podvajanje so kaznovali z vtekanjem krila s strani pomoči, kar je omogočilo nekaj lahkih košev izpod koša in met za tri točke, kadar je obramba Uniona Olimpije zaprla prostor pod košem.

Zaradi težav z osebnimi napakami je v končnici tretje četrtine za Union Olimpijo igrala peterka Rupnik, Rannikko, Prepelič, Sulejmanović in Omić. Te minute je Krka izkoristila in ustvarila prednost desetih točk. V tem času je bil napad Uniona Olimpije povsem nevtraliziran. Vse blokade proti žogi so branili z veliko pomoči od drugega visokega igralca, ker noben od visokih igralcev ni bil sposoben zadeti z razdalje, na drugi strani so izkušeno izsiljevali osebne napake in s prostimi meti držali razliko.

V zadnji četrtini je Union Olimpija ponovno vrnila v igro Perkovića in Bubnića, kar je prineslo bolj čvrsto igro v obrambi, težji sprejem žoge pod obročem za igralce Krke in boljše podvajanje pri blokadah proti žogi. V napadu so dobili potrebno širino, saj sta oba boljša strelca z razdalje kot Omić in Sulejmanović. Vrnitev Močnika v igro je spremenila igro Uniona Olimpije, saj je bil nevaren s prodori. S tem je ustvaril določeno prednost in pospešil njihovo igro. S svojo agresivnostjo je povzročil veliko težav Vladoviću pri organizaciji igre.

Krka je nadaljevala z disciplinirano igro v napadu, največ so koristili sestave ena, različne opcije, igrali potrpežljivo, po sprejemu žoge pod košem so takoj iskali podajo na vtekanje ali diagonalno podajo za met za tri točke. V obrambi so še vedno preprečevali igro po globini, iz zaporednih in posameznih blokad od žoge niso dovolili Unionu Olimpiji, da bi si ustvarili prednost za neoviran met. Zopet so jih prisilili v zaključke akcij z blokado proti žogi. Tu je bil edini uspešen igralec v napadu Blažič. Tudi njemu so uspeli znižati odstotek meta oziroma z ozkim pomaganjem od Močnika

ali drugega visokega igralca so ga prisili v podaje. Pri tem ni bil tako nevaren oziroma ni ustvarjal tolikšne prednosti kot takrat, ko je zaključeval sam.

Krki je uspelo izkoristiti prednost v višini, predvsem na položaju krila in branilskih položajih. Uspelo je kaznovati podvajanje, ki je bilo posledica bolj kvalitetnih centrov v igri 1 : 1, prednost so ustvarjali tako z lahkimi koši iz vtekanja kot s skokom v napadu. Izkoristili so izkušnje in z disciplinirano igro kontrolirali rezultat.

Union Olimpija je uspešno izkoriščala prednost, ki jo je ustvarjal Blažič v igri blokad proti žogi, napadali so centre, ki so stali pod nivojem blokade, skušali so napadati Smodiša, kadar je bil v igri. V prvem delu tekme so uspešno napadali po globini, nato so igro gradili samo na igri blokad proti žogi. Kar pa ni bilo dovolj za zmago.

DRUGA TEKMA

Drugo tekmo je Union Olimpija začela s postavitvijo conske obrambe. To je povzročilo precej težav igralcem Krke, ki so napade zaključevali z meti z razdalje in bili pri tem neuspešni. Na drugi strani je Union Olimpija preko Močnika napadala z blokado proti žogi, pri čemer je bil uspešen z meti s polrazdalje. Z igro po globini preko Omića so Lalića in Paviča obremenili z osebnimi napakami.

Krka je bila uspešna s hitrimi napadi, kjer sta se visoka igralca vključevala v napad, preden se je obramba Uniona Olimpije vrnila, s tem so preprečili, da bi postavili consko obrambo. Po prehodu v obrambo mož moža je Union Olimpija onemogočala sprejem žoge organizatorju igre in s tem prisilila Krko, da napade postavlja Klobučar. Podvajanje na centrih pod košem so opustili in tokrat branili z igro 1 : 1, kar jim je povzročalo nekaj težav, zato so potem posebej na Smodišu podvajali z igralcem od podajalca, vendar šele po tem, ko je center začel z vodenjem žoge.

Krka je potem, ko so bili centri obremenjeni z osebnimi napakami, skušala izkoristiti prednost v višini na položaju krila in z Lorbkom na položaju branilca strelca. Zaradi težav z organizacijo igre v napadu so bili močno odvisni od skoka v napadu, kjer so ponovno izkoristili prednost v višini na branilskem oziroma krilnem položaju.

V tretji četrtini je Union Olimpija ponovno prešla v consko obrambo, a Krka ponovno ni imela ustrezne rešitve v prvih napadih. Iskali so zgolj met z razdalje. Po minuti odmora so odigrali bolj prodorno, s podajami v globino in sodelovanjem visokih igralcev, kar jim je omogočilo nekaj lahkih košev in prisililo Union Olimpijo, da opusti consko obrambo.

Union Olimpija je imela precej težav v igri v napadu, saj je Krka v drugem polčasu odigrala bolj čvrsto v obrambi pod košem in kontrolirala prodore. Kljub temu da Krka dolgo ni uspela zadeti proti conski obrambi, Unionu Olimpiji tega ni uspelo izkoristiti. V napadu so se zanašali samo na rešitve iz blokad proti žogi z Blažičem, ki je imel precej težav s pridobivanjem prednosti, saj sta se na njem ves čas izmenjevala v obrambi Murić in Klobučar, ki imata oba zelo podobne atletske sposobnosti kot Blažič. Rezultat tega je bila prednost desetih točk Krke po treh četrtinah.

V zadnji četrtini je ponovno bolj agresivno v napadu zaigral Močnik, kar je v napad Uniona Olimpije prineslo določeno raznolikost in agresivnost v obrambi.

Krka je nadaljevala s potrpežljivo igro, predvsem z napadi ena in tri. Iskali so igro pod koš s povratnimi podajami in držali razliko.

V drugi polovici zadnje četrtine je Union Olimpija zaigrala bolj agresivno pod košem, centri, predvsem Perković, niso več dovolili sprejema žoge pod košem, Močnik je z agresivnostjo onemogočil Vladoviću organizacijo igre, na blokadah proti žogi so agresivno podvajali, zato je imela Krka precej težav z organizacijo napada in so nekaj napadov zapravili brez izdelanega meta.

Na drugi strani je Blažič uspešno odgovoril na agresivno obrambo in izsiljeval osebne napake Murića in Klobučarja. Na blokadah proti žogi, ki jih je Krka branila z napadalnim vrivanjem ter kasneje s poznim prevzemanjem, je Blažič napadal obrambnega centra in skušal z metom s polaganjem, Omić, ki je blokado postavljajal, pa je spremljal in s skokom v napadu popravljajal morebitne zgrešene mete. Ponovno so skušali preko Bubnića pod košem z igro 1 : 1 napadati Lučića.

Krka je imela težave z agresivnim pokrivanjem po celem igrišču. Z izgubljenimi žogami pri prenosu žoge v napadalno polovico so omogočili Unionu Olimpiji zadnji met za zmago, ki ga je Blažič zgrešil, tako je Krka povedla z 2 : 0 v seriji.

TRETJA TEKMA

V tretji tekmi je moštvo Uniona Olimpije takoj začelo z agresivno obrambo na organizatorju igre in s tem onemogočalo, da bi Vladović postavljajal napad. S tem so povzročili določene težave pri organizaciji igre Krke. V napadu so začeli z zaporednimi blokadami za strelce z razdalje, večina napadov pa se je zaključevala z blokado proti žogi z Blažičem. Pod košem so odigrali čvrsto v obrambi in niso dovolili lahkega sprejema žoge, blokade proti žogi z Vladovićem in Lorbkom so agresivno podvajali.

Krka je blokade proti žogi branila enako kot na prejšnjih tekmah, in sicer z napadalnim vrivanjem, kar je Blažič od samega začetka izkoriščal in napadal centra. Tako se je od začetka razigral.

Krka je ponovno skušala z disciplinirano igro držati priključek, vendar jih je ponovno reševal skok v napadu in dejstvo, da je imelo moštvo Uniona Olimpije težave z branjenjem tranzicijske igre Krke. S hitrejšimi napadi se je moštvo Krke uspelo priključiti. Ponovno so izkoristili prednost v višini na položaju krila in visokih branilcih, saj so s skoki v napadu prihajali do novih priložnosti. Enako so s krilom in z branilci napadali s hrbtno igro pod košem. Ob vstopu Sulejmanovića v igro so takoj izkoristili razliko v kvaliteti in preko Smodiša napadli z igro 1 : 1, kar je prineslo osebne napake po izkoriščenem bonusu, s tem pa tudi proste mete Smodiša. Prva četrtina je bila izenačena.

V drugi četrtini Union Olimpija nadaljuje s podobno igro, preko Omića skušajo odigrati po globini, kar Krka brani z 1 : 1. Napadajo preko Blažiča, in sicer z blokadami proti žogi. Pri zaporednih blokadah izkoristijo, da je vsa obramba koncentrirana na to, da preprečijo sprejem žoge Blažiču in s tem dosežejo dva lahka koša po podaji centru in prodoru branilca na izpraznjeni strani. Blokade proti žogi s Perkovićem je Union Olimpija spremenila na način, da se je Perković odvajal v širino za met z razdalje (pick&pop) in s tem povzročil težave centrom Krke pri branjenju, saj je po sprejemu žoge varal met in s prodorom ustvarjal prednost.

Krka je še vedno skušala z igro 1 : 1 pod košem, predvsem z Lorbkom proti Prepeliču, kar pa ni prineslo uspeha. Prepelič in Močnik sta za razliko od prejšnjih tekem zadevala v napadu in nekoliko razbremenila Blažiča. Krka z disciplinirano igro na cele napade, predvsem sestava ena in tri, ni uspela ustvariti prednosti za met. Bili so premalo nevarni takoj po sprejemu žoge, zato so pogosto prišli v časovno stisko, saj se je napad iztekal. Ponovno jih je reševal skok v napadu. Ob polčasu je bila prednost Uniona Olimpije 9 točk.

Tudi v tretji četrtini se je nadaljevala podobna igra. Union Olimpija je nekajkrat uspešno zaključila pod košem z igro 1 : 1 Omića, drugače pa so večinoma koristili sestavo dva stran, pet in pest vrti, kjer je Blažič napadal centra. V obrambi blokade proti žogi so še vedno podvajali na Vladoviću in Lorbku.

Krka je začela podvajati Blažiča pri branjenju blokade proti žogi, v napadu pa so večinoma iskali prednost v višini pod košem (mismatch) in z igro 1 : 1 skušali ustvariti prednost, kar jim ni prineslo posebnega uspeha.

V zadnji četrtini je pri Olimpiji blokade proti žogi več koristil Prepelič, kar je razbremenilo Blažiča, Unionu Olimpiji pa je ponovno omogočilo, da napada obrambne centre, saj je Krka branila blokade proti žogi s Prepeličem z napadalnim vrivanjem.

Krka je preko Smodiša znižala razliko, dvakrat je zadel za tri točke in enkrat skočil v napadu ter zadel za dve točki. Uspeli so zadeti lahek koš po hrbtne blokadi pri sestavi ena. Individualne prednosti, razen prodora Klobučarja, niso uspeli izkoristiti. Centri Krke niso uspeli priti do žoge pod košem, da bi odigrali po globini. Poskušali so z agresivnim pokrivanjem po celem igrišču. Čeprav je Klobučar preprečeval, da bi Blažič sprejel žogo, niso uspeli obrniti rezultata. Union Olimpija je zmagala.

ČETRTA TEKMA

Na četrti tekmi oziroma zadnji tekmi sta moštvi nadaljevali na podoben način kot na prejšnjih tekmah. Olimpija je od začetka skušala preprečiti, da bi Vladović organiziral igro. V obrambi pod košem so branili 1 : 1 s pomaganjem od drugega visokega igralca. Igro pod košem branilcev so branili 1 : 1. V napadu so veliko igrali dva stran z zaporednimi blokadami. Več so koristili igro pod košem iz pet dol in štiri dol. Še vedno jim je ogromno težav povzročal skok v napadu, predvsem Murića in Lorbka. Poskušali so koristiti Perkovića na položaju centra, in to na način, da se je po blokadi proti žogi odvajal v širino (pick & pop). S tem so povzročili veliko težav obrambi Krke.

Krka je ponovno skušala z disciplinirano igro iskati prednost v višini (mismatch), predvsem preko centrov in Murića na krilu ter Lorbka na položaju visokega branilca. Ko je bil v igri Smodiš, so preko njega napadali pod košem, če je igral na položaju krilnega centra. Kadar je igral na položaju centra, so napadali z blokado proti žogi, z odvajanjem v širino (pick & pop). Igra Smodiša je prinesla odločilno prednost Krki.

Glede na prejšnjo tekmo je bila Union Olimpija manj uspešna pri izkoriščanju blokade proti žogi z Blažičem in s Prepeličem oziroma Krka je spremenila način branjenja, da je prisilila oba igralca, da podata žogo od sebe, kar jima je povzročalo precej težav. Posebej Blažič je želel preveč, posledično je bila njegova izbira metov slaba in odstotek zadetih nižji. Poskus Uniona Olimpije, da z zelo agresivno igro zniža zaostanek, so branilci Krke kaznovali s prodori 1 : 1 brez uporabe blokade proti žogi.

Krka je izkoristila svojo priložnost, ko je Smodiša pokrival Sulejmanović, tako je preko njega dosegla nekaj pomembnih košev in prevlado v skoku z Murićem in Lorbkom. Uspešno so skrili težave Smodiša pri branjenju blokade proti žogi, saj so z ozko

postavljenimi igralci s strani pomoči ovirali prodore Olimpijinih branilcev. Ob slabem odstotku meta obeh moštev je bilo to dovolj za skupno zmago Krke.

5.13 ANALIZA SPREMEMBE TAKTIKE PORAŽENCA GLEDE NA PREDHODNO TEKMO

DRUGA TEKMA

Glede na to, da je moštvo Krke zmagalo na prvi tekmi, je bilo pričakovati določene spremembe v taktiki Uniona Olimpije. Velikih sprememb ni mogoče narediti, saj si tekme sledijo v strnjenem ritmu, in sicer vsak drugi dan. Prva sprememba, ki jo je trener Alilović poskušal, je bila conska obramba 2 : 3, ki je bila dokaj učinkovita, saj je moštvo Krke neuspešno poskušalo z meti z razdalje. Postavili so jo takoj na začetku tekme in v tretji četrtini ter je bila presenečenje za napad Krke.

Druga sprememba glede na prvo tekmo je bil način branjenja na visokih igralcih pod košem. Na prvi tekmi so podvajali z usmerjanjem na čelno črto (slika 22), in sicer takoj po sprejemu žoge, na drugi tekmi so branili 1 : 1 oziroma samo nakazali pomoč potem, ko je center začel z vodenjem (slika 21). Zaradi podvajanja so imeli na prvem srečanju ogromno težav v skoku, predvsem drugi visoki igralci so pobrali veliko skokov v napadu. Še ena sprememba je bila, da so v drugem polčasu onemogočili sprejem žoge organizatorju igre in tako povzročili nekaj težav napadu Krke.

Najbolj očitna sprememba v napadu je bila, da so manj koristili sestavi štiri dol in pet dol (slika 24), ki v prvi tekmi, predvsem v drugem polčasu, nista bili preveč učinkoviti. Manj so uporabljali sestavo štiri (slika 25). Več so odigrali prehodni napad (slika 23) in pest vrti (slika 39) ter sestavo pet (slika 27). Iz izbire sestav lahko vidimo, da so ugotovili, da so najbolj učinkovit način za napadanje proti obrambi Krke različne sestave z blokadami proti žogi.

TRETJA TEKMA

Kljub spremembam na drugi tekmi moštvo Uniona Olimpije ni uspelo slaviti na domačem parketu. Na tretji tekmi so od samega začetka onemogočili, da bi Vladović na položaju organizatorja igre prišel do žoge. Na Vladoviću in Lorbku so podvajali pri

branjenju blokade proti žogi. V obrambi pod košem so odigrali enako kot na drugi tekmi.

V napadu so ponovno malo koristili sestavi štiri dol in pet dol (slika 24), veliko so odigrali dva stran (slika 36), ki je na prejšnjih dveh tekmah niso veliko koristili. Pest vrti (slika 39) in prehodni napad (slika 23) so uporabljali podobno kot na drugi tekmi. Torej so blokadam proti žogi dodali še zaporedne blokade, da so predvsem Blažiču olajšali sprejem žoge. Pomembna in mogoče ključna sprememba je bila, da je poleg Blažiča veliko blokad proti žogi dobival Prepelič, ki je predvsem v zadnji četrtini odigral ključno vlogo, potem ko so igralci Krke začeli s podvajanjem na Blažiču pri blokadah proti žogi.

ČETRТА TEKMA

Po porazu na tretji tekmi je določene spremembe v taktiki uporabil Potočnik - trener Krke.

Glavna sprememba je bila v obrambi blokad proti žogi, saj so iz napadalnega vrivanja prešli na podvajanje (slika 3). Podvajali so samo na Blažiču in Prepeliču, ki sta jim povzročila največ težav na tretji tekmi.

V napadu so uporabljali enake sestave kot na prejšnjih tekmah. Najpogosteje so bile to različice ena, ena stran, ena dol (slike 47, 48 in 49). Pogosto so iskali igro pod koš z Murićem, predvsem iz sestave tri stran (slika 54) ali Lorbkom iz dva dol (slika 51). Poudarek njihove igre je bil na discipliniranem izvajanju sestav in dolgih napadih. Kadar jim je obramba Uniona Olimpije to omogočila, so odigrali tudi hitre prehodne napade, predvsem z Vladovićem na mestu organizatorja igre.

5.14 ANALIZA KLJUČNIH STATISTIČNIH ELEMENTOV NA POSAMEZNIH TEKMAH

PRVA TEKMA

Tabela 3

Statistična primerjava moštev Krka in Uniona Olimpije na prvi tekmi finala državnega prvenstva v košarki 2012/2013

Ekipa	2P			3P			FG			FT			REB			AS	PF		TO	ST	BS		EFF	TOČ
	M	A	%	M	A	&%	M	A	%	M	A	%	O	D	T		C	M			R	F		
Krka	17	33	52%	9	21	43%	26	54	48%	20	26	77%	10	26	36	22	24	30	12	4	2	2	99	81
Union Olimpija	14	31	45%	10	26	38%	24	57	42%	10	17	59%	10	16	26	13	30	24	11	9	2	2	67	68

Pri pregledu statističnih podatkov moštev vidimo, da je Krka prevladovala v skoku in asistencah. Zbrali so deset skokov in imeli devet asistenc več od Olimpije. Uspeli so izsiliti več osebnih napak, posledično so izvajali več prostih metov. Oboji so zgrešili približno enako število prostih metov. Krka šest, Union Olimpija sedem. Union Olimpija je bila boljša pri ukradenih žogah, zadeli so en met za tri točke več in imeli eno izgubljeno žogo manj. Krka je bila boljša pri vseh odstotkih meta iz igre in prostih metih. Največja razlika je pri skupnem indeksu učinkovitosti, ki znaša kar 32 točk (tabela 3).

DRUGA TEKMA

Tabela 4

Statistična primerjava moštev Uniona Olimpije in Krke na drugi tekmi finala državnega prvenstva v košarki 2012/2013 (legenda oznak je v 9. poglavju).

Ekipa	2P			3P			FG			FT			REB			AS	PF		TO	ST	BS		EFF	TOČ
	M	A	%	M	A	&%	M	A	%	M	A	%	O	D	T		C	M			R	F		
Union Olimpija	23	47	49%	6	18	33%	29	65	45%	13	21	62%	12	22	34	10	24	24	6	10	2	3	83	77
Krka	19	36	53%	6	20	30%	25	56	45%	23	33	70%	13	29	42	13	24	24	12	3	3	2	87	79

V drugi tekmi je Union Olimpija zmanjšala razliko v indeksu učinkovitosti na štiri točke. Imeli so boljši odstotek meta za tri točke in izenačen skupni odstotek metov iz igre. Ponovno so izgubili skok za osem, imeli so šest izgubljenih žog manj in sedem ukradenih žog več. Krka je ponovno metala dvanajst prostih metov več, kar je zanimiv podatek, saj so oboji izsilili enako število osebnih napak. Oboji so imeli relativno slab odstotek zadetih prostih metov, Krka jih je zgrešila deset in Union Olimpija osem (tabela 4).

TRETJA TEKMA

Tabela 5

Statistična primerjava moštev Krke in Uniona Olimpije na tretji tekmi finala državnega prvenstva v košarki 2012/2013

Ekipa	2P			3P			FG			FT			REB			AS	PF			TO	ST	BS		EFF	TOČ
	M	A	%	M	A	%	M	A	%	M	A	%	O	D	T		CM	RV	FV			AG			
Krka	19	33	58%	5	24	21%	24	57	42%	15	20	75%	13	23	36	12	27	25	14	9	2	0	75	68	
Union Olimpija	19	28	68%	8	20	40%	27	48	56%	11	26	42%	7	19	26	13	25	27	15	9	0	2	70	73	

Na tretji tekmi je moštvo Uniona Olimpije odigralo odlično v napadu. Odstotek zadetih metov za dve točki je bil 68 %, 40 % za tri, skupni odstotek meta iz igre je bil 56. Krka je bila slabša predvsem pri metu za tri točke, kjer so zadeli 21 % metov. Krka je ponovno prevladovala v skoku, saj so zbrali deset skokov več od moštva Uniona Olimpije. Podatek, ki najbolj izstopa, je porazen odstotek prostih metov Uniona Olimpije. Zgrešili so petnajst od šestindvajsetih prostih metov, a jim je kljub temu uspelo zmagati, predvsem zaradi odličnega odstotka meta iz igre (tabela 5).

ČETRТА TEKMA

Tabela 6

Statistična primerjava moštev Uniona Olimpije in Krke na četrti tekmi finala državnega prvenstva v košarki 2012/2013

Ekipa	2P			3P			FG			FT			REB			AS	PF			TO	ST	BS		EFF	TOČ
	M	A	%	M	A	%	M	A	%	M	A	%	O	D	T		CM	RV	FV			AG			
Union Olimpija	13	30	43%	3	18	17%	16	48	33%	26	33	79%	7	17	24	10	24	29	14	9	1	3	52	61	
Krka	21	34	62%	5	20	25%	26	54	48%	14	20	70%	12	28	40	12	29	24	19	7	3	1	80	71	

Na zadnji tekmi je bila Krka ponovno veliko boljše v skoku, razlika je bila kar šestnajst skokov. Tudi odstotek meta za dve točki je bil veliko višji. V primerjavi s prejšnjimi tekmami je tokrat Unionu Olimpiji uspelo izsiliti več osebnih napak, zato so metali več prostih metov. Kljub manjšemu številu izgubljenih žog je na koncu razlika v indeksu učinkovitosti ponovno znašala kar 28 točk (tabela 6).

6 SKLEPI

Za temo diplomske naloge sem izbral analizo finala košarkarskega državnega prvenstva 2012/2013.

Cilji mojega diplomskega dela so bili:

- Analiza sestave moštva Uniona Olimpije.
- Analiza sestave moštva Krke.
- Analiza napadalne taktike Uniona Olimpije.
- Analiza napadalne taktike Krke.
- Analiza obrambnih različic Uniona Olimpije.
- Analiza obrambnih različic Krke.
- Analiza posamezne tekme glede na izkoriščanje prednosti moštva.
- Analiza spremembe taktike poraženca glede na predhodno tekmo.
- Analiza ključnih statističnih elementov na posameznih tekmah.

Ugotovitve

Moštvo Uniona Olimpije so sestavljali trije organizatorji igre, trije branilci strelci, en krilni igravec, dva krilna centra in dva centra. Povprečna starost igralcev je bila 24 let, povprečna višina 195,5 cm. V moštvu so bili štirje tujci.

Podobno so moštvo Krke sestavljali trije organizatorji igre, en branilec strelec, dva krilna igralca, trije krilni centri in trije centri. Povprečna starost je bila 26 let in povprečna višina 200,5 cm. Tudi pri Krki so bili v moštvu štirje tujci.

Glavna razlika v sestavi moštvev je v številu krilnih igralcev, saj moštvo Uniona Olimpije ni imelo klasičnega krilnega igralca.

Union Olimpija je uporabljala sedemnajst različnih napadalnih sestav iz igre, dve sestavi za vnos žoge izza stranske črte in tri sestave za vnos žoge izza čelne črte.

Krka je uporabljala petnajst različnih napadalnih sestav iz igre, tri sestave proti conski obrambi, dve sestavi izza stranske črte in dve sestavi izza čelne črte.

Union Olimpija je poleg mož moža obrambe uporabljala še prehodno obrambo po celem igrišču in consko postavitev 2 : 3.

Krka je uporabljala obrambo mož moža in prehodno obrambo po celem igrišču.

Na prvi tekmi je Union Olimpija skušala z agresivnim podvajanjem izničiti prednost Krke v igri pod košem. V napadu so skušali z blokadami proti žogi napadati počasnejše centre Krke. Krka je s skokom v napadu in vtekanji s strani pomoči kaznovala podvajanje, prednost v višini so koristili tudi na položaju branilca strelca in krila. Na ostalih tekmah je Union Olimpija opustila podvajanje, v napadu pa so pogosteje uporabljali zaporedne blokade. Krka je vsako tekmo odigrala agresivno v skoku in z disciplinirano igro iskala prednost v višini, predvsem na položaju krila.

Union Olimpija je spremenila način branjenja pod košem in branjenja blokad proti žogi. V napadu so več napadali z blokado proti žogi s centrom. Pod košem so iskali prednost v višini predvsem proti Lučiću. Krka je spremenila način obrambe blokade proti žogi na Blažiču in Prepeliču.

Na vseh tekmah je bila Krka veliko boljša v skoku. Na dveh tekmah je bila velika razlika v indeksu učinkovitosti v korist Krke.

Tretjo tekmo je dobilo moštvo Uniona Olimpije, ker jim je uspel izjemen odstotek meta iz igre.

Obe moštvi sta nastopali v mednarodnih tekmovanjih, torej sta ob reprezentanci Slovenije glavna nosilca kvalitetne košarke v Sloveniji. Kot edina kluba v stiku z vrhunsko klubsko košarko na mednarodnem nivoju narekujeta smernice razvoja klubske košarke v Sloveniji.

Z analizo taktike, uporabljene na tekmah finala 2012/2013, so v diplomskem delu predstavljene različne rešitve taktičnih problemov, ki se pojavljajo v moderni košarki. V vzorcu napadalnih sestav je več načinov uporabe blokad proti žogi in blokad od žoge. Zajetih je veliko različnih napadalnih rešitev, ki nakazujejo smernice razvoja košarke na klubski ravni v Sloveniji. Ena teh smernic v napadu je gotovo pogosta uporaba blokade proti žogi, kot samostojne sestave ali v zaključku napada, če napadalcem pred tem ni uspelo ustvariti prednosti.

Druga smernica, ki jo nakazuje analiza vzorca tekem finala, je pogosta uporaba izolacij za igro 1 : 1 kjer se išče prednost v višini ali hitrosti (mismatch). Predvsem Krka je ta način zelo pogosto uporabljala proti branilcem Uniona Olimpije. Z visokimi branilci in krilom so napadali s hrbtno igro pod obročem.

Smernice igre v obrambi so predvsem agresivnost na branilskih položajih, v obrambi pod košem pa oteževanje sprejema žoge na položaju spodnjega centra. Pogosta je tudi uporaba prehodne obrambe mož moža.

Pri branjenju blokad od žoge se najpogosteje uporablja sledenje. Pri branjenju blokade proti žogi imata moštvi na voljo več taktičnih različic, ki jih prilagajata igri nasprotnega moštva. Manj se uporabljajo različne oblike conske obrambe in prehodnih conskih obramb.

Pri opredelitvi smernic za sestavo moštva glede na število igralcev na posameznem igralnem mestu je potrebno upoštevati, da je moštvo Uniona Olimpije igralo oslabiljeno zaradi odhodov tujcev in poškodbe Dina Murića. Posledično sestava moštva ni bila takšna, kot jo narekujejo smernice sodobne košarke na najvišjem nivoju. V moštvu Uniona Olimpije ni bilo klasičnega krila. Zato je na tem položaju igral Blažič, ki je po antropometričnih značilnostih in načinu igranja branilec strelec. Ravno tako v moštvu Uniona Olimpije ni bilo izrazitega strelca z razdalje na položaju krilnega centra, ki je v sodobni košarki nujen za uspešno igranje na najvišji ravni.

Sestava moštva Krke je bila bližje sodobnim smernicam, saj so imeli v moštvu dobre strelce z razdalje in dovolj visokih igralcev. Imeli so dva igralca na položaju krila in nekaj večstranskih igralcev. Na vsakem igralnem mestu so imeli najmanj dva igralca, ki sta lahko odigrala na visokem nivoju.

Unionu Olimpiji je zaradi pomanjkanja višine največ težav povzročal skok.

Krka je finale odigrala bolj disciplinirano v napadu in bolj čvrsto v obrambi. Redko so dovolili lahek koš igralcem Uniona Olimpije. V skoku so dominirali na vseh štirih tekmah finala, zato so na koncu zaslužno osvojili naslov državnega prvaka.

7 LITERATURA

Dežman, B., Gašparin, D. (2005). Montaža videofilmov za analizo igre košarkarskih ekip ali igralcev s pomočjo računalnika. *Trener*. Ljubljana: ZKTS, 5, 2:43-50.

Dežman, B. (2000). *Košarka za mlade igralce in igralke*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.

Dežman, B. (2005). *Osnove teorije treniranja v izbranih moštvenih športnih igrah*. Ljubljana: Inštitut za šport.

Drvarič, j. (2007). Priprava na tekmo. Pridobljeno 9.7.2015 iz: http://www.kosarka-dezman.com/index.php?gl=kosarka&predmet=vse&st=gradiva&skupina=analiza_tekem

Filipovski, S. (2001). *Preučevanje nasprotnih moštev in priprava na njih*. *Trener*. Ljubljana: ZKTS, 1, 1:14-22.

[http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/liga-telemach/rezultati/#mbt:33-300\\$f&group=161439:33-303\\$f&stage=140591](http://www.kzs.si/tekmovanja-in-projekti/liga-telemach/rezultati/#mbt:33-300$f&group=161439:33-303$f&stage=140591). Pridobljeno 20. 5. 2015.

Itoudis, D. (2007). *Priprava ekipe Panathinaikos na zaključni turnir Evrolige v Atenah*. DVD. Ljubljana: ZKTS.

Jakše, B. (2008). Videoanaliza v vrhunski košarki z vidika priprave na nasprotnika. Modelna ponazoritev tehnologije, strukture in postopkov preučevanja nasprotnika na primeru KK Kijev v sezonah 2006/7 in 2007/8. *Sport*, 56, 3-4:25-31

Kralj, M. (2011). *Analiza finalne košarkarske tekme na svetovnem prvenstvu 2010 v Turčiji*. Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Stane, O. (2007). *Analiza igre slovenske reprezentance na Evropskem košarkarskem prvenstvu v Beogradu leta 2005*. Univerza v Ljubljani. Fakulteta za šport.

Tabak, Ž. (2010). Analiza nasprotnika, analiza svoje igre. DVD 2, Ljubljana: ZKTS.

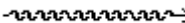

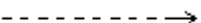

Vodenik, G. (2012). Priprava na tekme v 1. slovenski košarkarski ligi na primeru ekipe Geoplin Slovan. Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

8 SLOVAR UPORABLJENIH IZRAZOV

- Back screen – hrbtina blokada od žoge proti čelni črti
- Bump – obrambni igralec s telesom zaustavlja gibanje napadalca
- Double screens – dvojne blokade od žoge
- Down – branjenje blokade proti žogi z usmerjanjem proti čelni črti
- Down screen – blokada od žoge v smeri proti čelni črti
- Drop defense – napadalno vrivanje
- Flare screen – hrbtina blokada od žoge proti stranski črti
- Flex cut – vhod v sestav s horizontalno hrbno blokado od žoge
- Follow – obrambni igralec sledi napadalca mimo blokade
- Hand off – vročanje žoge
- Hedge – izstopanje obrambnega centra
- Pick & pop – blokada proti žogi z odvajanjem centra v širino
- Pick & roll – blokada proti žogi z odvajanjem centra proti košu
- Pin down – blokada od žoge v smeri proti čelni črti
- Screen for screener – blok za blokerja, pogosto uporabljen sestav
- Side – branjenje blokade proti žogi z usmerjanjem proti čelni črti
- Shortcut – obrambni igralec išče bližnjico nad blokado
- Short roll – odvajanje centra do višine črte prostih metov, po blokadi proti žogi
- Show – izstopanje obrambnega centra
- Staggered screens – zaporedne blokade od žoge
- Trap – podvajanje v obrambi
- Under – branjenje blokade proti žogi s prepuščanjem
- Vertical down – blokada od žoge v smeri proti čelni črti
- Yoyo – varanje pomaganja pri igri 1:1

9 LEGENDA UPORABLJENIH ZNAKOV NA SLIKAH IN TABELAH

ZNAKI NA SLIKAH

	napadalci
	obrambni igralci
	žoga
	gibanje brez žoge
	vodenje žoge
	met na koš po sonožnem zaustavljanju
	gibanje podane žoge
	blokada in odcepitev
	zapiranje poti do koša

ZNAKI V TABELAH

- 2P – met za dve točki
- 3P – met za tri točke
- FG – met iz igre
- FT – prosti meti
- REB – skoki
- AS – podaje
- PF – osebne napake
- TO – izgubljene žoge
- ST – ukradene žoge
- BS – blokade meta
- EFF – učinkovitost moštva
- TOČ – točke
- M – zadeti meti na koš
- A – poskusi meta na koš
- % - odstotek zadetih metov na koš
- O – skoki v napadu

- D – skoki v obrambi
- T – skoki skupaj
- CM – storjene osebne napake
- RV – prejete osebne napake
- FV – podeljene blokade
- AG – prejete blokade